

TÜRK
ORTOPEDİ ve
TRAVMATOLOJİ
BİRLİĞİ DERNEĞİ
TOTBİD

TOTBİD

Prof. Dr. Ridvan Ege

Editör
Mahmut Nedim Doral

TÜRK
ORTOPEDİ ve
TRAVMATOLOJİ
BİRLİĞİ DERNEĞİ
TOTBİD

TOTBİD

Prof. Dr.
Rıdvan Ege

Editör
Prof. Dr. Nedim DORAL

Sevgili Rıdvan Hocamız'a

© Copyright 2007

Bu kitabın bütün telif hakları TOTBİD'e aittir. Yazılı izin olmaksızın herhangi bir vasıtayla kısmen de olsa çoğaltılamaz.

ISBN: 978-975-94428-1-1

Tasarım

Hasan Erkan

Baskı

Bizim Büro Basımevi Yayın-Dağıtım
Selanik Cad. 18/12 Kat: 3 Kızılay/Ankara
Tlf: (312) 431 88 81 - 435 82 07

Ulu Önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK

Sevgili Hocamız Prof. Dr. Rıdvan EGE

BAŞKANLARIMIZ

Prof. Dr. Rıdvan EGE
(1970-1996)

Prof. Dr. Haluk YETKİN
(1996-1998)

Op. Dr. Orhan GİRGİN
(1998-2000)

Prof. Dr. Mümtaz ALPASLAN
(2000-2002)

Prof. Dr. Remzi TÖZÜN
(2002-2004)

Prof. Dr. Ertan Mergen
(2004-2006)

TOTBİD YÖNETİM KURULU 2006-2008

Prof. Dr. Rıdvan EGE (Onursal Başkan)
Prof. Dr. Bülent ALPARSLAN (Başkan), Prof. Dr. Ertan Mergen (Önceki Başkan)
Prof. Dr. Yüksel TENKEKİOĞLU (2. Başkan), Prof. Dr. Mahmut Nedim DORAL (2. Başkan)
Prof. Dr. Erdal CİLA (Genel Sekreter), Prof. Dr. Bülent ATİLLA (Sayman)
Prof. Dr. Ahmet Turan AYDIN (Üye), Prof. Dr. Ömer Faruk BİLGİN (Üye)
Prof. Dr. Mücahit GÖRGEÇ (Üye), Prof. Dr. İzge Hakan GÜNAL (Üye)

ÇALIŞMA GRUBUMUZDAN BİR KÖŞE

TOTBİD 2006-2008

Değerli Hocam Op. Dr. Orhan GİRGİN'e Teşekkürler
M.N. DORAL

EDİTÖRDEN	1
YAŞAMI	2
PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN YAŞAM ÖYKÜSÜ - <i>Op. Dr. Orhan GİRGİN</i>	18
KENDİ KALEMİNDEN RIDVAN EGE'NİN ÖZGEÇMİŞİ - <i>Prof. Dr. Ridvan EGE</i>	19
EŞİM PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Binnaz EGE</i>	20
BABAM RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Ufuk EGE</i>	21
SOSYAL ETKİNLİKLERİ	22
ONURSAL BAŞKANIMIZ PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Bülent ALPARSLAN</i>	24
HOCAM RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Nusret ARAS</i>	26
HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE VE GÜLHANE ASKERİ TIP AKADEMİSİ - <i>Prof. Dr. Ömer ŞARILAK</i>	28
"I. MİLLİ TÜRK ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ KONGRESİ" - <i>Op. Dr. Orhan GİRGİN</i>	30
TÜRK ORTOPEDİSİNİ ÖRGÜTLEYEN HOCAMIZ "RIDVAN EGE" - <i>Prof. Dr. Veli LÖK</i>	33
I. AKDENİZ VE ORTADOĞU ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ KONGRESİ - <i>Prof. Dr. Ertan MERGEN</i>	35
PROF. DR. RIDVAN EGE VE YURT DIŞINDA SAYGINLIK - <i>Prof. Dr. Ayan GÜLGÖNEN</i>	36
PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN EĞİTİME KATKILARI - <i>Yekta Güngör ÖZDEN</i>	38
TRAFİK KAZALARINI ÖNLEMELİK İÇİN GEÇEN YILLAR - <i>Y. Müh. Mete ORER</i>	40
DERNEKÇİLİKTE ÖRNEK İNSAN - <i>Prof. Dr. İ. Remzi TÖZÜN</i>	42
TÜRKÇEMİZE SAHİP ÇIKAN HOCAMIZ - <i>Prof. Dr. Mahmut Nedim DORAL</i>	44
TÜRKİYE TRAFİK KAZALARI YARDIM VAKFI ve PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN HİZMETLERİ - <i>Dr. Doğan VURAL</i>	45
PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN TÜRK HEMŞİRELİĞİ'NE KATKILARI - <i>Y. Hem. Reyhan KANBAK</i>	46
TÜRK ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ BİRLİĞİ DERNEĞİNİN (TOTBİD) KURULUŞU - <i>Prof. Dr. Ertan MERGEN</i>	47
BİR TIP FAKÜLTESİNİN KURULUŞ ÖYKÜSÜ - <i>Prof. Dr. Ahmet Turan AYDIN</i>	49
BİR ÖĞRENCİSİNİN GÖZÜNDEN "2005 SICOT" - <i>Prof. Dr. Erdal CİLA</i>	52
EĞİRDİR'DEN "SICOT 2005" İSTANBUL'A - <i>Prof. Dr. Tufan KALELİ</i>	54
PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN ANATOMİNİN GELİŞİMİNE OLAN KATKISI - <i>Prof. Dr. Alaittin ELHAN</i>	55
PROTEZ VE ORTEZLERE KATKILARI - <i>Prof. Dr. Hidayet ERDEM</i>	56
HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ VE PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Talat GÖĞÜŞ</i>	58
PROF. DR. RIDVAN EGE ve AYAK CERRAHİSİNE VERDİĞİ DESTEK - <i>Prof. Dr. Haluk YETKİN</i>	60
PLASTİK CERRAHİ VE EL CERRAHİSİ - <i>Prof. Dr. Abdullah KEÇİK</i>	61
2000 YILINDAN BU GÜNE UFUK ÜNİVERSİTESİ - <i>Prof. Dr. Ergün ERTUĞ</i>	63
UFUK ÜNİVERSİTESİNİN DÜNÜ BUGÜNÜ - <i>Prof. Dr. Coşkun İKİZLER</i>	64
PROF. DR. ZEKİKORKUSUZ'UN KÖŞESİNDEN - <i>Prof. Dr. Feza KORKUSUZ</i>	65
PROF. DR. SELÇUK ATILLA'NIN KÖŞESİNDEN - <i>Prof. Dr. Bülent ATILLA</i>	66
PROF. DR. NEJAT TOKGÖZOĞLU'NUN KÖŞESİNDEN - <i>Prof. Dr. Mazhar TOKGÖZOĞLU</i>	67
DUYGULAR VE ANILAR	68
RIDVAN AĞABEY - <i>Prof. Dr. Hamit Ziya GÖKALP</i>	70
SAYGIN HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE VE BEN DR. MÜMTAZ ALPASLAN - <i>Prof. Dr. A. Mümtaz ALPASLAN</i>	72
ÖNDER İNSAN - <i>Prof. Dr. Ünal KUZGUN</i>	74
RIDVAN HOCAM, AİLECE SİZİ ÇOK SEVİYORUZ - <i>Dr. İsmail H. ÇALLI</i>	76
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ ANABİLİM DALI'NDAN SAYGILAR - <i>Prof. Dr. Aziz K. ALTURFAN</i>	77
SAYIN HOCAM ve YAKIN DOSTUM RIDVAN EGE'YE - <i>Prof. Dr. Kut SARPYENER</i>	79
ORTOPEDİ DENİLİNCE AKLA GELEN İLK İSİM - <i>Prof. Dr. Nuri GÜLTEKİN</i>	80
ÖRNEK HOCAM: RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Abdurrahman KUTLU</i>	81
SAYIN HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Prof. Op. Dr. Ethem GÜR</i>	82
BABA GİBİ SEVDİĞİM İNSAN - <i>Prof. Dr. Metin TÜRKMEN</i>	84
TÜKENMEYEN ENERJİ - <i>Prof. Dr. O. Şahap ATİK</i>	

TÜRK ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİSİNİN EN BÜYÜĞÜ PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Selçuk BÖLÜKBAŞI</i>	85
NUMUNE'DEN SAYGILAR - <i>Op. Dr. Mehmet Ali TUMÖZ</i>	86
ADANA'DAN SAYGILAR - <i>Prof. Dr. Hüseyin BAYRAM</i>	89
SAMSUN'DAN SAYGILAR - <i>Prof. Dr. Birol GÜLMAN</i>	90
GERÇEK ASKERİ TIBBİYELİ - GERÇEK GÜLHANELİ - <i>Prof. Dr. Mehmet ALTINMAKAS</i>	92
BİR MUCİZE ÖRNEK - <i>Prof. Dr. Yaser MUŞDAL</i>	93
GATA'DAN ORYANTALLI VEDA YEMEĞİ - <i>Prof. Dr. Ahmet KARAOĞUZ</i>	94
DENİZLİ PAMUKKALE EL VE ÜST EKSTREMİTE CERRAHİSİ KONGRESİ, 1996 - <i>Prof. Dr. Aydın YÜCETÜRK</i>	96
DENİZLİ LİSESİ MEZUNU PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Uğur ŞAYLI</i>	97
RIDVAN HOCAM'A KARŞI UTANCIM - <i>Prof. Dr. Salt ADA</i>	98
PROF. DR. RIDVAN EGE ve GENÇLERE VERDİĞİ DESTEK - <i>Prof. Dr. İ. Teoman BENLİ</i>	100
PROF. DR. RIDVAN EGE HOCAM'DAN ALDIĞIM DERS - <i>Op. Dr. Ersan BOYSAN</i>	101
RIDVAN HOCAM - <i>Prof. Dr. Yüksel TENEKECİOĞLU</i>	102
ASİSTANLARINDAN	103
BİZ, RIDVAN EGE HOCAMIZIN ASİSTANLARI, ÇOK ŞANSLIDIK ONDAN ÇOK, AMA PEK ÇOK ŞEY ÖĞRENDİK - <i>Prof. Dr. Orhan GİRGİN</i>	104
HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE VE "SHELF" AMELİYATI - <i>Prof. Dr. Erdoğan ALTINEL</i>	106
RIDVAN HOCAM'IN KARIYERİME ETKİSİ VE BİLİMSEL HOŞGÖRÜ - <i>Prof. Dr. Yücel TÜMER</i>	108
RIDVAN EGE HOCAM VE "TRIPLE" ARTRODEZ AMELİYATI - <i>Op. Dr. Behçet SEPİCİ</i>	110
KEMİK BANKASI ÇALIŞMALARI - <i>Prof. Dr. Ertan MERGEN</i>	111
SAYIN RIDVAN HOCAM'LA İKİ ANIM ve "BOSWORTH-EGE" YÖNTEMİ - <i>Op. Dr. Tuğrul BERKEL</i>	113
EĞİRDİR KEMİK HASTALIKLARI HASTANESİ VE PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Prof. Dr. Mehmet ÇULHAOĞLU</i>	114
BİZ, HOCAM'LA KANKARDEŞİYİZ - <i>Prof. Dr. Yener SAĞLIK</i>	116
PROF. DR. RIDVAN EGE VE SPOR HEKİMLİĞİ - <i>Op. Dr. Savaş AĞAOĞLU</i>	118
DICLE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ KLİNİĞİ VE GÜZEL ANILAR - <i>Prof. Dr. Sinan SEBER</i>	120
RIDVAN EGE HOCAM ve EL CERRAHİSİ'NE YÖNELİŞİM - <i>Prof. Dr. Oğuz POLATKAN</i>	122
RIDVAN HOCAM VE POLİYOMİYELİT - <i>Doç. Dr. Ali BİÇİMOĞLU</i>	124
"MAL DE POTT" HASTALIGINDA VERTEBRA FÜZYONLARI - <i>Prof. Dr. Derya DİNÇER</i>	125
RIDVAN HOCAM VE AÇIK KIRIKLAR - <i>Doç. Dr. Haluk AĞUŞ</i>	126
MENİSKÜS AMELİYATLARI - <i>Prof. Dr. Mehmet BİNNET</i>	127
MİNİMAL İNVAZİF SPİNAL CERRAHİYE KATKILARI - <i>Prof. Dr. Tarkan YAZAR</i>	128
RIDVAN EGE HOCAM'LA KÜÇÜK BİR ANI - <i>Doç. Dr. Uğur GÜNEL</i>	129
RIDVAN HOCAM'LA GAZİ GÜNLERİM - <i>Op. Dr. Feridun KUNAK</i>	130
RIDVAN EGE HOCAMIZ VE TIBBİ ANILAR - <i>Prof. Dr. Necdet ALTUN</i>	132
AMCAM RIDVAN EGE - <i>Doç. Dr. Ahmet EGE</i>	134
BİR NÖBET SABAHİ "KARAM" ŞARKISI - <i>Op. Dr. Orhan GİRGİN</i>	138
YAKIN ÇALIŞMA ARKADAŞLARI	139
HOCAMIZ, BABAMIZ PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Sadiye TANGÖR</i>	140
HOCAMIZ RIDVAN EGE - <i>Zelha GÜZEL</i>	141
HOCAMIZ RIDVAN EGE - <i>Gülşay AKBULUT</i>	142
DEĞERLİ HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Volkan GÖRBAŞ</i>	143
YORUM: "80 YILIN ARDINDAN"	145
"SEKSEN YILIN ARDINDAN" PROF. DR. RIDVAN EGE - <i>Doç. Dr. Meltem AYLI</i>	146

Prof. Dr. Mahmut Nedim DORAL

Değerli Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin "Anı Kitabı"nı düzenleyebilmek ve Türk Ortopedi Ailesi'ne sunmak kolay olmasa gerek.

Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği Yönetim Kurulu ve Sayın Başkanı tarafından bu görev bana verildiğinde, sorumluluğun ne denli ağır olacağını tahmin etmiş, ancak çalışmaya başladığımda bu sorumluluğun son derece zor ama keyifli olduğunu anlamıştım.

Bu konuda, tecrübe sahibi kişilerin yardımı gerekiyordu.

Onlara danışmak, onlardan destek almak ihtiyacı duymuştum ki aklıma Dr. Orhan Girgin Hoca geldi. Anı kitabı yazma, deneyimlerini aktarma konusundaki becerisi nedeniyle kendilerinden yardım istedim.

Çalışmalarımıza başladık.

Anıları yazarlardan toplamak kolay değildi. Ancak, katılımcıların destekleri ve çabaları sonucunda, mümkün olan şartlar dahilinde tüm yazıları elde ettik.

Yazıların düzenlenmesinden sonra sıra resimlere gelmişti.

Orhan Hoca'nın, Türk Ortopedi Ailesi ve Rıdvan Ege Hoca'yla ilgili fotoğraf arşivinin zenginliği dikkat çekiciydi. Arşiv; tarih demektir. Tarih ise olayları doğru aktarmak ve yorumu bırakmakla görevlidir. Bizler de Rıdvan Hoca gibi büyük bir isim için bu arşivden yararlandık ve "eserimiz"i oluşturmaya çalıştık.

Anıların toplanması, resimlerin yerleştirilmesi, baskı şekli ve kitap boyutlarının oluşturulmasındaki uyumu sağladıktan sonra "eser" meydana geldi. Bu eserin ortaya çıkmasında tüm desteğini veren ve detaylı çalışmalarıyla yardımlarını esirgemeyen değerli Op. Dr. Orhan Girgin Hocama, yazılarını dikkatle hazırlayıp bizlere gönderen katılımcılara, düzenlemede emeği geçen Sekreterimiz Sayın Begül Bedisa Çetin'e, basımında bizlere yardımcı olan Sayın Volkan Gökbaşı'a, "Bizim Büro" ailesi ve Sayın Ali Tanrıverdi'ye ve tüm maddi manevi desteklerini esirgemeyen TOTBİD 2004-2006 yılı yönetim kurulu üyeleri ve Başkanı, Sayın Prof. Dr. Bülent Alparlan'a özel teşekkürlerimi iletiyor, dünya görüşü çok geniş olan Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege, Muhterem Eşleri Prof. Dr. Binnaz Ege ve kızları Prof. Dr. Ufuk Ege'ye derin saygılarımı iletmek istiyorum.

Nezaketi, vefayı, takdiri, hoşgörüyü, sorumluluğu, vatan sevgisini, Atatürk'e saygıyı ve daha nicelerini yerinde ve zamanında göstermesini bilen Değerli Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin anılarını eser haline getirmek çok eğitici ve onur verici oldu, sağolunuz Sevgili Hocam...

Prof. Dr. Mahmut Nedim Doral

Ankara 2007

PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN YAŞAM ÖYKÜSÜ

Op. Dr. Orhan GİRGIN

Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin yaşam öyküsüne nüfus cüzdanındaki bilgilerle başlamak uygun olur.

Nüfus Cüzdanındaki bilgiler şöyledir:

Soyadı: Ege, Adı: Rıdvan, Baba Adı: Ahmet Cevdet, Ana Adı: Ayşe, Doğum Yeri: Denizli, Doğum tarihi: 01.07.1923.

Oysa, Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin gerçek doğum tarihi 11.12.1925'dir. (Bu uyuşmazlık, Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin, ortaokula gitmesi için gerekli olan bir uygulamadan kaynaklanmıştır.)

Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin babası, Sayın Ahmet Cevdet Ege, Veteriner hekimdir (o yıllardaki adı ile baytar). Annesi Sayın Ayşe Ege, ev hanımıdır. Her ikisi de Hakkın rahmetine kavuşmuşlardır.

Rıdvan Ege, Ege ailesinin dört çocuğundan ikincisidir. Dört kardeşten üçü erkek, en küçükleri ise kız çocuğudur.

Rıdvan Ege'nin ağabeyinin ismi Orhan, mesleği ise doktorluktur. Küçük kardeşinin ismi İlhan ve mesleği Avukatlıktır. Ne yazık ki Sayın İlhan Ege 2000 yılında vefat etmiştir. En küçük kardeşleri Şükran'ın mesleği öğretmenliktir. Ne yazık ki O da 2001 yılında vefat etmiştir (Ege Ailesinden Orhan ve Rıdvan Kardeşler hayattadırlar. Tanrıdan onlara uzun, mutlu ve sağlıklı günler dileriz). (Resim-1)

Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin, yaşamını yazdığı 110. kitabından öğrendiğimize göre; Küçük Rıdvan Ege, ailenin en afacan, en akıllı, en sevimli ve biraz da en yaramaz çocuğu imiş. Saçları kıpkırmızı imiş. Bu onun tanınmasında, ayrıcalıklı olmasındaki nedenlerden biri imiş.

Küçük Rıdvan, henüz ilkokula gitmeden önce, yazı yazmayı ve okumayı öğrenmiş. Toplama, çıkartma ve hatta biraz da çarpmayı bildiği için, ilkokula, öğretmenlerinin isteği ile ikinci sınıftan başlamış. İlkokula ikinci sınıftan başladığında beş yaşında imiş.

Sınıflarını üstün başarı ile geçen küçük Rıdvan, dördüncü sınıfta sınıf müfessili (sınıf başkanı) seçilmiş. (İşte o günden beri tüm tahsil yaşamı boyu hep Başkan olmuş ve böyle kalmıştır.)

İlkokul yıllarından aklında kalan en güzel anı, Büyük Atatürk'ün başını okşamasıdır. (Büyük Atatürk, 04.02.1931 tarihinde özel treni ile Denizli'ye gelmiş. Öğrencilerin ve halkın coşkun tezahüratı ile karşılanmış. Küçük Rıdvan, Babasının direktifi doğrultusunda ve birkaç arkadaşı ile Halk Fırkası (Partisi) binasının önünde durarak Atatürk'ü karşılamış. Atatürk çocukların önünden geçerken orada duran çocukların ve küçük Rıdvan Ege'nin başını okşayarak, kimin çocuğu olduğunu sormuş. Küçük Rıdvan da "Baytar Ahmet Cevdet Bey'in oğluyum" demiş. Atatürk gülmüş. Baba Ahmet Cevdet Bey kıvanç duymuş.)

Resim 1

Bu gerçekten çok güzel ve anlamlı anı için Prof. Dr. Rıdvan Ege kitabında şöyle yazmaktadır: "Daha sonraları seyrek de olsa Atatürk'ün başımızı okşaması rüyalarım giriyor ve heyecanla uyanıyordum... "Onu gördüğüm, anın hayali benim yüreğimde daima heyecan dalgalanmasına neden olmuştur". Ne kadar güzel değil mi?

Daha sonra, beşinci sınıfta iken Mareşal Fevzi Çakmak'ın Denizli'yi ziyaretinde, o büyük askeri görmesi ve bir buket çiçek takdim etmesi de unutamadığı güzel bir anıdır.

Küçük Rıdvan henüz on yaşında iken ilkokulu bitirmiştir. Ortaokula gitme hayali kurarken, karşısına şöyle bir yasa engeli çıkmıştır. "12 yaşından küçükler ortaokula giremez"

Ege ailesi çözümü, Küçük Rıdvan'ın yaşını iki yaş büyütme bulmuşlardı. Mahkeme kararı ile doğum yılı, 1925'ten 1923'e inmiş ve böylece küçük Rıdvan ortaokula gitme şansını yakalamıştır.

Ortaokul, görkemli Denizli Lisesi binasının içindeydi. Ortaokulda da hep önde ve hep lider olan küçük Rıdvan, başarılı eğitimini orada da sürdürdü.

O yıllarda, aynı zamanda, küçük yaşına karşın Ege ailesinin tüm alışı verişlerini o yapıyordu. Bu durum, küçük Rıdvan'a büyük deneyimler kazandıyordu.

Ortaokulu başarı ile bitirdikten sonra aynı binadaki Denizli Lisesi'ne devam etti.

Kasketine şerit eklendi. Zaman zaman da papyon kravat takmaya başladı. (Resim-2)

Lise yıllarında da hep sınıf müfessili olmuştu.

Artık çocukluk devri bitmiş, küçük Rıdvan, genç Rıdvan olmuştu. Denizli Lisesi'nde daha net anımsadığı çok güzel anılar yaşamıştı.

Lise yıllarındaki ilk anımsadığı şey ne yazık ki kötü bir anıydı.

10 Kasım 1938'de Kurtarıcımız, Ulu Önderimiz, Büyük Atatürk'ü kaybetmiştik. Genç Rıdvan bu büyük acıyı tüm Türk Ulusu gibi kalbinde ve derin bir üzüntü içinde yaşamıştı. Prof. Dr. Rıdvan Ege 2007 yılında yazdığı 110. kitabında bu bölümü gerçekten çok güzel ve çok çarpıcı ifadelerle yazmıştır.

Bin dokuz yüz otuz dokuz yılında 2. Dünya Savaşının başlaması, Türkiye'de de sıkıntılı ve kısıtlı bir sosyal yaşam yaşanmasına neden olmuştu.

Genç Rıdvan, savaşın tüm devrelerini yaşıyordu. Babası, üç kez daha askere çağırılmıştı. Genç Rıdvan da lisede yirmi gün askerlik kampına katılmıştı.

Lise son sınıfta, fen bölümüne ayrılmıştı. Son sınıfta aynı zamanda paralı yatılı olarak okuyacaktı. Gene baş müfessil olmuştu.

Lisede de çok çalışkan bir öğrenci idi. Genç Rıdvan'ın güzel ve önemli özelliklerinden birisi de sosyal etkinliklere de katılmasıydı. Genç Rıdvan, lisenin tiyatro ve münazara kolu başkanlığını da yapıyordu. Vatan şairi Namık Kemal'in "Vatan yahut Silistre" isimli kahramanlık destanı tiyatro eserindeki Zeki bey başrolünü, Şinasi'nin "Şair Evlenmesi" komedi oyununda ise gene başrolü oynamıştı.

O yıllarda, Milli Eğitim bakanı Hasan Âli Yücel'in tercüme ettirdiği "Dünya Klasikleri"ni okuması, daha sonraki yıllarda kültürel yapısında çok önemli rol oynayacaktı.

Resim 2

Resim 3

Genç Rıdvan, kendisini her yönden çok iyi yetiştiriyordu.

Son sınıfta iken, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı törenleri için Ankara'ya gidecek izciler arasına seçilmişti. Ankara'da Taş Mektep'te kalmışlardı. O gezinin anılarını ömür boyu unutmayacak ve tatlı tatlı anlatacaktı.

Liseyi 1942 yılında bitirdi.

Artık önünde gerçek yaşam ve meslek seçimi vardı. Küçüklüğünden beri Doktor olmak istiyordu. Ağabeyi Tıbbiyede idi. Ailede saygın doktor akrabaları vardı.

Lise öğretmenleri ise mühendis olmasını öneriyorlardı.

O yıllarda, yükseköğretim yalnız İstanbul ve Ankara'da yapılıyordu.

Genç Rıdvan Ege, İstanbul'a gitti, Tıbbiyenin ve Yüksek Mühendis Mektebi'nin sınavlarına girdi. Her ikisini de kazandı. Karşıt önerilere rağmen Tıbbiyede okuyup doktor olmayı tercih etti. Tıbbiye sınavını ikinci olarak kazanmıştı. Bu, Askeri Tıbbiyeli olabilir anlamına da geliyordu. İkinci tercihi, Askeri Tıbbiye oldu.

II. Dünya Savaşı en şiddetli hali ile sürüyordu. Türkiye savaşa girmemesine rağmen, bu büyük savaştan etkileniyordu. Türkiye zor günler yaşıyordu.

İşte bu koşullarda Genç Rıdvan Ege, hiç bilmediği bir büyük şehirde, İstanbul'da yükseköğrenimini yapacaktı. Her zorluğu yenmeye kararlıydı. Yaptığı ilk işlerden biri, İstanbul'u tanımak oldu. Tüm İstanbul'u gezdi. Sosyal etkinliklere katıldı. Halk evlerindeki söyleşileri dinledi. Semtleri, müzeleri, camileri gezdi. İstanbul'u tanımaya başladı.

İki bin yedi yılında bile "İstanbul'u görmek ve görmek tatlı bir heyecandır benim için" diye yazdı.

Askeri Tıbbiyede de sınıf Çavuşu oldu. Derslerini hiç ihmal etmedi. Örnek ve çalışkan bir tıbbiyeli oldu. Çantasında taşıdığı portatif taburesi ile tüm dersleri önde ve eksiksiz izledi. Notlar tuttu. Notlarını arkadaşları ile paylaştı. Paylaşmacılık, yapısında vardı. (Resim 3).

Her geçen gün Tıbbiyeyi daha çok seviyordu.

Tıbbiyede okumak zordu. Ama genç Rıdvan Ege bu zorluğu, güzel uğraşlarla sevimli hale getiriyordu.

Sanatsal etkinliklere katılmaktan zevk alıyordu. Özellikle tiyatroya ayrı bir önem veriyor ve yoğun ders çalışmaları içinde her esere gitmeye gayret ediyor, zaman ayarlaması yapıyordu.

Bir hekimin yalnız tıbbi bilgilerle değil, sosyal etkinlikler ve bilgileriyle de donanımlı olmasına inanıyordu.

Yaşamı boyu sanata ve sanatçıya hep önem vermiştir ve pek çok ünlü sanatçı dostu olmuştur.

İkinci sınıfa geçtiği yaz tatilinde, Şişli Çocuk Hastanesi'nde gönüllü olarak çalıştı. Çok şey öğrendi.

Daha sonraki yaz aylarında Gümüşsuyu Asker Hastanesi'ne devam etti. Teorik öğrenimlerini, pratik uygulamaya dönüştürüyordu.

Dördüncü sınıftan beşinci sınıfa geçtiği yaz tatilinde, Sarayburnu Asker Hastanesi'nde Op. Dr. Muhittin Ülker ile çalıştı.

Resim 4

O yıl, hiç unutamadığı bir olay yaşadı.

Op. Dr. Muhittin Ülker ile bir apandisit ameliyatına başlıyorlardı ki, Muhittin Bey'i komutan çağırıldı. Muhittin Bey Tıbbiye dördüncü sınıf öğrencisi Rıdvan Ege'ye "Sen ameliyata başla" dedi ve gitti. Rıdvan Ege tek başına apandisit ameliyatını yapmak zorunda kaldı. Çok heyecanlandı. Sonuç çok başarılı idi. Bu anı, Genç Tıbbiyeli Rıdvan Ege'nin yaşamında çok önemli yer aldı.

Bugün bile, "Muhittin Ülker gittikten sonra bildiğim bütün duaları okudum. Heyecanımı yendim. Ameliyatı yaptım. Şansım da vardı" diye anlatmaktadır.

Beşinci sınıfta, sınıf arkadaşı Binnaz Güngören ile nişanlandı. Böylece sorumlulukları artmıştı. Yaşamının ikinci ve güzel perdesi olarak kendi aile yaşamı için ilk adımı atmıştı. (Resim 4).

Son sınıfa geldiklerinde, Askeri tıbbiyelilerin İstanbul'dan, Ankara'ya nakil söylentileri Genç Tıbbiyeli Rıdvan Ege'yi ve nişanlısı Binnaz Güngören'i biraz endişelendirdi. Ama, şans onlara güldü. İstanbul'da kaldılar.

Son sınıfta yaşadığı ve hiç unutamadığı olay, 14 Mart Tıp Bayramı kutlamalarında yaptığı konuşmadır.

Konuşmaya şöyle başladı: "Altı yıllık bir ömür dilimine zengin hatıralar, tatlı iç çekişlerle veda ediyoruz."

Konuşmasını şöyle bitirdi: "Düşüncelerimize ışık veren, çalışmalarımıza yön gösteren aziz hocalarımız, istikbal bugünlerden daha parlak olursa bu bizim eserimiz değil, sizin emeğinizin sonucudur."

Bu törende Orgeneral Kazım Karabekir de uzunca bir konuşma yapmıştı. Tören çok görkemli ve güzel oldu.

Tıbbiyeli Rıdvan Ege, İstanbul Tıp Fakültesi'ni 1948 Mayıs'ında pekiyi derece ile ve sınıf arkadaşlarından bir buçuk ay önce bitirdi. (Resim 5).

Asker olan tıp doktorları, bir yıl süreyle Gülhane Askeri Tıp Akademisinde staj yaparlardı.

Bin dokuz yüz kırk bir yılında Gülhane Askeri Tıp Akademisi, bugünkü Ankara Tıp Fakültesi'nin Cebeci Kampusunun olduğu o zamanki Cebeci Mevkii Hastanesi'ne taşınmıştı.

Asker Dr. Rıdvan Ege, 1948 sonbaharında zorunlu olarak staj için Ankara'ya gelmişti.

Stajlar Dr. Rıdvan Ege için zor geçmiyordu. Öğrencilik yıllarında, yaz aylarında hastanelerde çalışmasının, yani yaptığı özverilerin meyvelerini topluyordu.

30 Aralık 1948'de Gülhane'nin 50. yılı kutlamaları yapılacaktı. Dr. Rıdvan Ege'ye en genç Gülhaneli olduğu için bir konuşma yapması söylendi. Bu şerefli fakat sorumluluk isteyen, heyecan veren bir görevdi.

Dr. Rıdvan Ege konuşmasını, Cumhurbaşkanı Sayın İsmet İnönü, Başbakan, Bakanlar, Komutanlar, Rektör ve Dekanların karşısında yaptı.

Resim 5

Dr. Rıdvan Ege konuşmasına şöyle başladı: "Dinleyiniz...50 Yıllık berrak mazisini aşarak bizlere haykıran gür sesi dinleyiniz..." Kısa, fakat çok özlü ve güzel konuşmasını şöyle bitirdi: "Ey yüce mabedim... Manevi huzurunda gönümdeki en büyük saygı ile eğiliyorum... Ve daha yüzyıllar boyunca sağ ol diye bütün varlığım ile haykırıyorum"

Konuşma bittiğinde coşkun bir alkış ile ödüllendirildi.

Dr. Rıdvan Ege, hekimlikteki başarılarının yanında, konuşma ustalığıyla da tanınmaya başlamıştı.

İşte 14 Mart 1949 Tıp Bayramı'nda gene o konuşacaktı. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Farabi salonunda çok güzel bir konuşma yaptı. Konuşmasının sonunda gene ayakta alkışlandı. Konuşması Ankara Radyosunda birkaç kez tekrarlandı.

Dr. Rıdvan Ege, bir yandan zorunlu stajını tamamıyor, bir yandan sosyal etkinliklerde bulunuyordu.

Bu sürede aile yaşamı için de projeler üretiyordu. Sonunda 23 Nisan 1949'da iki yıllık nişanlısı Dr. Binnaz Güngören'le evlendi.

1949 Temmuzunda Gülhane stajını başarı ile huzurlu bir şekilde tamamlayarak Üsteğmen rütbesine yükselmişti.

Mezuniyet töreni gene çok görkemliydi.

Genç teğmenler adına konuşmayı tabii gene Dr. Rıdvan Ege yaptı. Gene ayakta alkışlandı. Güzel ve etkili konuşmasının bir yerinde şöyle seslenmişti: "Biz, bu vefakâr yurdun azimkâr asker hekimleriyiz. Şartlar ne olursa olsun, mekân nerede bulunursa bulunsun, zaman bizi nerede beklerse beklesin: Hizmet etmek şerefimizdir..."

Oysa, sınıf birincisi idi. Kur'a çekmeden, istediği yere gidebilirdi. Ama konuşmasında söylediği sözün arkasında durdu. Konuşmayı izleyen Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün "Doktor ne istiyorsa onu yapınız!" demesi ile kur'a çekti.

Kur'ada Erzincan çıktı. Hv. Tbp. Tğm Rıdvan Ege (Hv. Tbp. 948-1) asker hüviyeti ile Erzincan'a gitti. Eşi Dr. Binnaz Ege de "Erzincan da bizim beldemiz, orayı da görürüz" diyordu Dr. Rıdvan Ege'ye... Uyumlu bir çift idiler.

Şartlar böyleydi. İmkân, Erzincan'dı. Zaman ise, bu zamandı. Hizmet etmek şerefi, işte bu şerefti. Dr. Rıdvan Ege, bu şerefli görevi seve seve üstlendi...

Hv. Tbp. Tğm. Rıdvan Ege uzun bir tren yolculuğundan sonra görev şehri Erzincan'a ve görev yeri olan hava üssüne ulaştı. (Resim 6)

Erzincan 27 Aralık 1939 yılında büyük bir deprem geçirmişti. Fakat depremin izleri hâlâ duruyordu.

Eşi henüz gelmediği için orduvine yerleşti.

Hv. Tbp. Tğm. Rıdvan Ege için artık gerçek hekimlik mesleği başlıyordu. Hastaları ile tek başına kalmıştı. Deneyimleri, tüm tıbbi zorlukları yenmesine yetiyordu.

Bir ev tuttu. Evi aynı zamanda muayenehane oldu. Muayenehane duvarına şöyle bir levha astı.

"Muayene beş lira,
Parası olanlar için..."

Resim 6

3-4 ay sonra Eskişehir'deki uçuş hekimliği kursuna katıldı.

Erzincan Hava Üssü Subayları arasında atış birincisi oldu.

Eşi Dr. Binnaz Ege de, Erzincan'a geldi. İki genç doktor Erzincan'ı çok sevdiler. Çok çalıştılar. Çok hastaya şifa verdiler. Erzincanlılar da bu iki genç doktor Ege'leri çok sevdiler. (Resim 7).

Yıl 1951 oldu. Çocukluğundan beri düşlediği cerrahlık için, Gülhane'de Cerrahi Asistanlığı sınavına girdi. Beklenildiği gibi sınavı kazandı.

Erzincan'da unutamayacağı çok güzel, çok kıvançlı günler yaşadı. Dağ köylerine gitti. Özverili çalışması herkes tarafından takdirle karşılanıyordu. Aranılan doktor olmuştu.

Yirmi sekiz ay sonra bağlı bulunduğu birlik Diyarbakır'a nakledilmişti.

Genç doktor Ege'ler Erzincan'dan çok az insana nasip olacak bir sevgi gösterileri ile uğurlandılar. Davullar, zurnalar onlar için çaldı. Başta Vali olmak üzere büyük bir kalabalık onları uğurladı.

Bu uğurlanmış iki genç doktor için yaşamlarının en güzel armağanı oldu.

Hv. Tbp Teğmen Rıdvan Ege, Diyarbakır'da da çok başarılı bir hekimlik devresi geçirdi. Diyarbakır'ı adım adım gezdi... Yalnız Diyarbakır'ı değil, çevre illere de gitti. Çok güzel günler geçirdi. Çok ilginç anılar yaşadı. İlginç anılarından birisi de Diyarbakırlı Falcı Gürcü Bacının pek çoğu doğru çıkan kehanetleri idi.

Prof. Dr. Rıdvan Ege bu kehanetleri, bugün bile "Gerçekten de çıktı" diye gülerek anlatır.

Bu sürede Dr. Binnaz Ege, Ankara Numune Hastanesi'nde Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniğine asistan olarak başlamıştı.

Bin dokuz yüz elli iki yılının haziran ayında Cerrahi Asistanlığına başlamak için Ankara'ya geldi. Cebeci'deki Gülhane Hastanesi'nde 2. Cerrahi Kliniğinde Asistanlığa başladı.

Klinik direktörü Prof. Dr. Recai Ergüder idi.

Prof. Dr. Rıdvan Ege, yaşamı boyu hocası Prof. Dr. Recai Ergüder'i büyük bir saygı ve sevgi ile anacaktır. Onun becerisini, hassasiyetini ve kibarlığını hep büyük bir gurur ve kıvanç ile anlatacaktır. Hoca'nın "şekerim" deyimini, Rıdvan Ege Hocamıza miras kalmıştı.

Bugün bile, her konuşmaya "şekerim" diye başlar. Şekerim kelimesinin tonu bizlere çok şey anlatır.

Dr. Rıdvan Ege'nin asistanlık süresi, başarının ötesinde çok parlak geçiyordu. Hocaları onu çok seviyor ve kolluyorlardı. Çünkü kliniğin tüm işlerini o yapıyordu. Çok iyi bir doktor ve çok iyi bir cerrahi asistanıydı. Tüm Gülhane Hastanesi onu tanıyordu.

Tüm doktorlar gibi, onun da asistanlığında üzücü, güldürücü, kızdırıcı, sevindirici ve unutulmaz olaylar oluyordu. Asistanlık anıları, askerlik anıları gibidir. Anlat, anlat bitmez.

Dr. Rıdvan Ege'nin asistanlık döneminden unutamadığı birkaç anıyı, satır başları ile aktarmak gerekirse;

-Çok sevdiği kayınvalidesinin safrakesesi ameliyatında koledok kanalının kesilmesi ve sonrası gelişen olaylar...

Resim 7

Resim 8

-Cebeci Hastanesi'nden, Harp Okulu içindeki Mevkii Hastanesi'ne oradan da, Bahçelievler'deki hastaneye taşınmaları...

-Türkiye'de ilk kez yapılan ameliyatlarda bulunması (Lumber disk ameliyatı gibi)...

-Keçiören Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ndeki rotasyonu...

-Devrin Cumhurbaşkanı Celâl Bayar'ın ameliyatını asiste etmesi. Hem de başka bir branş ameliyatında... (Resim 8).

-Büyük Atatürk'ün kız kardeşi Makbule Hanım'ı tedavi etmesi...

-Recai Ergüder Hoca'nın, onları gar gazinosuna ve Süreyya gazinosuna götürmeleri ve eğlenceli günler...

Asistanlık anıları çok güzeldir. Gerçekten unutulmazdır.

Dr. Rıdvan Ege, 1953 Haziranında uzmanlık sınavını başarı ile vererek Genel Cerrahi uzmanı oldu. Şimdi, Op. Dr. Rıdvan Ege'nin önünde de bazı aşılması gereken engeller ve geçilmesi gereken yollar vardı.

O, eğitimi seçti. Lisan öğrenip Amerika'ya giderek Ortopedi ve Travmatoloji uzmanı olmak ve kariyer yapmak istiyordu. Bunun için çalışmalara başladı. Azmetti, başardı.

O yıllarda Asker Hastanelerde yeterli sayıda Radyoloji uzmanı yoktu. İç Hastalıkları ve Genel Cerrahi uzmanlarını iki ay kursa tabi tutuyorlardı.

Dr. Rıdvan Ege'de zorunlu olarak bu kursa başladı.

Kurs sürecinde, 2. Cerrahi kliniği başasistanlığına seçildi. Bu seçim, Dr. Rıdvan Ege'yi çok sevindirdi.

Bu sürede her şey, onun lehine işlemeye başladı. Röntgen kursu bitti. Başasistanlık sürerken, Hava Kuvvetleri, onun Amerika'ya Ortopedi ihtisası yapması için gitmesine karar verdi. Aynı zamanda, Ankara Tıp Fakültesi Ortopedi ve Çocuk Cerrahisi kliniğinde çalışması istendi.

İşler rayına oturmuştu. Haftada iki gün Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniğine gidiyordu. Kürsü Başkanı Prof. Dr. İzzet Birant'dı. Ama ne yazık ki klinik iyi çalışmıyordu.

Amerika'ya gidecekti. Lisan öğrenmek için Georgetown Üniversitesi profesörlerinin İngilizce dil kursuna katıldı. Bu kurstan çok yararlandı.

Dr. Binnaz Ege de Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı olmuştu. Kliniğinde başasistan olarak kalmıştı. O da Amerika'ya gidecekti. Hem de Dr. Rıdvan Ege'den bir buçuk ay önce (1956).

Uzun bir uçak yolculuğu sonunda nihayet düşlerini gördüğü ve çok arzu ettiği Amerika'ya, New York'a gitti.

Eşi Dr. Binnaz Ege onu helikopter pistinde karşıladı. İki katlı bir ev kiralamışlardı.

Çok sık nöbet tutuyor, çok yoruluyorlardı. Boş zamanlarında şehri geziyor ve çevre illere gidiyorlardı. Oraları da tanıyorlardı.

Bu sürede, arkadaşı Dr. Vedat Atlı, sürücülüğü bilmediği halde, ona zorla araba aldırması. Böylece gezi işleri daha eğlenceli ve güzel oluyordu.

1956-1959 yılları arasında şu şehirlere gitmişlerdi: 1956'da New York, Princeton, Atlantic City, Philedelfia, Trenton, 1957'de: Niyagara şelaleleri (NY), Boston, Rochester (NY), Baltimore, 1958'de St. Louis, Memphis, New Orleans, Miami, Washington, Pittsburgh, Cleveland, Detroit, Chicago, Denver, Las Vegas, Los Angeles, St. Antonia, Dallas, Minneapolis, 1959'da Newark, New Orleans, Baltimore, Cleveland, Iowa City, Milwaukee ve diğer büyük şehirleri görme olanakları olmuştu. Amerika'daki bu konferans, hastane ziyareti ve diğer amaçlı gezilerin büyük çoğunluğunda eşi Dr. Binnaz Ege de kendisine eşlik etmiştir.

Son yıl asistanlık devresinde, başasistan (Chief Resident) seçildi. Kendisinden çok şey öğrendiğini her zaman söylediği, gerçekten çok sevip saydığı Prof. Dr. Bosworth'un yanında başasistan olmak, Dr. Rıdvan Ege'yi çok mutlu etmişti.

Amerika'da bulunduğu sürede konferanslara, kongrelere gitti (Chicago AOS kongresi gibi). Her alanda kendini yetiştirdi. Orada da aranan ve sevilen doktor oldu.

Dr. Rıdvan Ege, Amerika'da bilimsel açıdan çok büyük ilerleme yapmıştı. Dünyanın en ünlü Ortopedi ve travmatoloji kliniklerinde, dünyanın en ünlü doktorları ile çalışmış veya konferanslarını dinlemişti.

Dr. Rıdvan Ege, Amerika'daki çalışma yıllarında da çok güzel anılar yaşadı.

Bu anılardan birisi, belki de en güzeli şu ilginç anıdır. New York'ta bir akşam üstü kütüphanede çalışırken acil servisten şöyle bir telefon gelmiş "çok şık giyinmiş, çok kibar ve çok iyi İngilizce konuşan bir bey geldi. Düşmüş bileği ağrıyor. Acaba görebilir misiniz?" "Tabii" deyip hemen acil'e imiş. Kısa bir muayene sonucu "Colles kırığı" tanısı koymuş. Grafi de, tanıyı doğrulamış. İlginç konuşmalar sonucu, kendi yöntemi ile redüksiyon yapıp, kolu alçı tesbitine almış. Kibar ve şık beyefendi, Dr. Rıdvan Ege'ye kartını vermiş ve "Londra'ya gelerseniz sizi bekliyorum" demiş. Dr. Rıdvan Ege kartı okumadan cebine koymuş. Ertesi sabah alçılı gömleğini değiştirirken, cebindeki kart aklına gelmiş. Karta bir bakayım demiş. Kartı çıkarıp baktığında gözlerine inanamamış. Colles kırığını tedavi ettiği kibar İngiliz, Sir Reginal Watson Jones değil miymiş?

Waston Jones, bilindiği gibi, dünyanın en ünlü Ortopedi ve Travmatoloji uzmanlarından birisiydi. Dr. Rıdvan Ege yurda dönerken Londra'da Watson Jones'i ziyaret etti. Çok güzel karşılandı. Watson Jones, tüm klinik doktorlarına Dr. Rıdvan Ege'yi "İşte beni tedavi eden Adızs Kahraman" diye tanıttı.

Bu olay gerçekten hem çok güzel, hem çok ilginç ve ders verici bir anıdır.

Dr. Bosworth, Dr. Rıdvan Ege'ye Amerika'da kalması için çok ısrar etmişti. Fakat Dr. Rıdvan Ege, Türkiye'de kendi mesleğinde çok şeyler yapmak gerektiğine inanıyordu. Vatandaş, milletini seven her insan gibi, bu güzel teklifi reddederek Türkiye'ye dönmeye karar verdi.

Türkiye'ye dönerken, İtalya'da Rizzoli Enstitüsünü, Fransa'da Paris Tıp Fakültesini, İngiltere'de Londra Kliniğini ve Londra Ortopedi ve Travmatoloji hastanesini, Frankfurt'ta ve Münih'te Üniversite Ortopedi kliniklerini ve Viyana'da Travma Hastanesini ziyaret etmek istiyordu. Bu isteklerinin hepsini gerçekleştirdi.

Amerika'dan çok güzel duygularla ayrıldı. Her kademedeki hastane personeli Dr. Rıdvan Ege'ye hediyeler verdiler. Dr. Bosworth ve Dr. Fielding Lüks lokantalarda veda yemeği düzenlediler. Dr. Rıdvan Ege çok duygulandı ve çok kıvanç duydu.

Rahat ve oyalayıcı bir vapur yolculuğu sonucu 27 Ağustos 1959 tarihinde İstanbul'a geldi.

28 Ağustos günü Prof. Dr. Akif Şakir Şakar Hoca'yı evinde ziyaret etti. Ziyaret sonucu Akif Şakir Şakar Hoca Dr. Rıdvan Ege'ye sonra açılmak üzere bir paket verdi. Dr. Rıdvan Ege paketi açtığında, hocanın biniş kıyafetli resmi ile karşılaştı. Fotoğrafın üzerinde şöyle yazıyordu: "Aziz ve Değerli Meslektaşım ve şubemizin İstikbaldeki Ümidi Değerli Meslektaşım Rıdvan Ege'ye Sevgi ve Saygılarımla" 29.08.1959. Akif Şakir Şakar. (Resim 9).

Prof. Dr. Rıdvan Ege, anı kitabında bu anı için şöyle yazmıştır. "Yazıyı okuyunca ürperdim, durakladım." Bu, kıvanç ve mutluluğun dışı yansımasydı.

Türk Ortopedi Bilim Dalının kurucusu, kendi bilim dalını yükseltecek, yüceltecek kişiyi o gün tanımlamıştı. Dr. Rıdvan Ege, bu değeri ölçülemeyecek kadar kıymetli fotoğrafı, çok kutsal bir emanet olarak saklamaktadır.

Ne mutlu, Prof. Dr. Akif Şakir Şakar'a, ne büyük mutluluk Prof. Dr. Rıdvan Ege için...

30 Ağustos 1959 tarihinde Ankara'ya geldi. İşe nereden ve nasıl başlayacaktı? Planlarını yaptı. Çok güzel şeyler düşünüyordu. Zamanla tüm plânları gerçekleşecekti...

Amerika dönüşü bildiği Türkiye gerçekleri ile tekrar karşılaştı. Mesleğinin büyük sorunları vardı. Bunlardan biri kırıkçı-kırıkçılardı. Bir diğeri Trafik Kazalarının

çokluğu idi. En önemlisi Türk Ortopedi ve Travmatolojisinin yapılanmamış olması ve eğitim sorunları idi. Savaşa hazırды. Savaşa başladı. Önce Gülhane Hastanesi'nde zorunlu Genel Cerrahi başaştırılığını tamamladı. 26.11.1959 tarihinde de Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanlık sınavını başarı ile verdi.

1960 Şubat ayında Gülhane Hastanesi'nde Ortopedi ve Travmatoloji kliniği, 1. Cerrahi Kliniği yan dalı olarak kuruldu. Genel Cerrahi uzmanı Rıdvan Ege, Ortopedi ve Travmatoloji kliniğine müşavir uzman olarak atandı.

27 Mayıs 1960'da Türkiye'de çok önemli bir olay oldu. Bu Askeri ihtilâldi. Askeri yönetim ve Millî Birlik komitesi idareyi ele aldı. Orgeneral Cemal Gürsel Devlet Başkanı oldu.

Cemal Gürsel Paşa, Genel Cerrahi Uzmanı Rıdvan Ege'yi Erzincan'dan tanıyordu. Bu nedenle Dr. Rıdvan Ege'ye 2-3 haftada bir kendisini ve eşini ziyaret etme emrini vermişti. Tabii bu şakaydı. Emir, aslında istekti.

27 Mayıs'tan sonra, Dr. Rıdvan Ege'ye iki görev daha verildi. Hava Kuvvetleri Komutanlığı Sağlık Daire Başkan Yardımcılığı ve yurtdışına sağlık nedeniyle gönderilecek olanların raporlarını incelemek. Görev, görevdi. Yerine getirilmeliydi.

Dr. Rıdvan Ege, Gülhane ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Çocuk Kliniğindeki görevlerine de devam ediyordu. O yıllarda Türkiye'de uygulanamayan pek çok ameliyatı yapıyordu. Bunlar; Kalça protezleri, jewet çivileri, vertebra ameliyatları gibi büyük cerrahi girişimlerdi.

İşte tam bu günlerde. Devlet Başkanı Cemal Gürsel Paşa, Dr. Rıdvan Ege'yi huzuruna çağırarak, kendisine SAĞLIK BAKANLIĞI'nı teklif etti. Dr. Rıdvan Ege, bu teklifi nasıl geri çevirdiğini ve neler yaptığını anı kitabından çok güzel ifadelerle anlatmıştır. Sonuçta Ankara'dan Kızılcahamam'a kaçarak, BAKAN olmaktan kurtuldu.

1961 Mayıs'da "Vertebra Tüberkülozunun İproniazid Yardımı ile ve Taze Spongios Ototreflerle Füzyon Yapılarak Tedavisine Ait Çalışmalar" konusunda doçentlik tezini hazırlayarak doçentlik sınavına girdi.

Jüri başkanı, Prof. Dr. Orhan Toygar "Sınavların her dört aşamasını da başarıyla bitirerek üniversite doçentliği unvanını hak ettiğini" söyleyerek, kendi cüppesini Dr. Rıdvan Ege'ye giydirdi.

Artık Üniversite DOÇENTİ olmuştu. Bu Rıdvan Ege'nin mesleki yaşamında önemli bir aşama idi. (Resim 10).

Bu yıllarda, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Çocuk Cerrahisi Kliniğinin Kürsü Başkanı Prof. Dr. Avni Duraman idi. Doç. Dr. Rıdvan Ege'nin çalışmalarını çok beğenen ve kendisini çok seven Avni Hoca, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinin adının da Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği olması için beraberce çalıştı. Sonuçta kliniğin adı, çağdaş uygulamalar gibi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği oldu.

Prof. Dr. Avni Duraman kalp rahatsızlığı geçirmişti. Hasta idi. Doç. Dr. Rıdvan Ege, beş yıl süre ile Gülhane'deki hizmetlerini aksatmamak koşulu ile ve Bakanlar Kurulu kararı ile Üniversitede görevlendirildi (1961 Haziran).

Doç. Dr. Rıdvan Ege, bu önemli görevi de üstlendikten sonra çalışmalarını hızlandırdı. Hem Gülhane Ortopedi ve Travmatoloji kliniğini, hem de Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğini çağdaş duruma getirmek, hem de en üst düzeye çıkartmak için bazı kurallar koydu. Bunların başında Asistan Eğitimi geliyordu. Hasta vizitleri, konseyler, bilimsel toplantılar, Protez-Ortez çalışmaları, rehabilitasyon girişimleri gerçekten bir düzene girdi. Bu arada 1962 yılına kadar 34 bilimsel yayın yaptı.

Doç. Dr. Rıdvan Ege'nin mesleki özentilerinden biriside EL CERRAHİSİ idi. Türkiye'de el cerrahisi yoktu. 1963 yılında el cerrahisi yapmak üzere Amerika'ya bir yıllığına gitti. Amerika'da ünlü el cerrahlarının yanında çalıştı. Bunların içinde, anlatımlarından anlaşıldığına göre, en beğendiği el cerrahisi Dr. Robert E. Carroll idi.

Bu sürede, Ege ailesinde bir mutluluk rüzgarı esiyordu. Çünkü Doç. Dr. Binnaz Ege bebek bekliyordu.

Amerika'da bir yıl el cerrahisi eğitimi yaptıktan sonra, 1964 Ağustosunda yurda döndü.

1964 yılı, Ege ailesine mutluluk getirdi. Kızları UFUK dünyaya geldi. Artık üç kişilik EGE AİLESİ idiler. (Resim 11).

Doç. Dr. Rıdvan Ege, ikinci kez, 1964 Ağustosunda Amerika'dan döndüğü zaman, Türk Ortopedi ve Travmatoloji Bilim Dalının durumunu tekrar gözden geçirdi. Neler yapılması gerektiğini, neler yapması gerektiğini tekrar plânladı. Yapılacak çok iş vardı. Ama Doç. Dr. Rıdvan Ege her yönden daha güçlü idi. Gerek Gülhane'de, gerekse ikinci görev yeri olan Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinde yeni asistan kadrosu oluşmuştu. Bu yeni asistan kadrosunu istediği gibi eğitip, yönlendirebiliyordu. Gülhane'de N.Hepdoğan, S. Atilla, Y.Tümer, Ankara Tıp Fakültesi O.Girgin, E. Altınel ve İ.Özsüt gibi.

Bin dokuz yüz altmış altı yılına gelindiğinde de, özellikle Ankara'da Ortopedi ve Travmatoloji alanında çok şey rayına oturmaya başlamıştı. Gülhane, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Hacettepe Tıp Fakültesi'nde yeni öğretim üyeleri ve asistan kadrosu oluşmuştu.

Doç. Dr. Rıdvan Ege, 1965 yılı Aralık ayında, önce iki haftalık bir Travmatoloji Sempozyumu düzenlendi. Bu sempozyuma 90 hekim katıldı. 30 konuşmacı ders verdi.

Doç. Dr. Rıdvan Ege, 27 Mayıs 1966 tarihinde Türk Ortopedi ve Travmatolojisinin miladı sayılabilecek bir etkinlik yaptı. Eğirdir'de "I. Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"ni düzenledi.

Türk Ortopedi ve Travmatoloji bilim dalının çok büyük ve ünlü isimleri bu kongreye katıldılar. Bu kongrede, açış konuşmasını Doç. Dr. Rıdvan Ege yaptı. Kongre çok güzel ve yararlı oldu. (Resim 12).

Türk Ortopedi ve Travmatoloji bilim dalının Prof. Dr. Akif Şakir Şakar'dan sonra ikinci ismi Prof. Dr. Münir Ahmet Sarpyener, kapanış konuşmasında, kısaca şöyle dedi: "Bu güne kadar Türk Ortopedisini biz götürdük. Ama görüyorum ki Doç. Dr. Rıdvan Ege bu işi bizden iyi yapıyor. Bundan sonra o önden gidecek ve biz onu takip edeceğiz". (Resim 13).

Doç. Dr. Rıdvan Ege, bir yandan da, sürekli olarak tıbbi yayınlar yapmakta, kongrelere konuşmacı ve panelist olarak katılmakta idi. 1967 yılında yayın sayısı 83'e çıkmıştı. Yazdığı kitap sayısı ise dört idi.

Bu süre içinde, kliniğin sosyal etkinliklerine de önem veriyordu. Gönüllü hanımlar, kliniklerin her türlü sosyal gereksinimlerini gideriyorlardı. İsimleri ise pembe melekler idi.

Bin dokuz yüz altmış altı yılında çok önemli ve güzel bir girişimde daha bulundu. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi SAĞLIK KOLEJİNİ kurdu. Her türlü sorunu tek başına çözdü. Hemen hemen tüm öğretmenler ücretsiz olarak, gönüllü ders veriyorlardı. (Resim 14).

1966'da SICOT kongresinde Panel üyesi oldu. Anlattığı konu "Posterolateral Fusion tekniği ve olgularımız" idi.

Bin dokuz yüz altmış altı yılının sonlarında, Doçentlik süresi beş

yılı doldurmuştu. Üniversite profesörlüğüne yükselmek için kurulan komisyonda başarılı görülerek Profesör oldu.

Bin dokuz yüz altmış yedi yılı, onun kişisel yaşamının bir başka dönüm yılı oldu. 1.4.1967'de 25 yıllık görev yaptığı Türk Silahlı Kuvvetlerinden Tabip Albay rütbesi ile emekli oldu.

Prof. Dr. Rıdvan Ege Türk Silahlı kuvvetlerinden emekli oluşunu şu duygusal cümlelerle anlatmaktadır.

"1942'de Askeri Tıp Öğrencisi olarak başladığım Askerlik yaşamımı, 1967'ye kadar gurur ve huzurla sürdürdüm. 1967'de Tabip Albay Rütbesiyle Askerlikten isteğimle emekli olmuştum. Asker ocağında geçen çeyrek yüzyılda, öğrenmeyi, yardım etmeyi, korumayı, korunmayı, paylaşmayı, sevgi ve saygıyı öğrendim."

Aynı yıl Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğine öğretim üyesi için başvurdu. Bir yılını değerlendirmek için 1.7.1967'de tekrar (3. kez) Amerika'ya gitti.

Bin dokuz yüz altmış sekiz yılında Türkiye'ye döndüğünde, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinde, yeni bir şevk ve arzu ile Profesör olarak göreve başladı.

Her şeyi yeniden gözden geçirdi. Her şeyi yeniden düzenlendi. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği her geçen gün, her yönden ilerleme kaydediyordu. Her şey yoluna giriyordu. Yeni dönem asistanları çok daha aktif ve başarılı idiler.

Hasta sayısı hızla artmıştı. Kliniğin yatak kapasitesi bu hasta yoğunluğuna yetmiyordu. Bunun çaresini, dostları Büyükhanlı'lara bir kat çıkartmakla buldu. 35 yatak ve büyük bir kütüphane olan yeni kat, çok güzel ve donanımlı idi. 140 m²'lik kütüphaneye Prof. Dr. Akif Şakir Şakar'ın adı verildi. Uygun bir yere konan büstünün altında bir özdeyiş olacak olan Akif Şakir Şakar Hoca'nın şu sözleri yazıldı:

*Bir üniversite hocasının başlıca vazifesi,
Kendisini geçmiş Muavinler yetiştirmektir.*

Akif Şakir Şakar

Prof. Dr. Rıdvan Ege, yıllardır düşünüp, yapmayı istediği uluslararası bir toplantıyı, 7-13 Mayıs 1970'de ANKARA'da gerçekleştirdi. Bu kongreye 25 ülkeden, 52 yabancı konuşmacı, ülkemizden de 89 Türk Hekimi bildirilerle katılmıştı. Büyük Ankara Oteli'nde yapılan kongre o günün koşullarına göre çok görkemli oldu. Kayıt ücreti alınmadı. Dış ülkeden gelen konuşmacılar, tüm giderlerini kendileri karşıladılar.

Bu uluslararası kongre, her şeyin yoluna girdiğini göstermişti. Ayrıca, bundan sonra. Prof. Dr. Rıdvan Ege başkanlığında her iki yılda bir ulusal kongre yapılacaktır.

Resim 15

Resim 16

1971'de İstanbul'da yapılan "2. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"nden (MTOT) sonra her iki yılda bir yapılan kongrelerde ve son olarak 1999'da 16. MTOT Kongresinde de başarı ile derneğin başkanlığını yapacaktı. (Resim 15-16-17).

1970'de başlattığı Akdeniz ve Ortadoğu Ortopedi ve Travmatoloji (MMOT) Uluslararası kongrelerini de, 1984 Monpeiller toplantısına kadar, her iki çift yılda, başkan olarak yapacaktı.

Bin dokuz yüz yetmiş bir yılında, Kütahya ve Gediz'de, büyük bir deprem olmuştu. Bu depremi sabah ajansında radyodan öğrenen Prof. Dr. Rıdvan Ege, hemen kliniğe gelmiş ve kliniğinden ve Nöroşirurjiden yaptığı bir ekip ile en kısa sürede deprem bölgesine ulaşmıştı. Orada yaptığı kısa bir vizit sonucu, acilen birkaç ameliyat yapmışlardı. (Op. Dr. Orhan Girgin, Op. Dr. T Cordan (N.Ş.), B. Sepici, Dr. T. Berkel).

Bin dokuz yüz yetmiş iki yılında, Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin yaşamında bir başka önemli olay oldu. İstememesine karşın Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne DEKAN seçildi.

Çok başarılı bir dekanlık yaptı. Dekanlığı süresinde Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi pek çok şey kazandırdı. Binalar yaptırdı. Arsalar aldı. Bilimsel etkinliklere hız verdi. Doçent ve Profesör sayısını artırdı. 1974 yılının Ekim ayında, "Dekanlığımıdaki Çalışmalar" isimli bir kitap yayınlayarak dekanlıktan ayrıldı.

Kitabını şöyle bitirmişti: "Umut ederiz ki, hepimiz, fakültemizin birleştirici havasında, kusurlarıyla ve iyi yönleriyle birbirimize daha anlayışla tahammül edelim. Ve inanalım ki, herkes en az bizim kadar dürüst ve memleket severdir. Fakat biz herkes kadar hoşgörü sahibi miyiz? onu düşünmeliyiz."

Prof. Dr. Rıdvan Ege, Ankara Hastanelerinin Ortopedi ve Travmatoloji Klinikleri arasında bilimsel konferanslar yaptırmaya ön ayak olmuştur. Bu güzel uygulama, halen her ay aynı ciddiyeti ile devam etmektedir.

Prof. Dr. Rıdvan Ege 1972-1974 yılları arasında yoğun dekanlık çalışmaları yaparken, aynı zamanda 8 kitap yazmıştır. Bu sürede 13'ü Türkçe, 3'ü İngilizce olmak üzere 16 araştırma ve inceleme yazısı yayınlamıştır.

Bin dokuz yüz yetmiş üç yılında, Antalya Tıp Fakültesi'nin kurulması için çalışmalarda bulundu. Fakülte kurulundaki uzun tartışmalar sonucu, Antalya Tıp Fakültesi Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi desteği ile kuruldu.

10 Nisan 1973 tarihli ŞELALE gazetesinde, Vali Sayın Hüseyin Ögütşen'in, manşet olan teşekkür yazısı

Resim 17

çıkıyordu; "Tıp Fakültesinin Antalya'da açılmasını sağlayan Dekan Prof. Dr. Rıdvan Ege'ye Antalya'dan Şükranlar"

Prof. Dr. Rıdvan Ege, Anadolu'yu da adım adım geziyor, konuşmalar, toplantılar yapıyordu.

Prof. Dr. Rıdvan Ege, 1976 yılında, kurduğu ve gerçekten çok büyük yararları olan Sağlık Koleji Müdürlüğünden ayrıldı.

Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin, yoğun çalışmalar sonucunda, 1973 yılında, Ortopedi ve Çocuk Cerrahisi Bilim dalı adı, Ortopedi ve Travmatoloji Bilim Dalı olarak resmen kabul edilmişti.

Kongreler, sempozyumlar, paneller ve bilimsel toplantılar Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin klinik çalışmalarını ile beraber tüm hızı ile sürüyordu.

30 Ağustos 1976 tarihinde İstanbul'dan kendi arabası ile dönerken, kendi deyimi ile Ağır bir trafik kazası geçirdi. Gerede ve Bolu'da kritik ve yaşamsal sorunlar geçiren Prof. Dr. Rıdvan Ege, ambulans ile kendi kliniğine getirildi.

Yapılan klinik ve radyolojik muayeneleri sonucunda sağda 6 kot kırığı ve hemotoraks, solda 2 kot kırığı, her iki ön kolda radius ve ulna kırıkları, sol klavikula kırığı, akromioklaviküler çıkık, üç vertebrada önemsiz kırıklar ve ayakta iki metatars kemiğinde çatlaklar saptandı. Eşi Prof. Dr. Binnaz Ege'de de komplikasyonsuz 3 kot kırığı vardı.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki toraks ile ilgili tedavileri başansız olduğu için, Hacettepe Tıp Fakültesi Göğüs Cerrahisi kliniğine sevk edildi. Orada gerekli tedavileri yapıldı.

Tanrı, Rıdvan Ege Hocamızı Türk Milleti'ne ve bizlere bağışladı.

Prof. Dr. Avni Duraman 1981 yılında emekli oldu. Yerine Prof. Dr. Rıdvan Ege klinik direktörü oldu.

Prof. Dr. Rıdvan Ege, 1974-1981 yılları arasında da 11 kitap yayınlamıştı. Anı döneminde, 31 dergide makaleleri yayımlandı. Bu yoğun çalışmalar sürecinde Sakatların Rehabilitasyonu Derneği'nin tüm faaliyetlerinde başkan olarak görev aldı. Sonra Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfı'na üye oldu. Kısa bir süre sonra da Vakıf Başkanı seçildi (1978). Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin çok önem verdiği konulardan birinde Trafik Kazaları idi. Türkiye'de Trafik Kazalarının azalması ve trafik kazası olmuş ise, tıbbi yönden yaklaşımı konularında çalışmaya başladı.

1981 yılında, Uluslararası Sakatlar Milli Koordinasyon Kurulu Başkanı oldu.

Sosyal ve tıbbi etkinlikleri her yıl, bir öncesinden daha yoğun ve güzel olarak devam ediyordu.

Prof. Dr. Rıdvan Ege 1982 yılında Gazi Üniversitesi'nde görevlendirildi.

Görevi, Ortopedi ve Travmatoloji kliniğini ve Kazaları Önleme ve Araştırma Enstitüsünü kurmak oldu.

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 1985 yılına kadar başarı ile görev yaptı. Bu, 1982-85 yılları arasında 14 kitap yazdı. 16 da makale yayınladı.

Prof. Dr. Rıdvan Ege 1985 yılında tekrar Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğine döndü. Bu dönüşünde klinik, İbn-i Sina Hastanesi'ne taşınmıştı. Hastane, yeni ve güzeldi. Ama Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin içinde bir burukluk vardı. Çünkü Cebeci'deki o eski klinikte çok güzel anıları vardı.

Prof. Dr. Rıdvan Ege, İbn-i Sina Hastanesi'nde tekrar göreve başladığında, Ortopedi ve Travmatoloji kliniği öğretim kadrosu çok genişlemişti. Hatta alt dallar oluşmuş, çalışma düzeyi az da olsa gelişmişti.

Bu yıllarda da Prof. Dr. Rıdvan Ege, 1960'lerdeki enerji ve heyecanı ile çalışmalarını sürdürdü.

1985'ten 1992 yılına kadar, 14'ü yabancı ülkede olmak üzere 56 uluslararası ve ulusal sempozyum, konferans ve kongreye katıldı. Hepsinde, konuşmalar yaptı. Konferanslar verdi. Gene bu sürede, 35 teşekkür plaketi aldı.

Prof. Dr. Rıdvan Ege 1992 yılında, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji kliniğinden EMEKLİ oldu. Son iki yılda da, başbakanlık onayı ile hizmet süresi uzatılmıştı. Böylece, bu 2 yıllık uzatma ile devlet hizmetinde 54 yıl çalışmış oldu.

Bin dokuz yüz doksan iki yılına kadar 72 kitap yayınlamıştı. Bu sürede 4 dernek kurmuş ve başkanlıklarını yürütmüştü. (Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği derneği, Türkiye Modern Cerrahi Derneği, Türkiye Sakatların Rehabilitasyonu Derneği, Türk El ve Üst Ekstremitte Cerrahi Derneği) Aynı zamanda Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfının Başkanı idi (1978 yılından beri).

Bin dokuz yüz doksan iki yılında KIZILAY Merkez Kurulu Üyesi olmuştu. Gerçi, ilk ve orta öğrenimi sırasında hep Kızılay kolu üyesi, lisede Kızılay kolu başkanlığı yapmıştı. 1960'lı yılların sonunda Kızılay ile Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji kliniğinin işbirliği ile hanımlar için İlk Yardım kursları açmıştı. Her Türk Vatandaşı gibi Kızılay'a ayrı bir düşünce ve gönül bağı ile bağlı idi. Kızılay Merkez kurulu üyesi olarak, pek çok eksikliği gidermeye çalışmıştı.

Prof. Dr. Rıdvan Ege için yazmak, ayrı bir tutku idi. Bu sürede 309 sayfalık KIZILAY TARİHİ kitabını yazdı. (Resim 18).

Prof. Dr. Rıdvan Ege, alın teri ile kazandığı birikimleri ile, bir lise ve bir de anaokulu yaptırarak Türk Milli Eğitimine katkıda bulundu (Prof. Dr. Binnaz Ege-Prof. Dr. Rıdvan Ege Anadolu Lisesi, Ufuk Ege Anaokulu). (Resim 19-20).

Emekli olduktan sonra, çalışmalarına daha çok Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfında devam etti. Aynı zamanda Türk Ortopedi ve Travmatoloji Derneği başkanlığını sürdürüyordu. Kongre programları eksiksiz olarak devam ediyordu.

Emekli olduktan sonra, kitap yazmak için daha çok zamanı oldu. Değişik konularda kitaplar yazmaya başladı. Son kitabı (110. ve 111. Kitap), Dr. Rıdvan Ege, "80 Yılın Ardından"dır (2007).

Trafik Kazalarını azaltmak için yoğun bir çalışma içine girdi. İki trafik yasasının çıkmasında yardımcı oldu. Hızır Acil Servisleri ve birçok Trafik Kuralının (Emniyet Kemerleri gibi....vb.) çıkmasına ön ayak oldu.

Rıdvan Ege'nin 1999'da bir rüyası daha gerçekleşti.

Trafik Kazaları Yardım Vakfı başkanlığında UFUK ÜNİVERSİTESİ'Nİ KURDU. Mütavelli Heyet Başkanı seçildi. (Resim 21).

Ufuk Üniversitesi'nde önce Hukuk, İşletme, Eğitim ve Siyaset Bilimleri konularında, lisans ve lisansüstü eğitim verilmeye başlanacaktı.

Ufuk Üniversitesi, kurulduktan 3 yıl sonra 2002 yılında genel eğitime başladı. 2003 yılında Tıp Fakültesi de eğitim vermek üzere kuruldu.

2001 yılında İstanbul'da "VIII. DÜNYA EL CERRAHİSİ KONGRESİ"ni yaptı. Tabii aynı zamanda kongrenin başkanı idi. Kongreye, 57 ülkeden 1500'ü aşkın yabancı konuk katıldı. (Resim 22).

Bu kongrenin Türk El Cerrahisine çok olumlu katkıları oldu.

2005 yılında İstanbul'da Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin başkanlığında SICOT yapıldı. Bu kongre Türk Ortopedi ve Travmatolojisi için büyük bir kıvanç ve onur kongresi olduğu gibi, büyük bir beğeni kazandı..

2006 yılında Ufuk Üniversitesi Hastanesi'nin yapımı bitti. Trafik Kazaları Yardım Vakfı Yönetim Kurulu hastaneye, DR. RIDVAN EGE HASTANESİ adını verdi.

2006 yılında Ufuk Üniversitesi, Hukuk, İşletme ve Sosyal Bilimler dalında ilk mezunlarını verdi. Böylece Prof. Dr. Rıdvan Ege, çok büyük bir başarıya daha imza atmış oldu.

Anlaşılabileceği gibi, 2006 yılı Prof. Dr. Rıdvan Ege için bir başka ONUR ve BAŞARI yılı olmuştu.

Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin yaptığı hizmetler görüldüğü gibi yazmakla bitmiyor. Belki de pek çok yaptığı hizmeti atlamış ve yazmamış olabilirim.

Yıl 2007, Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocam halen sabahın 8'inden, akşamın 18'ine kadar çalışıyor. Vakıfta çalışıyor, Ufuk Üniversitesi'nde çalışıyor, televizyonlarda, radyolarda konuşuyor, zaman buldukça kongrelere gidiyor. Kitaplar yazıyor. Vatandaşlarını, meslektaşlarını yönlendiriyor, uyarıyor. Yorulmak nedir, bilmiyor.

Sonuç olarak; Hocam, çalışıyor, çalışıyor, çalışıyor....

Bu derlemeyi onun sözleri ile bitirmek uygun olur kanısındayım.

"Her yaşta Dostlar, dilerim ki sizler de en az benim kadar bu Kubbe'de hoş bir seda bırakırsınız."

Derlemeyi son olarak sizlerin de duygularına inandığım şu satırlarla noktalamak istiyorum.

BU KADAR DOLU DOLU BİR YAŞAM SÜREN, İNANILMASI ZOR İŞLER BAŞARAN, KENDİNDEN ÇOK ÜLKESİNİ VE ÜLKESİNİN İNSANLARINI DÜŞÜNEN, ATATÜRK'ÜN İLKE VE DÜŞÜNCELERİNDEN SAPMAYAN, HEPİMİZİN HOCASI BÜYÜK İNSAN PROF. DR. RIDVAN EGE HOCAMIZA GÜZEL, MUTLU, SAĞLIKLI VE UZUN YILLAR DİLERİZ.

HEPİMİZİN SAYGILARIYLA...

Dr. Orhan GİRGIN

KENDİ KALEMİNDEN RIDVAN EGE'NİN ÖZGEÇMİŞİ

Prof. Dr. Rıdvan EGE

1925'te Denizli'de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Denizli'de tamamladı.

1948 Mayıs'ında İstanbul Tıp Fakültesi'ni pekiyi dereceyle bitirdi. Bir yıllık Gülhane stajından sonra iki buçuk sene Erzincan'da, altı ay Diyarbakır'da Uçuş Hekimi olarak hizmet gördü.

Türkiye'de Genel Cerrah olduktan sonra Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanlığı için 1955'te Amerika'ya Columbia Üniversitesi'ne gitmiştir. 1959'da Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanı olarak yurda döndü.

Türkiye'ye dönüşünde Gülhane'de 1961'de ilk kez kurulan Ortopedi ve Travmatoloji Klinik Direktörlüğüne atandı. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniği'ndeki tek Ortopedi ve Travmatoloji öğretimi üyesinin hastalanması üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla 5 sene süreyle Tıp Fakültesinde de görevlendirildi.

1962'de bir sene süreyle Harvard ve Columbia Üniversitelerinde çalıştı.

1968'de Fulbright Programı ile Amerika'ya Southern California ve Columbia Üniversitesi'ne El Cerrahisi için gönderilmiştir.

Ankara Tıp Fakültesi Dekanlığı, Ankara ve Gazi Üniversiteleri Senato Üyeliği ve Üniversitelerarası Kurul Üyeliği, Kazaları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Ankara, Antalya ve Gazi Tıp Fakülteleri Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı Başkanlığı, Birleşmiş Milletler 1981 Sakatlar Yılı Teknik Direktörlüğü, Dünya Sağlık Teşkilatı Danışmanlığı, Sağlık Bakanlığı Danışmanlığı gibi görevlerde çalışmıştır. Antalya ve Gazi Üniversite Tıp Fakültelerinin kuruluşuna ve yasalarının çıkarılmasına öncülük etmiştir.

Bugüne kadar 47.470 sahife tutan 16'sı İngilizce, 111 kitap ve 316 araştırma ve çalışma yayınlamıştır. Yabancı dilde yayınlanan iki tıbbi mecmuanın sahibi ve editörü, iki mecmuanın Co-Editörüdür.

Halen College of International Surgery, IFSSH (Uluslararası El Cerrahisi Demekleri Federasyonu), FESSH (Avrupa El Cerrahisi Demekleri Federasyonu), EFORT (Avrupa Ortopedi ve Travmatoloji Demekleri Federasyonu) Yönetim Kurulu veya General Consul ve SICOT International Comitee üyesidir. Japon El Cerrahi Demeği Onursal Üyesidir. SICOT Director (Governor)'luğu yapmış, MMOT (Akdeniz ve Ortadoğu Ortopedi ve Travmatoloji Birliği)'nin kuruculuğunu ve 12 sene başkanlığını yapmıştır. 8 sene Uluslararası Kazalar ve Trafik Tıbbı Birliği (IAATM) Genel Başkanlığını yapmıştır.

2001'de, 2000 kadar kişinin katıldığı "VIII. Dünya El ve Üst Ekstremité Cerrahi Kongresi" Başkanlığı yapmıştır. 2005'te 3.000'e yakın meslektaşımızın katıldığı İstanbul'daki "23. Dünya Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi" Başkanlığını yapmıştır. Şimdiye kadar Amerika ve Japonya'dan Mısır ve Nairobi'ye kadar 26 ülkeye konuk konuşmacı olarak davet edilmiştir.

Sekiz yabancı ülkeden bir çok madalya, plâket ve bilim kurulu onursal üyeliği verilmiştir. 1996 ve 2002'de "Türkiye'nin en başarılı Vakıf Başkanı" plâketi ve berati, 1996 "TÜBİTAK Hizmet Ödülü", 1997 Tabip Odaları'nın yılın "Hizmet Ödülü" ve Dünya Trafik Tıbbına üstün hizmeti nedeniyle "Gerin" madalyası verilmiştir. 1998'de Olimpiyat Komitesi Kariyer Dalı "Fair Play" Bilim Dalı büyük ödülünü almıştır. 2001'de Selçuk Üniversite Senatosu tarafından "Fahri Bilim Doktora" unvanı verilmiştir. 2006'da Japon El Cerrahi Demeği tarafından (Japanes Society for Surgery of the Hand) Onursal Üye Ünvanı verilmiştir. Dr. Rıdvan Ege kurucusu olduğu Ankara'daki Ufuk Üniversitesi'nin Mütavelli Heyeti Başkanıdır.

Rıdvan Ege kendisi, eşi Binnaz Ege, kızı Ufuk Ege adına Ankara ve İzmir'de anaokulu, ilkokul ve Anadolu liseleri yaptırarak Milli Eğitim Bakanlığı hizmetine vermiştir. Başkanı bulunduğu Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfı'nın aracılığı ile Tıp, Hukuk, İktisadi ve İdari Bilimler, Fen-Edebiyat, Eğitim Fakülteleri ve 4 enstitüsü olan ve Ufuk Ege'nin başışı dahil bazı binaları Rıdvan Ege'nin katkıları ile kurulan Dr. Rıdvan Ege Hastanesi dahil 1999'da Ankara'da Ufuk Üniversitesi'nin kurulmasına öncülük etmiştir.

Türkiye'de Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfı, Türkiye Sakatların Rehabilitasyonu Vakıflarının Kurucu üyesi ve başkanı, Türkiye Ortopedi ve Travmatoloji Demeği, Türk El Cerrahisi Demeği, Türk Modern Cerrahi Araştırma ve Eğitim Demeklerinin kurucusu ve başkanı olmuştur. Bunlara ek olarak Trafik Güvenliği Yılı Bilimsel Kurul Başkanı olarak birçok ilde etkinliklerde bulunmuştur.

Evli, eşi Çocuk Hastalıkları Profesörü, kızı İngiliz Edebiyatı Profesörüdür.

EŞİM PROF. DR. RIDVAN EGE

Prof. Dr. Binnaz EGE

Bir insanın eşi hakkında yazı yazması kadar zor bir şey yoktur sanırım. İnsan, 60 yıldır yakını olan yaklaşık 20000 gündür tanıdığım, ilkin sınıf arkadaşım, sonra da hayat arkadaşım olan insan için neler söyleyebilir ki? Eşim çalışandır, dürüsttür, yardımseverdir, bunlar her insanda olması gereken özellikler olabilir. Fakat o daima çok iyimser, iyilik yapmayı, sevmeyi ve paylaşmasını seven, sakin bir yaratılıştadır. Onun veya benim yüksek sesle konuşumuzu bilmem duyan olmuş mudur? O doğru bildikler-

rini nezaketle yansıtır. 'Ben' demesini bilmez ama 'biz' ve daha çok 'siz' demesini sever.

1948'de İstanbul Tıp Fakültesi'ni bitirdik. Her ikimiz de iyi hekim ve dürüst insan olmayı çalıştık. Tıp Fakültesini bitirdikten bir yıl sonra, Erzincan'a gittik, muayenehane bile açtık, duvardaki levhada "Muayene beş lira, parası olmayana bedava" diyen bir levha vardı. Sonra, her ikimiz uzman olduk. Amerika'nın çok ünlü üniversitelerinde altı sene kadar çalıştık. Eşim tıp yaşamında sosyal hizmetlerde de çalıştı. Türkiye'de sakatlara ait yasaların çıkarılmasına, ilk görme, işitme, zihinsel ve bedensel engelliler okullarının açılmasına, Trafik Kazalarının azalmasına veya kazaya uğrayanların tedavisi için büyük uğraşlar verdi. Sürücülerde emniyet kemeri, alkol sınırları konularında özveriyle çalıştı. Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Demeği, El Cerrahisi gibi bilim dalları, demeklerinin kurulmasına öncülük etti. Ülkemizde ve diğer ülkelerde birçok ulusal ve uluslararası bilimsel kongreler düzenledi, onların başkanlığını yaptı.

Bildiğini paylaşan, sevecen, merhametli ve dürüst bir aile reisidir. Ben, kızım ve eşimden oluşan saç ayağı gibi birbirini tamamlayan ailemiz hiç kimseye bilerek kötülük yapmamışızdır, paylaşmayı severiz. Şairin dediği gibi "Baki kalan bu kubbede hoş bir seda" değil midir? Dilerim ki gücümüz yettiği kadar bir şeyler yapmayı, yaratmayı ve paylaşmayı sürdürelim. Eşim Rıdvan, kızım Ufuk ve benim adıma anaokulu, ilkokul, anadolu lisesi, hastane ve üniversite kurmuşsak, bu yüce Tanrının bizlere verdiği, bizim insanlarımızla paylaşma özelliğimizdendir. "Bir elin nesi, iki elin sesi, üç elin ise coşkusu" deyimini, bizler için huzurlu bir yaşam biçimidir. Sizlere bu duygularla en iyi dileklerimi sunarım.

BABAM RIDVAN EGE

Prof. Dr. Ufuk EGE

Babamın adı olan "Rıdvan", dini mitolojide; Cennete kabul eden baş melek anlamındadır. Soyadı olan Ege ise, Yunan Mitolojisindeki "Egeus" gibi güç ve iradeyi temsil eden kralı çağrıştırmaktadır. Babam hakikaten de melek kadar iyiliksever, güçlü ve irade sahibidir. Yetiştirdiği öğrenciler, bilim adamları, açtığı Dr. Ufuk Ege Anaokulu, Prof. Dr. Binnaz - Rıdvan Ege Anadolu Lisesi, Avukat İlhan Ege İlköğretim Okulu, Ufuk Üniversitesi ve yazdığı 111 bilimsel ve araştırma kitabı düzenlediği ve katıldığı konferansların iyilikseverliğini, çalışkanlığını ve yurtseverliğini gösterir. Annemle beraber Amerika'da çok uzun

süre kalmasına rağmen, o hep vatan aşkıyla Ülkesine hizmet etmeyi düşünmüştür. Babam yazdığı binlerce sayfa yayın için çok çalışmasına rağmen, çok yönlüdür. Babam ailesiyle beraber klasik müzik, fasıl, sanat müziği konserlerine, opera, tiyatro ve baleye gitmeyi yurt dışı ve yurt içi seyahatlere çıkmayı çok sever ve bizi daima mest eder. Kedim Kaymak dahil, hepimizi evde özel ve güzel hissettirir. Hepimize seçkin ve çok zevkli hediyeler alır. Üçümüzün de zevkleri aynı olduğundan, birbirimizden çok keyif alırız. Babam çalışma hayatında da çok uyumludur ve herkesin hem iyi hem de kötü gün dostudur. Ufuk Üniversitesi'ndeki muhabbet kuşu, her "Atatürk" ve "Babacığım" dediğinde sevinir. Annem ve babam, benim tek dert ortağımı ve dostumdur. Ben akademik ve idari görevlerimin her anında, onların maddi ve manevi desteğini görmüşümdür ve her şeyi onlarla paylaşmışımdır. Dostlukların azaldığına, ev ve dış gezmelelerin kalmadığına üzülen biri olarak ben, merhameti, anlayışı, dostluğu, duygusallığı, paylaşımı, mantıklı olmayı ve "biz hep buradayız"ı annem ve babamda yaşıyorum.

Onlar hep mutlu olup, mutlu kalsınlar.

Sosyal Etkinlikleri

ONURSAL BAŞKANIMIZ PROF. DR. RIDVAN EGE

Prof. Dr. Bülent ALPAASLAN

TOTBİD Yönetim Kurulu bu yıl 23-28 Ekim 2007 tarihleri arasında gerçekleştirilecek olan “XX. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi”nin, kurucusu ve onursal başkanımız Prof. Dr. Rıdvan EGE anısına düzenlenmesine, ayrıca Hocamız ile ilgili bir sözlü belgesel ve anılar kitabı hazırlanmasına karar vermiştir. Hocamız yaşam öyküsünü kendi kalem ile yazdığı “Dr. Rıdvan Ege 80 Yılın Ardından” kitaplarında geniş bir şekilde aktarmış ise de Ortopedi ailesi bireyleri olarak, bizler de farklı açılardan kendi duygu ve düşüncelerimizi paylaşmak istedik.

Prof. Dr. Rıdvan Ege ile ilk kez asistanlığımın başlangıç döneminde İzmir’de 1973 yılında yapılan “III. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi” sırasında karşılaştım. Dernek ve kongre başkanı olarak sergilediği otoriter, koruyucu, hoşgörülü ve güven verici davranışları ile çevresinde geniş bir saygı ve sevgi çemberi oluşturduğunu izledim. Asistanlık, uzmanlık ve akademisyenlik aşamalarımın birçok basamağında yollarım Hocam ile keşişmiş, kendisine duyduğum saygı ve hayranlık da her seferinde biraz daha güçlenerek artmıştır.

XVII. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi (Antalya 24-29 Ekim 2001)

Doçentlik jürimde yer alan Hocam ile uzun yıllar TOTBİD Erzurum Şubesi başkanı olarak ve bir dönem de Dernek Yönetim Kurulu Üyesi olarak birlikte çalıştım. Prof. Dr. Rıdvan Ege, toplumlarda sayıları çok az olan gerçek liderlerden birisidir. Ülkemiz ve camiamız adına varlığından mutluluk ve gurur duyuyorum.

İstanbul’da 1939 yılında Prof. Dr. Akif Şakir Şakar ve Prof. Dr. Münir Ahmet Sarpyener tarafından kurulan “Türk Çocuk Şirürjisi ve Ortopedi Derneği” olmasına karşın Hocamız “Çocuk Şirürjisi ve Ortopedi” uzmanlık diplomasını aldığı 1959 yılında şu saptamayı yapmıştır; “Ülkemizde Çocuk Şirürjisi ve Ortopedi uzmanı olan on dört hekimden bir kısmı değil bir toplantıya gelmek neredeyse yolda karşılaşmalar bile selamlaşmayan meslektaşlarımızdır.”

Ülkemizde Travmatolojinin Ortopedi ile birleşmesi Hocamızın çabası ile gerçekleşmiş ve 18 Nisan 1973’te yayımlanan Uzmanlık Tüzüğü ile yasallaştırılmıştır. Hocamız üç yıl önce kurduğu dernek adında bu birleşmeyi yaparak öngörüsünün ne kadar ileri olduğunu kanıtlamıştır. Prof. Dr. Rıdvan Ege, 1966-2000 yılları arasında aralıksız olarak 34 yıl derneğimizin ve camiamızın başkanlığını yürütmüştür. Türk Ortopedi ailesinin tek bir yürek halinde, lokomotifliğini ve önderliğini yaptığı istikamette hızla yükselmesini sağlamıştır. Yazdığı 14 İngilizce, 92 Türkçe kitap yanında yurtiçi ve yurtdışı toplantılarda yönettiği 150 panel ve yazdığı 400 den fazla makale ile bir insanın ne kadar üretken olabileceğini de göstermiştir.

Türkiye, Mısır, Yunanistan, İran, İspanya, Yugoslavya, İtalya, Fransa, Almanya, İsveç, Çin Cumhuriyeti ve Ürdün’de düzenlenen uluslararası kongreler yanında MMOT, IAATM, IFSSH ve SICOT gibi dünya kongrelerinde de başkanlık yapan Prof. Dr. Rıdvan Ege, ülkesine, mesleğine ve meslektaşlarına karşı sorumluluğunu yerine getiren az sayıdaki liderlerden biridir.

Günümüzde “Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği”nin üye sayısı 1600’ü geçmiştir. Asistanlarımız ile birlikte tüm ortopedist sayımız 2500 civarındadır. Prof. Dr. Rıdvan Ege’ye başkanlık yaptığı 34 yılın ardından, Dünya Ortopedi Evreni içinde herkesin takdirini kazanan bilimsel bir düzeye erişmiş, kurumsallaşmasını tamamlamış ve devrettiği bayrağı başarıyla taşıyacak bir çok meslektaşımızın yetiştiği bir Ortopedi mirası bıraktığı için ülkemiz, meslektaşlarımız ve derneğimiz adına en içten teşekkür ve saygılarımı sunuyor, devam ettirdiği eğitim seferberliği yolunda kendisine esenlik ve başarılar diliyorum.

Prof. Dr. Nusret ARAS

Değerli Hocam Prof. Dr. Rıdvan EGE ile ilk kez Tıp Fakültesi 4. sınıf öğrencisi iken 1969 yılında tanıştık. Hocamız o günlerde de Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin öğrencileri ve arkadaşları tarafından çok sevilen bir kişiydi. Kendisi ünlü bir cerrah, deneyimli bir akademisyen ve öğretim üyesi, öğrencilerinde hayranlık uyandıran ve rol-model olarak kabul edilen kişilikte bir insandı.

Sadece bir akademisyen ve cerrah olmanın dışında deneyimli bir yöneticilik kariyeri de vardı. Bütün bu değerli özellikleri bir arada toplayan Rıdvan Hocam, Ankara Üniversitesi ve Ankara Tıp Fakültesi için çok değerli katkılarda bulundu. Bunlara birkaç örnek vermek gerekirse başta İbn-i Sina Hastanesi'nin yapımındaki katkılarını söyleyebilirim. Bunun yanında Ankara Üniversitesi ve Tıp Fakültesi için çok belirgin hizmetleri de vardır. Bunların arasında söylemek istediğim ve bugün güncel olan ve Üniversitemiz için önemli bir kaynak olan Ankara Üniversitesi'nin Ankara/OR-AN'da bulunan 38 dönümlük araziyi üniversitemize kazandırmasıdır. Bugün 60.000.000 YTL değerinde bulunan bu arazi, tedavi ettiği bir hastası tarafından kendisine teklif edildiği halde bunu reddederek üniversitesine kazandırmıştır.

Değerli Rıdvan Hocam yukarıda da belirttiğim gibi bir ortopedik cerrah olarak akademik yaşantısı boyunca hep aktif olmuştur. Yoğun çalışma temposu içinde ortopedi, el cerrahisi konusunda ülkemizde, Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri'nde kurulu önde gelen tüm derneklerin üyesi, yönetim kurulu üyesi ya da başkanı olarak çalışmıştır. Günümüzde de bu görevlerini devam ettirmektedir.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden emekli olmasının ardından UFUK ÜNİVERSİTESİ' nin kuruluşunu tamamlayan gelişmesi için tüm varlığını bu üniversiteye adayan Değerli Hocam, Mütevelli Heyeti Başkanlığı yaptığı bu görevinde de başarıya ulaşmış ve Ufuk Üniversitesi'ni emin adımlarla ilerleyen bir Yükseköğretim Kurumu haline getirmiştir.

Değerli Hocamla birçok güzel ve anlamlı anılarım bulunmaktadır. Bunlardan birini aktarmak istiyorum; Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı yaptığım sırada iki yıllığına ABD'ye gönderdiğimiz bir arkadaşımızı Anabilim Dalı Kurulu bir yıl dolunca geri çağırarak istedi. Ancak orada iki yıl kalabildiği durumda alabileceği diplomadan yoksun kalacağı gibi bunun kendisine, Üniversitemiz Tıp Fakültesine ve Ülkemize de bir yararı olmayacaktı. Karşımda önemli bir kısmı hocalarım ve diğer bir kısmı da yakın arkadaşlarımdan oluşan bir muhalefet grubu vardı. Tüm ricalarım bu grubu yumuşatamadı. İzin verildiği takdirde diplomayı alınca Türkiye'ye geri dönmeyeceği söyleniyordu. Bu arkadaşımızı yetkimi kullanarak göndermeye karar verdim. Ancak içim rahat değildi, Tıp Fakültesi geleneğinde böyle bir olay o güne kadar olmamıştı. O sıralar Rıdvan Hocam emekli olmuştu. Derhal kendisini aradım; "Sayın Hocam, dekanlığın mektebi yok. Zor durumda kaldığım bir konuyu size arz etmek istiyorum ve bana yol göstermenizi rica ediyorum" dedim ve konuyu açarak yardımını istedim. Kendisi bana "Şekerim, doğru bildiğini yap ve çekinme. Türkiye'ye dönmezse de orada Tıp Fakültemizin misyoneri olur" dedi. Bu beni çok rahatlatmıştı. Arkadaşımızın ABD'de bir yıl daha kalmasını onayladım ve sonunda bu arkadaşımız da kendisine düşeni yaparak Ülkemize ve Fakültesine döndü.

Fakültemize, Üniversitemize ve Ülkemize sonsuz hizmetleri bulunan Değerli Hocama bana ve Ülkemize katkıları için sonsuz şükranlarımı sunar eşi, kızı, sevdikleri ve son eseri UFUK ÜNİVERSİTESİ ile birlikte sağlıklı ve mutlu bir yaşam dilerim.

HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE VE GÜLHANE ASKERİ TIP AKADEMİSİ

Prof. Dr. Ömer ŞARLAH

Burada sizlere sunduğumuz cümlelerle ifade edilen fikirler hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin dönem birincisi olarak Gülhane Stajı eğitimi sonunda, devlet büyüklerimizin huzurunda yaptığı konuşmadan alınmıştır:

*"Fazilet ve Şefkat Yuvası Gülhanem,
Hatıralar diyarı Gülhanem,*

*Büyük şan ve şerefi ile bizleri sinesinde
barındıran aziz Gülhanem*

Bizler vefakâr yurdun azimkâr asker hekimleriyiz. Şartlar ne olursa olsun, mekân nerede bulunursa bulunsun, zaman bizi nerede beklerse beklesin hizmet etmek şerefimizdir. Çalışma ve gayret parolamızdır. Fazilet ve feragat baş tacımızdır.

Emellerimizin uğrağı, tesellilerimizin kaynağı olan bir ilim sarayı olan Gülhanemiz bizlerin gerçek meslek mabedimizdir."

Değerli Hocam genç bir asker hekim olarak Kıta hizmeti görevine başlarken bu duygu ve düşüncelerle dopdoluydu. Sonraki yaşamında bu düşünce ekseninden hiç sapmadan, inanılmaz başarılarla imza atarak düşüncelerini gerçeğe dönüştürme mutluluğuna erişmiştir.

Benim Genel Cerrahi uzmanlık eğitimimin ilk yıllarında hocam Rıdvan Ege Amerika'dan dönmüş, benim çalıştığım kliniğe Müşavir Uzmanı (hoca muavini) olarak katılmıştı.

Necmi Ayanoğlu Paşa Hocam hem akademimizin Komutanı, hem de klinik direktörümüzdü. Çok yoğun işleri vardı. Bu nedenle klinik çalışmalarından pek çoğuna Amerika'dan yeni dönen Rıdvan Ege Hocam büyük ölçüde yardım ediyordu.

Bu çalışma ortamında Rıdvan Hocam üniversite doçentlik sınavlarının tüm safhalarını başarı ile tamamlayarak Gülhane Askeri Tıp Akademisinin ilk Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'ni kurdu.

O yıllarda üniversitelerde Ortopedi ve Çocuk Cerrahi Klinikleri vardı. Hocam Ege Gülhane Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği kurma şerefi ile birlikte bilim alanımızda da yeni bir dönüştürme öncüsü olmuştur.

Gülhane'nin ilk Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği çok mütevazı şartlarda oluşturulmuştu. Yatak sayısı, kullanılan oda sayısı, Öğretim Üyelerinin çalışma

şartları ileri derecede kısıtlı idi. Bütün bu olumsuz görünen şartlara karşın, kliniğimizin direktörü Rıdvan Ege Hocamdan kaynaklanan pozitif enerji tüm Gülhane'ye örnek olacak şekilde hızla geliyordu. Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği en çağdaş yönetim ve en dinamik bilimsel seviye hedefine ulaşmak azmiyle, asistanları Eğirdir Kemik Hastanesi, Hacettepe, Ankara Üniversiteleri Ortopedi Klinikleri ve Anatomiye rotasyona gönderiliyor, sık aralıklarla asistan anketleri yapılıyor, her fırsattan yararlanarak yurt dışı eğitimi olanakları zorlanıyordu.

Kısa bir süreçte Gülhane'de herkes Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğine gıpta ile bakar hale gelmişti.

Gülhane şimdiki Kara Kuvvetleri Komutanlığı olan binada hizmet veriyordu. Etilik'de geniş bir alan üzerinde yeni Gülhane inşaatı başlatılmıştı. Rıdvan Hocam, Gülhane plânlaması çalışmalarında Komisyon Başkanı olarak görev aldı. Haftada en az bir defa inşaatla birlikte gidiyorduk. Proje rulolarını taşıma görevi de bana düşerdi. Rıdvan Hocam projede en ince detaylara kadar uzanan ilgisi ile pek çok yeni ve güzel şeyin oluşmasını böylece sağladı. Bugün Gülhane ana binasında sekizinci katın kazanılması, büyük bir Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği, suni aza laboratuvarı gibi ilaveler hocam Dr. Ege'nin proje mimarı Güngör Başol'le yakın işbirliğinin sonuçlarıdır.

Yorulmaz çalışkan, yenilik üretme ve yılmadan gayretli atılımlar insanı olan Hocam, Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde yarattığı ruh ve ortamla hizmet ve eğitim güzellikleri sağlamıştır. Özenle, imkânlar sağlayarak yetiştirdiği öğretim üyeleri yalnız Gülhane'de değil, yurdun her yerinde başarı dolu hizmetler vermişlerdir. Doç. Dr. Metin Soyak, ben, Prof. Dr. Selçuk Atilla, Prof. Dr. Yücel Tümer gibi pek çok öğretim üyesi Gülhane'de Rıdvan Ege ekolünün temsilcileri olmaya hep gayret etmişlerdir ve bu güzelliklerin devamı için uğraşmaktadırlar.

Bence mutlu insan gayret ve çalışmalarının sonucunu alabilen, bunu doyasıya yaşayabilen insandır.

Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege de bu mutluluğu yaşayabilmiş ender insanlardan biridir.

Bizler onun öğrencisi olmaktan hep onur ve mutluluk duyduk. Bir Gülhane eseri olan Rıdvan Ege Hocam, Gülhane'nin hakkını helâl ettiği evlatlarından biri olduğunu daima kanıtlamıştır.

Tarıdan kendilerine sağlıklı uzun ömürler diliyorum.

"I. MİLLİ TÜRK ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ KONGRESİ"

Op. Dr. Orhan GİRGIN

Bana göre, 1966 yılı Türk Ortopedi ve Travmatoloji Bilim Dalı için çok önemli bir yıldır.

Ben, 1966 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde bir buçuk yıllık asistandım.

Doç. Dr. Rıdvan Ege Hocamız, henüz Gülhane Askeri Tıp Akademisi'ndeki görevinden ayrılmamıştı. Özel izin ile haftada 2-3 gün, kliniğimize geliyor, vizit yapıyor, konseylere giriyor, bizlere ameliyatlara yaptırıyor, kısacası eğitimimize yardımcı oluyordu.

1966 yılının Nisan ayında bir gün, Rıdvan Ege Hocam, beni odasına çağırdı ve "Orhan, Eğirdir'de bir büyük kongre yapmak istiyorum. Ortopedi ve Travmatoloji Bilim Dalının bütün büyük hocalarını çağıracağım. Sen de, İlker'le (Özsüt) bana yardım edeceksiniz. Gülhane'den de Dr. Nevzat (Rahmetli Hepdoğan) ve Dr. Yücel (Tümer) yardımcı olacaklar" dedi.

Ben de, gençliğin verdiği deneyimsizlik ile "Hay hay Hocam, ama neden İstanbul veya İzmir'de yapmıyorsunuz da, Eğirdir gibi bir ilçede yapıyorsunuz?" diye sordum.

Rıdvan Ege Hocam, her zamanki gibi gülümseyerek, "Eğirdir Hastanesi'nin, Anadolu'da çok büyük etkinliği var. Hem Orhan Bey (Aslanoğlu) de oradan yeni geldi. Çok güzel olur" dedi.

Bir ay, yoğun bir şekilde kongreye hazırlandık. Otobüsler tutuldu. Kumanyalar tespit edildi. Yolculuktan bir gün önce kumanyaları İlker'le ben hazırladık.

Kongre 27 Mayıs 1966 günü yapılacaktı. Otobüs yolculuğu çok neşeli ve güzel geçti. Hazırladığımız kumanyaları yolda mola verip, yerlerde oturarak yedik. Otobüsün ön kısmında hocalar oturuyordu. Biz asistanlar en arkada hem eğleniyor, hem de hizmet ediyorduk.

Kongreye M. A. Sarpyener, C. Alpsoy, D. Manizade, F. Ayral, M. Eroğlu gibi o günlerin en ünlü ve büyük hocaları ile genç kuşak hocalar, Eğirdirli doktorlar ve biz asistanlardan başka, diğer bize yakın yan dallardan da doktorlar katılmışlardı.

Kongre, Eğirdir Kemik ve Eklem Hastalıkları Hastanesi'nin küçük bir salonunda (ba-

na göre büyükçe bir odasında) yapıldı. Slayt vb. gibi işleri bizler yapıyorduk. İlk kez de büyük hocaları izliyoruz ve dinliyorduk. Çok heyecanlanıyor, çok çalışıyor ama hiç yorulmuyorduk.

Açılış konuşmasını Rıdvan Ege Hocam yaptı. Tıbbi konuşmalar ve paneller çok kaliteli ve tartışmalı geçti (Anımsadığım iki panel konusu, "Malde Pott ve Kalça Kırıkları").

Eğirdirli doktorlar, bizleri gerçekten çok, ama çok iyi ağırladılar. Geziler, ziyaretler hatta piknik bile organize etmişlerdi. Eğirdir'in tabiat güzellikleri gerçekten çok muhteşemdi. Eğirdir gölünün beyaz etli balıkları ise inanılmaz derecede lezzetli idi.

Kongrenin kapanış konuşmasını Prof. Dr. Münir Ahmet Sarpyener yaptı. Konuşmasını şöyle bitirdi.

"Prof. Dr. Akif Şakir Şakar Hoca Türk Ortopedisi'ni kurdu. Belli bir yere getirmek ve kabul ettirmek için çok uğraştı. Akif Şakir Şakar Hoca'nın vefatından sonra bu görevi ben üstlendim. Ama bugün görüyorum ki, Rıdvan Ege bu işi çok iyi yapıyor. Bundan sonra o önde gidecek, ben onu arkasından takip edeceğim"

Salonda bir an sessizlik oldu. Sonra tüm katılımcılar ayağa kalkarak bu iki büyük insanı alkışlamaya başladılar.

Ben çok heyecanlanmıştım. Kalbim kıvanç ve gururla atıyordu. Kıdemli hocaların gözleri yaşarmıştı. O küçük salonda bir TARİH YAŞANIYORDU.

Bu kongre, TÜRK ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ BİLİM DALININ 1. KONGRESİ olarak kabul edildi. Bu, bir "MİLAT"tı.

O gün, çok sevdiğimiz ve her geçen gün gelişen ve bize gurur veren mesleğimizin en büyük ve doğru adımı atılmıştı.

Rıdvan Ege Hocam o günden sonra hiç durmadı. Çalıştı, çalıştı... Türk Ortopedi ve Travmatoloji Bilim Dalını en yüksek yere çıkardı. Hepimizi onurlandırdı.

Türk Ortopedi ve Travmatoloji Ailesi, Prof. Dr. Rıdvan Ege'ye çok şey borçludur. Ona ne kadar teşekkür etse, şükranlarını iletse azdır.

Ben, 1964 yılından beri Rıdvan Ege Hocamla beraberim. Bu, benim için büyük bir şanstır, onurdur, gurur ve mutluluk veren bir süreçtir.

Bugün, 20. Ulusal Kongremizi yapmanın gururunu yaşıyoruz.

Ne mutlu, Prof. Dr. Rıdvan Ege'ye...

Ne Mutlu, böyle bir "ÖNDER"e sahip olduğu için Ortopedi ve Travmatoloji Ailesine...

Ben ve eşim, Rıdvan Ege Hocama ve ailesine en iyi ve en içten dileklerimizle uzun, sağlıklı, güzel ve mutlu günler dileriz.

TÜRK ORTOPEDİSİNİ ÖRGÜTLEYEN HOCAMIZ " RIDVAN EGE "

Prof. Dr. Veli LÖK

Rıdvan Hocamızı anlatmak, onun hakkında yazı yazmak, Türk toplumu ve insanlık için yapmış olduklarını ve hala daha yapmaya devam ettiği yararları kaleme almak gerçekten zor. Yaşamı boyunca yaptığı hizmetler o kadar sınırsızdır ki, "Tek bir kişinin yaşamına sığdırılması gerçekten mümkün değildir". Kendisinin "TÜBİTAK Hizmet Ödülü" için hizmetlerini değerlendirmek üzere seçilmekten onur duyduğum jüride, raporun başında da bu değerlendirmemi yazmıştım. Daha önceki kitaplarında bir çok anısını okumuştum. Zevkle okuduğum "80 Yılın Ardından" isimli son anı kitaplarında, hizmetlerinin bir kişinin yaşamına sığmayacak boyutlarda olduğu duygusunu tekrar yaşadım. Rıdvan Hocamızı "Örnek İnsan" olarak şimdiki ve gelecek nesillerimize çok iyi anlatmamız gerekiyordu. Bu bakımdan, Türkiye Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği (TOTBİD) Yönetim Kurulu'nun kararı ile hazırlanan bu kitabı ve Hocamız adına düzenlenen bu kongreyi çok yerinde bir başlangıç olarak düşünmekteyim. Eminim ki, ileride Rıdvan Hocamız hakkında bir çok kitap yazılacak, bir çok toplantı düzenlenecek ve kendisi örnek bir insan olarak ulusal ve uluslararası düzeyde tekrar anılacaktır.

Rıdvan Hocamızın örnek alınacak bir çok özelliğini, kendisi ile beraberliğimiz içinde örnekleyerek anlatmak daha uygun olacaktır. Ancak, yazımızın kısıtlı

sınırları içinde, bu olanağımız yok. Şimdilik, Rıdvan Hocamızın bazı özelliklerini kısaca anarak genç nesillere bellek oluşturmaya çalışacağım; Rıdvan Hocamız hem çok zeki, hem de çok çalışkandır. Yorulmaz, enerjisi tükenmez. Bu tükenmez enerjiyi nereden bulduğunu çözemezsiniz. Yardım severdir, kaynakları hiç bitmez ve yardım isteyen

geri çevirmez, olamayamı vaat etmez. Alçakgönüllüdür insanları kırmaz. Barışı sever, gerekirse cesaret örneği olur. Haksızlığa cesaretle karşı koyar. Haksızın değil, haklının yanındadır. Ailesini, arkadaşlarını, meslektaşlarını, ülkesini çok sever. Bu duygusunu her an algıyorsunuz. Güvenilebilirliği en önemli özelliklerinden birisidir. Ülkesine ve inançlarına bağlıdır. Bu kadar güzel özelliklerinin kaynağı yüreğinin güzelliğinden gelir. Onun mükemmelliğini anlatmak için bu satırlar yetmez. Rıdvan Hocamız planlı ve sistemli çalışır. Çabuk ve doğru kararlar verir, sonuç alınca kadar çalışmasını sürdürür. Güzel konuşur, hitap ettiği topluma daima hakimdir. Her türlü toplulukta irticalen ve rahat konuşur, dinleyicinin dikkatini daima canlı tutar. Rıdvan Hocamızın, üniversite öncesi ve üniversite öğreniminin çok başarılı olduğunu görüyoruz. Meslek hayatına başladıktan sonra Türkiye'de ve ABD'de çok iyi merkezlerde çalışarak bilgi birikimi sağlayıp (Dünyaca ünlü Prof. Dr. Bosworth'un yanında başasistanlık) ülkesine hizmet için dönmeyi tercih etmiştir. Hocamızın ülkemizde yapacağı birçok yeniliği önceden planladığını anılarından anlıyoruz. İlk olarak gerçekleştirdiği Travmatolojinin Ortopedi ile birleştirilmesi ve Çocuk Cerrahisi'nin Ortopediden ayrılmasıdır. Böylece, Ortopedi batı ülkelerindeki yapıya kavuşmuştur. Böylece mesleki kimliğimizin oluşmasında ilk önemli adımı cesaretle atmıştır. İkinci aşama, Ortopedi ve Travmatoloji ile uğraşan meslektaşlarımızı aynı dernek çatısı altında (TOTBİD) toplaması ve "I. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"ni Eğirdir'de gerçekleştirmesidir (1966). Bu çalışmaları yaparken Rıdvan Hocamızın bir sürü karşıtlıkları yenmek zorunda kaldığını ve karşıtlıkları barış ve birliğe dönüştürdüğünü çok iyi hatırlıyorum.

Rıdvan Hocamızın, Türk Ortopedi ve Travmatolojisi'ni dünya ile buluşturması 1970 yılında Ankara'da gerçekleşti. "I. Akdeniz ve Ortadoğu -Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi" onun başkanlığında inanılmaz mükemmellikte gerçekleşti. Ortopedi ve Travmatolojinin dünyaca ünlü büyüklerinin hemen hepsini ülkemizde ve yekinen görmemiz hepimizi şaşkınlığa uğrattı. Henüz yeni doçent olmuştum, o ana kadar hiçbir uluslararası kongreye katılmamış biri olarak kendimi mükemmel bir bilimsel ortamda bulduğumu hatırlıyorum. Büyük hocalarımızın dışındakilerin

I. AKDENİZ VE ORTADOĞU ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ KONGRESİ

Prof. Dr. Erta MERGEN

hepsi benim durumumda idi. İlk uluslararası bildiri sunumlarımızı bu kongrede gerçekleştirdik. Kendimize güvenimiz oluştu. Rıdvan Hocamız başkanlığında kurulan uluslararası dernek (MMOT) 1985'e kadar 8 uluslararası kongre yaptı. Bu kongrelere ülkemizden büyük guruplar halinde katıldık. Ülkemizde Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanlarını birleştiren TOTBİD, 1966-1999 yılları arasında Hocamızın dernek başkanlığı döneminde 16 ulusal kongre düzenlemişti. Hocamızın örnek oluşturan özelliklerinden biri olan "paylaşma özelliği" bu kongre düzenlemelerinde daima ön plana çıkmış, kongre başkanlığı dahil, bütün onurlu görevleri bölgeye ve mesleki kıdeme göre meslektaşları ile paylaşmıştır. Bu ulusal kongreler, kendisinin başkanlıktan ayrılmasından sonra da iki yılda bir başarıları gittikçe artarak sürdürülmektedir.

Rıdvan Hocamız, trafik kazalarının ülkemizde ve dünyada önlenmesi için çok önemli çalışmalar yapmıştır. "Uluslararası Kazalar ve Trafik Tıbbı Kongreleri"ni 1975'ten 2000 yılına kadar on bir kez ülkemizde yapmış veya dış ülkelerdeki organizasyona katkıda bulunmuştur. Ülkemizdeki Trafik Yasası ve diğer ek yasaların ve yönetmeliklerin çıkmasına da büyük katkılar sağlamıştır.

Türk-Alman Ortopedi ve Travmatoloji Kongreleri , Türk-İtalyan Ortopedi ve Travmatoloji Kongreleri, Ulusal ve Uluslararası El ve Üst Ekstremitte Kongreleri, Spor Hekimliği Kongre ve Kursları, Sakatların Rehabilitasyonu Kongrelerini bizzat düzenleyerek veya düzenlenmesine katkıda bulunarak meslektaşlarımıza, bilimin gelişmesine, halk sağlığına, uluslararası dostlukların gelişmesine çok büyük katkılarda bulunmuştur.

Rıdvan Hocamız ve onun çok değerli ailesinin toplumumuza katkılarını özetlemek bir kitabı doldurur. Son olarak Ortopedi ve Travmatolojinin dünyadaki en büyük örgütü olan SICOT (Société Internationale de Chirurgie Orthopedique et Traumatologie) bünyesinde yaptığı çalışmaları anmak istiyorum. Rıdvan Hocamız, 1963 Viyana Kongresinden itibaren SICOT kongrelerine katılarak SICOT'un aktif üyesi olmuş, Türkiye Ulusal Delegeesi, SICOT Seksiyon Başkanı, SICOT Başkan Yardımcılığı görevlerini yaptıktan sonra 1996 Amsterdam Kongresinde, Genel Kurul Kararı ile "SICOT Şeref Üyeliği"ne seçilmiş, 1999 Sydney Kongresinde 2005 yılı SICOT Dünya Kongresi Başkanlığı'na seçilmiş, 2005 yılında SICOT XXIII Kongresini (İstanbul) Kongre Başkanı olarak büyük bir başarı ile gerçekleştirmiştir. Böylece ülkemiz SICOT Dünya Kongresi düzenleyen ülkeler arasına girmiştir. Türkiye Ortopedi ve Travmatoloji ailesi ve Türkiye'miz, kendisi ve Rıdvan Ege ailesi ile ne kadar övünse azdır.

Sene 1969. Asistanlığımın ikinci yılı. Rıdvan Hoca Amerika'dan yeni dönmüştü. Bir gün bizleri topladı. Orhan Girgin ve Erdoğan Altınel baş asistanlarımızdı. Ben ve Tuğrul en kıdemsiz asistanlardık. Rıdvan Hoca bizlere gelecek yıl Ankara'da uluslararası Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi düzenlemeyi planladığını söyledi. Bu durum bizler için büyük bir heyecan kaynağı ve adeta bir rüyaydı.

Rıdvan Hoca hepimize ayrı ayrı görevler verdi. Davet mektupları yazılmaya başlandı. O zamanlar şimdiki gibi sponsor firmalar yoktu. Gelecek konuklarımız her türlü giderlerini (yol, konaklama vb.) kendileri karşılayacaklardı. Rıdvan Hoca yabancı konuklarımızla arasındaki ilişkilerle bu kongreyi gerçekleştiriyordu. Kongrenin organizasyonunu Türkiye Sakatlar Rehabilitasyonu Derneği üstlenmişti. Bu dernek Rıdvan Hoca'nın kurduğu ve başkanı olduğu bir dernekti. Kongre merkezi olarak Büyük Ankara Oteli seçilmişti. Tarih 7-13 Mayıs 1970 olarak saptandı. Davetlilerden olumlu cevaplar geldikçe sevincimiz ve heyecanımız daha da artıyordu.

O yıllarda bugünkü gibi kongre organize eden firmalar pek yoktu. Her şeyle Rıdvan Hoca ilgileniyor, bizler de ona yardım etmeye çalışıyorduk. Hastanedeki çalışmamız bitince bütün asistan arkadaşlar toplanıp kongre hazırlıklarına katılıyorduk. Davetiye basımı, program kitapçığı yaka kartlarını kongre çantalarına yerleştiriyorduk. Kongre tarihi yaklaştıkça yabancı konuklarımız gelmeye başladılar.

Onları Esenboğa Havaalanı'nda karşılamak bizlerin göreviydi. Arabası olan çok az sayıda asistan ve uzman vardı. Rıdvan Hoca kendi arabasını da bu işe tahsis etmişti.

Kongreye kimler gelmemişti ki? İşte içlerinden bazıları;

Fransa'dan Prof. Dr. Merle DAUBIGNE, İngiltere'den El Cerrahisi Donal BROOKS, Amerika'dan Rıdvan Hoca'nın yanında el cerrahisi ihtisası yaptığı Robert E. CARROLL, yine Fransa'dan Jean DEBEYRE, şişman ve kırmızı yüzüyle tipik Alman olan Gerhard KÜNTSCHER, Amerika'dan William K. MASSIE (kendi adı ile kalça çivisi vardı), yine Almanya'dan Hans MAU, Amerika'dan El

Cerrahî George E. OMER (kendisi albaydı ve kongrenin ilk günü askeri üniforması ile gelmişti).

Yine Amerika'dan kendi adıyla anılan parmak protezleri olan Alfred B. SWANSON, o yıllarda çok kullanılan iki parsiyel kalça protezinden birini dizayn eden ve adını veren

Frederic R. THOMPSON, yine Almanya'dan H.G. WEBER. Toplam 51 yabancı otör ülkemize gelmişti. Bu isimler, benim görmem o zamanlar hayal bile edemeyeceğim ama kendilerini dinlemek ve izlemek şansını bulduğum kişilerdi. Ben bunları asistanlığımın ikinci yılında tanıdım.

Bilimsel toplantıda 4 panel ve çok sayıda konferans ve tebliğ vardı. Örneğin paralitik elin tedavisi konulu panelde o zaman için ve hala ünlü olan Brooks, Rıdvan Ege, George E. OMER ve Alfred ve Swansoon.

Kongrenin sosyal yanı da çok iyi hazırlanmıştı, opera, bale gösterileri, Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde kokteyller, Efes, Meryem Ana gezileri gibi...

Bu kongrenin bir diğer güzel yanı ise Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği'nin kurulmasına vesile olmasıdır.

BİR KONGRE ANISI

Bin dokuz yüz yetmiş dokuz yılı, Mayıs ayı Çeşme Altinyunus'da Milli Kongre düzenleniyor. Bir gün öğleden sonra havuz başında defile yapılacağını öğrendik. Bildirilen saatte ben ve klinik arkadaşlarımla havuz başında toplandık.

Birbirinden güzel mankenlerin yaz kıyafetlerini sunduğu defileyi izlerken birden çok tanıdık bir sesle irkildik. Bu Rıdvan Hoca'nın sesiydi. Rıdvan Hoca arkadaşlara;

- "İçerde bilimsel oturum devam ediyor siz burada dalga geçiyorsunuz, bir daha sizleri kongrelere götürmeyeceğim" dedi.

Sonra bana dönerek;

- "Ertan sen de bunların hocasıysın en başta sen seyrediyorsun" dedi.

Ben de kendisinin hoşgörüsüne sığınarak;

- "Hocam, arkadaşlar anlatılanları bir şekilde öğrenirler ama bu defileyi bir daha nerede görecekler?" dedim.

Bunun üzerine Hoca yumuşadı ve gitti. Tabii biz de defileyi yarım bırakmak zorunda kaldık.

PROF. DR. RIDVAN EGE VE YURT DIŞINDA SAYGINLIK

Prof. Dr. Ayan GÜLGÖNEN

Sayın Prof. Dr. Rıdvan Ege, Türk Tıp Cerrahisi'nin en önemli hocalarından biridir. Türk Ortopedi ve Travmatolojisi'nin yanında, derneğin kurucusu olduğu Türk El Cerrahisi'nin dışı açılımında ve uluslararası düzeye ulaşmasında, kendisinin yakından izleyip hayran olduğum inanılmaz çalışkanlığı, disiplini, üreticiliği, öngörüsü ve idarecilik yeteneğinin katkısı büyüktür. Genç meslektaşlarına, her fırsatta verdiği destek ve yardımlar, örnek alınacak ölçüdedir.

Benim, Türkiye'ye döndükten sonraki meslekî yaşamıma büyük katkıları olan Prof. Ege'nin, her zamanki üstün organizasyon başarısı ile 1970 yılında Ankara'da düzenlediği "Akdeniz ve Ortadoğu Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"ne, kişisel dostluklarına dayanarak, Dr. Carrol Dr. Swanson gibi, dünyanın o tarihte en önde gelen, El Cerrahilerini getirebilmesi ve benim bu kongrede tanıştığım Dr. Carroll'un yanına, Dr. Ege'nin desteğiyle gidebilmem, orada öğrendiklerim ve oluşturduğum dostluklar, bütün hayatımı yönlendirmiştir.

İki bin bir yılında, İstanbul'da Dünya El Cerrahisi Kongresi'ni yapması da çok önemli bir başarıdır. Kongreye, 57 ülkeden 1500'ün üzerinde yabancı konuk katılmıştı.

Uzun yıllar pek çok toplantıda beraber olduğum ve dernek başkanlığı süresince yanında çalışma olanağı bulduğum için kendimi çok şanslı saydığım Prof. Ege'den kalan pek çok anı arasında, hiç unutamadığım, 1996 yılında, 26 - 29 Ekim'de Pamukkale'de yapılan "Türk El Cerrahisi Kongresi"nde, Cumhuriyet Bayramı'na rastlayan günde, Prof. Güler Gürsu ile birlikte, kendisinden - önceden hiç plânlanmamış şekilde - "Hocam ne olur, Cumhuriyet Bayramı münasebetiyle bir konuşma yapsanız" diye, içtenlikle rica ettiğimizde irticalen yaptığı, hepimizi çok heyecanlandıran ve etkileyen konuşmadır.

Öyle bir konuşmayı ancak, Cumhuriyet tarihimizin Prof. Dr. Rıdvan Ege çapında bir büyük hocası gerçekleştirebilirdi.

Kendisine saygım sonsuzdur.

PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN EĞİTİME KATKILARI

Yekta Güngör Özden

Ortopedi hastalıklarıyla ilgili sorunların çözümünde aldığı olumlu sonuçlardan mutlu olan yurttaşlardan duyduğum, adını daha sonraları üniversite yönetimindeki etkinliği ve Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfı'ndaki katkılarıyla iyice bildiğim Sayın Prof. Dr. Ridvan Ege'yle kimi çalışmalarında ve dost ortamlarında birlikte buldum. Çalışma yakınlıklarının getirdiği olanaklarla düşünce düzeyini, beceri gücünü, kişisel niteliklerini, toplumcu davranışlarını beğeniyle izleyerek çok kimseye örnek gösterdim. Sağlığını, koşulları gözetmeden, karşılaştığı tüm güçlüklerin üstesinden gelecek bir çabayla sorunların üstüne gidiyor, görüşmelerle gerekli inanç ve güveni sağlıyor, karşısındakine diyecek ve yapacak bir şey bırakmıyor ve öngördüğü sonucu alıyordu. İyi yurttaş yetiştirmenin eğitime bağlı olduğunu, ulusal yapıyı güçlendirmenin nitelikli bireylerle sağlanacağını, bilgi ve bilimsel kazanımlar için eğitim-öğretim kurumlarının zorunlu koşul olduğunu savunuyordu. Uzmanlık alanındaki başarısıyla haklı bir üne ulaştığından giderek genişleyen çevresiyelle birlikte etkinliği artıyor, girişimleriyle kanıtladığı yapıcılığını açkaltı olanaklarını vererek özverilerle süslüyordu. Duygu ve düşünce yönüyle yurtseverliği, insana verdiği değer, bilime verdiği önem asla yadsınmaz. Kişiliğini oluşturan özellikleriyle edindiği seçkin yer, gücünün açılım alanını genişletmiştir. Müdafaa-i hukuk ruhu, Kuva-yi Milliye ateşiyle başarılan Ulusal Kurtuluş Savaşımızın amaçladığı her alanda tam bağımsızlık, özgürlük, ulusal egemenlik, uygarlık ve çağdaşlığın tüm olanaklarıyla gereklerini erek edinmiş Türkiye aydınlanması, eğitimin her şeyin başı olduğu anlayışına dayanıyordu. Büyük Atatürk'ün Türkiye Cumhurbaşkanı ve CHP Genel Başkanı olarak 15-20 Ekim 1927'de CHP II. Büyük Kurultayı'ndaki 36,5 saatlik Büyük Söylevi'nin sonunda "... Bilimin ve teknolojinin son gereklerine göre bir devlet kurduk" açıklaması gerçeğin tarihsel anlatımıdır.

Kimi kuruluşların, kimi varlıklı kişilerin eğitim-öğretim için kolları sıvamaaları, sorunun büyüklüğünü göstermektedir. Günümüzde eğitim ulusal olmaktan çıkarılmıştır. Cumhuriyetimiz yönünden en büyük tehlike de budur. Bu durumu önceden kestirenlerden biri de Prof. Dr. Ridvan Ege'dir. Asistanlık ve uzmanlık günlerinden başlayarak askerlerimizin ve yurttaşlarımızın sağlık sorunlarıyla sıcak ilgisi, bilim adamı, fakülte ve üniversite yöneticisi olarak kurumlaşmaya, yapılanmaya verdiği önem, yaşamını adamışçasına sergilediği özverili çabalarla yönetici ve yönlendirici olarak katkısını sürdürdüğü oluşumlar, övgüye değer kazanımlardır. Saygıdeğer eşiyile birlikte adını taşıyan liseden ve kızının adını vererek yaptırdığı ana okulundan sonra başkanlığını yürüttüğü Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfı'nın kurucusu olduğu Ufuk Üniversitesi yukarıda değindiğim Cumhuriyetin eğitim-

öğretim felsefesini benimsemesinin ülkemize kattığı varlıklardır. Zamanını, sağlığını, edimlerini duyarlılık gösterdiği bu alana aktarmış, yapıların temelinden çatısına değin yara yara sunulmasında başlarında durarak ilgilenmiştir. Eğitim-öğretim izleyicileriyle, öğretim üye ve görevlilerinin sağlanmasıyla da uğraştığı gibi, Vakfın ve Üniversitenin önemli sorunlarının çözülmesinde kendini hep görevli saymıştır. Daha önce çalıştığı üniversitelerin fakültelerindeki Dekanlık görevinde gerçekleştirdikleri unutulmadığı için adı verilen birimler törenle açılmıştır. Senato üyesi olarak çalışmaları anılmaktadır. Oluşturduğu öncülük yaptığı ve ilgilendiği kuruluşların gereksinimlerinin karşılanması için katkılarını, desteklerini sürdürmektedir. Bu nedenlerle, eğitim-öğretime katkılarıyla Sayın Prof. Dr. Ridvan Ege her zaman anılacaktır. 110'u aşan kitabıyla toplumu eğitmek, bilgilendirmek çabalarını bıkmadan sürdürmektedir. Çok yönlü eğitim ustalarından biridir. Adı verilen modern hastane de katkısının bir kanıtıdır.

Kişiyi bilgili kılarak yeteneklerini geliştiren, beceri gücünü artıran, niteliklerini doku-yarak seçkinliğini, saygınlığını, başarılı ve yararlı olmasını sağlayan eğitimin anlamı, amacı, koşulları konusunda söylenip yazılacak çok şey vardır. Bilgili ve bilinçli yurttaş, bu yolla bağımsızlığın, özgürlüğün ve ulusal egemenliğin güvencesi eğitimle kazanılmaktadır. Ulusal eğitimin nasıl olması gerektiği, üniversitelerin açılmasının koşulları iyi bilinmedikçe, anayasal öngörüler gözetilmedikçe eğitim, yarar yerine zarar getirir. Karşıdevrimcilerin eğitimiyle Cumhuriyet onların yönetimine geçer. Bu sakıncaları yaşayan ülkemizde laiklik gibi, kimi düzenlemeler gibi eğitim-öğretimin de özel önemi vardır. Başka ulusların oyuncacı olmamak, uygarlık düzeyinin üstündeki onurlu yerimizi almak, sonsuza değin Atatürk Cumhuriyeti'ni bağımsız yaşatmak için insanımızı her yönden en iyi biçimde yetiştirmek için eğitime öncelik ve ağırlık vermek zorunluluğu açıktır. Ülkelerin eğitim gücü gerçek güctür. Devletler eğitime verdikleri önem ölçüsünde başarılı olmaktadır. Eğitim bütçesi, eğitim yönetimi toplumsal, siyasal, bireysel sorunlarımızın asıl nedenidir. Eğitimi devletin asıl görevlerinden biri, hattâ başlıcası bilmezsek ilerlemek, yükselmek, kalkınmak olanaksızdır. Ancak bu görevi yalnızca devletten beklemek de doğru değildir. Günümüzde yurtaşlık anlayışı, katkılarıyla görevi anlamlı kılmak biçiminde içerik kazanmıştır. Bu nedenle, kişilerin, demokratik kitle örgütlerinin bağışlarıyla, öncülük ve önderlikleriyle eğitimin aydınlığını her yere taşımaları beklenmektedir. Kimi bağışlarla yapılan okulların Bakanlığın yurt dayatmasıyla açılmadığı günümüzde ilgi ve işlem güçlüklerini aşarak okullar, fakülteler ve yüksek okullarla eğitime katkılarını sürdüren, kitapları, konuşmaları, Vakıf ve Dernek çalışmalarını yalnız yurt içinde değil, yurt dışında da etkin olan Prof. Dr. Ridvan Ege hem hekim, hem öğretmen olarak ulusal yaşamımızda yarasız olduğu yeri almıştır.

Kanımcı eğitim, en büyük vatan hizmetlerinden biridir. En değerli katkı eğitime katkısıdır. Sayın Ege'nin eğitime adadığı yaşamı gelecek kuşaklar için anlamlı bir örnektir, yararlı bir derstir. Unutmayalım ki çoğulcu, katılımcı, kurallar ve kurumlar düzeni olan demokrasinin altyapısı da eğitimidir. Eğitimsizlik, ilkelik, ayamazlık ve bağnazlıktır. Karanlığın en etkin çözücüsü, aydınlığın en niteliklisi eğitimidir. Bilincin özü de eğitimidir, duygu ve düşüncenin soylusu da eğitimle oluşur. Sayın Ege bu olgunun simgelerinden biridir.

TRAFİK KAZALARINI ÖNLEMELİK İÇİN GEÇEN YILLAR

Y. Müh. Mete ORER

Prof. Dr. Rıdvan EGE'yi ben 1963 yılında yurtdışından yeni geldiğim günlerde Trafik Fen Heyeti Müdürü Y. Müh. Sedat MENGİLİBÖRÜ'nün yanında gördüm. O sıralarda 1964 yılında yapılacak bir kongre için bilgi toplama amacıyla çalışmalar yapmaktaydı. Ben, Karayolları Genel Müdürlüğü'nde kurulan Türkiye'nin ilk bilgisayarından yararlanarak ayrıntılı bilgiler içeren trafik kazaları üzerine düzenli yayın başlatmıştım. Bir doktorun gelerek bu konularla ilgilenmesini biraz da garip karşılamıştım. Ancak sürekli olarak bilgilendirilmeler devam edince ve Türk Tıp Kongresinde trafik kazaları konusu tartışılınca, bu doktorun geçerken uğrayan biri değil, bir şeyler yapmak, ülkedeki trafik kazalarından kaynaklanan büyük kıyımı hiç değilse bir kişi azaltmak amacıyla sistematik çalışan ülkü sahibi bir aydın olduğu ortaya çıktı.

21 Eylül 1964'te başlayan ve beş gün süren kongrenin sonunda yayınlanan Doç. Dr. Rıdvan EGE tarafından hazırlanan "Trafik Kazaları Raporu"ndan önerilen hususların hemen tümü günceldir. Sürücülerin sağlaması gereken tıbbi koşullar halen uygulanmaktadır.

Prof. Dr. Rıdvan EGE'yi en iyi tanımlayan sıfatın 'aydın' olduğu kanısındayım. Ülkemizde gerçekleşen trafik akımları göz önüne alınarak, trafik kazalarının sayısı karşısında her seferinde dehşete düşerdi. O günlerde Ağrı'dan Hamur'a giden her yirmi beş taşıtan birinin kazaya karıştığını saptadığımı açıkladığımda yüzünün

aldığı şekli hatırlıyorum. Bu değer bana da çok fazla gelmişti zaten. Hocamızın Türkiye'de bu konuyla ilgilenmeye başladığı yıllarda durum böyleydi.

6085 Sayılı Karayolları Trafik Kanunu sınırlı alanlarda uygulanmak üzere yürürlüğe girmiş ve zamanla tüm yurda uygulanır hale gelmişti. Kanunun ABD'deki kanunlara benzer şekilde hazırlanmasına rağmen sonuçlar istenildiği gibi değildi. 27 Mayıs'tan sonra yeni bir yasal yapı oluşturulmasının iyi olacağı ve bunun diğer zamanlara göre daha hızlı gerçekleşebileceği kanısına varıldığından taslağını hazırladığım yeni yasa bir kaç haftada devreye girdi. Böylece ilk defa "peşin tahsil edilebilen cezalar" oluştu. Yasanın destekleyicisi olarak yanımızda daima Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfını bulduk. Prof. Dr. R. EGE elindeki bütün olanaklar ile sivil toplum örgütlerinin yapacağı işlerin hemen hemen hepsini üstlenirdi. Bunlara ek olarak kişisel saygınlığı pek çok hizmetin kolayca yapılabilmesini sağlayan ortamın oluşmasında etkin olmuştur. Vakfın kendisi bazı araştırmalara giriştiği gibi, ülkemizdeki pek çok kişinin uluslararası çalışmalarda deneyim kazanmasını sağlayacak şekilde destek de görmüştür. Bu nedenle o günlerde genellikle alışık olmadığımız ulusal ve uluslararası kongrelerin katkısı son derece fazla olmuştur.

Prof. Dr. Rıdvan EGE trafik sorununun çözüm yollarının sosyal yanının ortaya çıkmasında tartışmasız olarak öncülük yapmış ve bu konuda çalışan, mesleği ne olursa olsun herkese;

Berber çalışmayı,

Çoklu çözüm yolları olduğunu ve bunun bir optimizasyon gerektirdiğini,

Çok çalışmanın zorunlu olduğunu,

Sorunlardan yılmamak gerektiğini öğretmiştir.

DERNEKÇİLİKTE ÖRNEK İNSAN

Prof. Dr. İ. Remzi TÖZÜN

Rıdvan Ege Hocamız'la ilk karşılaşmam, sanıyorum 1976 yılında, İstanbul Taksim'deki "Intercontinental" Otel'de yapılan SICOT bölgesel toplantısında olmuştu. Asistanlığımın ikinci yılı idi ve Rıdvan Hocam bizim için erişilmez gibi görülen bir noktada idi. Protez cerrahisinin öncülerinden Müller ve isimlerini dergi ve kitaplardan okuduğumuz dünyaca ünlü pek çok meslektaşlarımızı görme ve dinleme imkanını bizlere bu toplantıda sunmuştu. Daha sonraları öğrendim ki Rıdvan Hocamız SICOT Dünya Kongresi'nin Türkiye'de yapılmasını sağlamaya çalışıyordu. 1990'lı yıllardan itibaren hem TOTBİD yönetim kurullarında hem de SICOT Türkiye biriminde Rıdvan Hocamız'ın bu gayretli çalışmalarına yakından şahit oldum. Bütün bu uzun uğraş ve çabaların sonunda "SICOT 2005 Kongresi" İstanbul'da yapıldı ve kongrenin başkanı Rıdvan Hocamız'dı.

Rıdvan Hocam kurucusu olduğu TOTBİD'in Yönetim Kurulu Başkanlığını yaptığı 2000 yılına kadar ülkemizde milli kongreleri düzenli bir şekilde düzenleyerek, hem bunları gelenekselleştirdi, hem de derneğimizi kurumsallaştırdı. Yurdumuzun pek çok ilinde bölgesel toplantılar yaparak buralardaki meslektaşlarımızla diğerlerinin kaynaşmasını da sağladı. Yurt içi ve dışındaki toplantılara birlikte gidilip gelmesi için turlar düzenlenmesine öncülük etti. Hem bu toplantılarda hem de gezilerde, bizlerle ve aile fertlerimizle yakından ilgilenerek bilimsel ve

sosyal yönden bir dernek başkanının nasıl olması gerektiğini, yaşamının içinden örnekler vererek gösterdi. Ondan TOTBİD bayrağını devralan bizler, ne yazık ki bu şekilde sosyal tur ve gezileri yapma başarısını gösteremedik.

Rıdvan Hocamız ülkemizi tanıtmak ve yabancı meslektaşlarımızı ülkemize çekebilmek için, değişik vesilelerle hediyeler ve anı takıları, süs eşyaları hazırlatarak onlara gönderir, ilişkilerin devamlı olmasını sağlamaya çalışır ve uluslararası platformlarda ülkemizin haklarını da sonuna kadar korurdu. Yakından şahit olduğum "2005 SICOT İstanbul Kongresi" hazırlıklarında SICOT'un normalin dışındaki aşırı isteklerine karşı koymuş, hatta kongre yapmaktan vazgeçme noktasına bile gelmişti. Onun bu davranışı 'Her ne pahasına olursa olsun bu toplantıyı Türkiye'de yapmak' değil 'Özellikle ülkemizin çıkarlarını da koruyarak yapma' konusunda gösterdiği diplomatik özellikleri de bizlere göstermektedir.

Kendi kurduğu, büyüttüğü, geliştirdiği ve uzun yıllar başkanlığını yaptığı TOTBİD'i 2000 yılında kendinden sonra gelenlere devrederken başlangıçta gösterdiği tereddüt ama daha sonraki dirayetli davranış, bizlere bir dernek başkanının nasıl olması gerektiği konusunda hep örnek olacaktır.

Pek çok konuda bizlere örnek olan, eğiten ve öğreten Sevgili Rıdvan Ege Hocamıza eşi Binnaz Hanımefendi ile birlikte sağlıklı ve mutlu bir hayat dilerim.

TÜRKÇEMİZ'E SAHİP ÇIKAN HOCAMIZ

Prof. Dr. Mahmut Nedim DORAL

Yıl 1988. Ankara aylık Ortopedi toplantılarından biri yapılmakta. Yer Gazi Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Konferans Salonu. Konumuz; "Artroskopide Yenilikler".

O gün konuşmacılardan biriydim.

Fransa'dan yeni dönmem nedeniyle elde etmiş olduğum güncel bilgileri sözel ve görüntü ile dinleyicilere aktarmanın verdiği heyecanı yaşamaktaydım.

Sunum bitmiş kürsüden daha inmemiştim ki salondan bir el kalktı ve söz istedi.

Moderatör rahmetli İnanç Ayaz, söz isteyen Prof. Dr. Rıdvan EGE Hocamdı: "Konuşmanız için teşekkürler ediyorum ancak kullanmış olduğunuz kelimelerin çoğu yabancı dil içerikli. Türkçe'yi biraz daha güzel dile getirmenizi öneriyorum, bir sonraki sunumunuzda Türkçe'yi daha sade bir dille kullanmanızı bekliyorum", şeklinde bir yorum ile karşı karşıya kalmıştım.

Yurtdışından yeni gelmiş ve yeni bilgilerle dolu olmanın bana vermiş olduğu artı enerji ile hiç böyle bir eleştiriyi düşünmemiştim.

Haliyle, cevap verme hakkım yoktu.

Gerçekten konuşmamda kullandığım kelimelerin çoğunun yabancı kökenli olduğunu bu kısa süre içerisinde ben de fark etmiştim.

Toplantıya çok özel hazırlanmıştım.

Öyle ki; Dönemin sinevizyon cihazı (yüz kilo kadar), yumuşak geçişli çift slayt makineleri gibi, çağdaş teknolojinin sunulduğu bir toplantıda yüksek enerjili bir sunu olmuştu.

Böyle eleştiri alacağım hiç aklıma gelmemişti.

Yine, Rıdvan Hocam, 1982 yılında Hacettepe'de aylık Ortopedi toplantılarından birinde, "Menisküs Kova Sapı Yırtığı ve Artrografik Görüntüsü" başlıklı sözel sunumuma ve kartonlar üzerine yapıştırılmış renkli fotoğraflarla yaptığım gösteriye büyük ilgi ve övgülerde bulunmuştu.

Demek ki; Hocam hem takdir, hem de rahatlıkla tenkit edebilen bir kişiliğe sahipti.

Bugün, eleştiri ile övgüyü yerinde ve zamanında yapabilme sanatının ne kadar zor olduğunu anlamış bulunmaktayım.

Geçen beş sene içerisinde Hacettepe Üniversitesi Türkçe Grubu Danışmanlığı yaptım.

Anadilimizin doğru ve yaygın bir şekilde kullanılması için öğrencilerimizle çalıştık.

Atatürk'ün Türk Kültürü, Türk Tarihi ve Türk Dili'ne verdiği önem, "Ulus Devlet" tanımlamasını kendiliğinden oluşturmaktadır. "Dil" in bu üçgen içindeki önemini her geçen gün daha çok anlamaktayım.

Değerli Hocam, Prof. Dr. Rıdvan Ege'ye şahsıma yapmış olduğu her konudaki katkılarından dolayı sonsuz teşekkürler ediyorum, derin saygılarımı iletmek istiyorum.

TÜRKİYE TRAFİK KAZALARI YARDIM VAKFI VE PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN HİZMETLERİ

Dr. Doğan VURAL

Prof. Dr. Muhittin Ülker, 1965 tarihinde Modern Cerrahi Eğitim ve Araştırma Derneği adı altında bir dernek kurmuştu. Bu dernek 1969 yılında, Modern Cerrahi Derneği Hastanesi'ni yaptırmaya karar verdi. İşlerin daha iyi ve kolay yapılabilmesi için bu dernek tarafından Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfı kuruldu. Hastanenin yapımı için gerek-

li parasal destek, çok zor ve sıkıntılı koşullarda toplanıyordu. Her şeye karşın 1972 yılında hastane tamamlandı ve Sağlık Bakanlığı'na kiraya verildi.

Bin dokuz yüz yetmiş yedi yılında Prof. Dr. Muhittin Ülker vefat etti. Yerine Genel Sekreterliğini yapan Cemalettin İnkaya seçildi. Ne yazık ki işler iyi gitmiyordu. Vakıf istenen aşamayı ve ilerlemeyi yapamıyordu.

Prof. Dr. Muhittin Ülker Hoca'nın eşi, Sayın Canan Ülker, vakfı kurtarmak için çözüm yolları arıyordu. Çözümü, Prof. Dr. Rıdvan Ege'yi önce Vakıf Üyesi, sonra Vakıf Başkanı yapmakta buldu. Çünkü Sayın Ege, vakıf adına çok başarılı iki uluslararası kongre yapmıştı.

Ben dahil, pek çok üye Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin Başkan olmasını istiyordu. Yoğun bir kulis çalışması ve zorlu bir seçim mücadelesi sonucu Prof. Dr. Rıdvan Ege Vakıf Başkanı seçildi. Fakat Prof. Dr. Rıdvan Ege seçim süresinde yurt dışında idi. Başkan olduğunu bile bilmiyordu.

Prof. Dr. Rıdvan Ege, 110 kitabı olan "80 YILIN ARDINDAN" kitabında, Vakıf Başkanı seçildiğini nasıl öğrendiğini şöyle yazmıştır (s. 774);

"Bana teklif edilen Vakıf Başkanlığı'nı kabul etmememe rağmen, Tahran'da IV. MMOT Kongresi'nden dönerken gümrükte beni tanıyan ve babası vakıf yönetiminde bulunan Cemalettin İnkaya'nın oğlu bana; "Vakıf Başkanı oldunuz, kutlarınız" demez mi? Böylece 1978'den beri 30 seneye yaklaşan bir süredir Vakıf Başkanlığı'nı sürdürüyorum"

Prof. Dr. Rıdvan Ege, Vakıf Başkanı olduktan sonra her şey olumlu olarak değişti. Hocasının hizmetleri anlatmakla bitmez.

Hastanenin çevresindeki arsaların tümünü, İncek'teki kampus alanını, Kocatepe'deki büyük bir binayı alarak Vakfa kazandırdı.

Trafik Yasalarının düzenlenmesinde katkıları oldu. Gazetelerde, radyolarda, televizyonlarda sürekli konuşmalar yaparak Türk halkını bilgilendirdi, uyardı.

Yeni bir hastane binası yaptırdı. En önemlisi, Vakfa bağlı UFUK ÜNİVERSİTESİ'ni kurdu. RIDVAN EGE HASTANESİ'ni hizmete soktu.

Çok büyük hizmetlerde bulundu. Halen de aynı hız ve şevkle çalışmalarını sürdürmektedir.

Allah'tan kendisine sağlık ve uzun ömür ihsan etmesini dilerim.

PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN TÜRK HEMŞİRELİĞİ'NE KATKILARI

Y. Hem. Reyhan KANBAK

Benden bu konuyla ilgili bir yazı istedikleri zaman o kadar heyecanlandım ki anlatamam. Sanki bir el beni aldı ve 1967 yılına, o Sağlık Koleji'ne ilk başladığım günlere götürdü.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Sağlık Koleji Mezun Hemşireleri olarak bizleri yetiştiren değerli Hocamın hakkını ödeyemeyiz. Ancak bizi yetiştiren bu mesleğe çok önem veren Hocamın gurur duyacağı çalışkan, dürüst ve onurlu bireyler olduğumuzu gösterdiğimizi zannediyorum.

Yeni kurulan ve bir çok eksiklikleri olan bir okul ve bunların yanı sıra, sizleri sevgiyle kucaklayan bir yuva ve BABA.

Bize Hemşireliğin kutsal bir meslek olduğunu öğretirken sosyal yönden, kültürel yönden en üst düzeyde olmamızı isteyen ve bunun en iyisini yapan Değerli Hocam, Hemşireliğin hep iyiye gitmesi için çalışmıştır.

Türkiye'nin dört bir tarafından gelen bizler daha oturup kalkmayı bilmezken, Prof. Dr. Rıdvan Ege bize Ayten Gökçer'den Adab-ı Muaşeret, Halit Kıvanç'tan diksiyon, Halit Çapan'dan sosyal ilişkiler ve Meriç Sümen'den zarafet dersleri aldırıştır.

Hemşirelik mesleğini en iyi şekilde yapabilmemiz için hiçbir şeyi esirgmeden, o zaman Ankara'daki birçok hastanede yaptığımız slaytlı sunumlarımızı, meslek dersi öğretmenlerimizin özverileriyle nasıl desteklediklerini ve bizlere öğrettiklerini düşündüm.

Şimdi geriye baktığımda o okulun Müdürü Prof. Dr. Rıdvan Ege olmasaydı acaba bizler bu kadar iyi eğitilebilir miydik?

Yaşamında Eğitime büyük destek veren Hocamın 1975 yılında, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi bünyesinde yaptırdığı 8 katlı Sağlık Koleji Türkiye'nin en modern okulu olmuş ve yıllar boyu Hemşirelik mesleğine neferler yetiştirmiştir.

Bunları yazarken yıl 2007 ve ben yine değerli Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin kurduğu Ufuk Üniversitesi ve Hocamın adını taşıyan hastanede aynı çatı altında çalışmaktan onur ve mutluluk duyuyorum. Burada da Hemşireliğe verdiği değeri göstererek üniversite bünyesinde Yüksek Hemşirelik Okulu açmıştır.

TÜRK ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ BİRLİĞİ DERNEĞİ'NİN (TOTBİD) KURULUŞU

Prof. Dr. Ertaç MERGEN

"I. Akdeniz ve Ortadoğu Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi" ile ilgili anımı yazarken bu kongrenin Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği'nin de kurulmasına neden olduğunu yazmıştım. Şimdi hafızamda kalan bilgilerle TOTBİD'in kuruluşunu sizlere aktarayım.

"I. Akdeniz ve Ortadoğu Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"ne başta Prof. Dr. Münir Ahmet Sarpyener Hoca olmak üzere İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin bir çok kıdemli hocası pek sıcak yaklaşmamışlar ve kongreye katılmamışlardı. Münir Ahmet Hoca Türkiye'de yapılacak olan böyle uluslararası bir kongreyi Türkiye Sakatların Rehabilitasyonu Derneği'nin üstlenmesine pek olumlu bakmamış, böyle bir kongrenin İstanbul'da kurulmuş olan Türk Ortopedi ve Travmatoloji Derneği'nin organize etmesi fikrini savunuyordu.

Kongrenin son günü bence beklenmeyen bir şey oldu. Münir Ahmet Sarpyener Hoca başta olmak üzere İstanbul'daki diğer hocalar Ankara'ya geldiler. Ortak bir toplantı yapıldı. O toplantıda ben de vardım. Oldukça sert geçen karşılıklı konuşmalardan sonra ortak bir karara varıldı. Bu, ülkemizi uluslararası düzeyde temsil edecek yeni bir dernek kurulmasıydı. Ancak yeni derneğin ismi ne olacaktı?

Türk Ortopedi ve Travmatoloji Derneği vardı. O zaman yeni kurulacak olan derneğin adının "Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği" olmasına karar verildi ve 1970 yılında Dernek Ankara'da kuruldu. TOTBİD böyle kuruldu. Yoksa bazılarının söylediği şekilde Rıdvan Hoca, BİRLİĞİ kelimesini ekleyerek tek başına kurmadı.

Rıdvan Hoca bu yeni kurulan derneğin başkanlığını ke-sintisiz olarak otuz yıl yaptıktan sonra 2000 yılında yeni nesle devretti.

BİR TIP FAKÜLTESİNİN KURULUŞ ÖYKÜSÜ

Prof. Dr. Ahmet Turan AYDIN

Değerli hocam Rıdvan EGE ile asistanlık ve hocalık dönemlerimde birçok kez birlikte olmak ve ortak çalışmak fırsatım oldu. Zaman zaman bana 'Şekerim Ahmet Bey' diye hitap etti. Ancak daha yakın olduğumuz, dernek ve Ortopedi adına ortak değerler ürettiğim dönemde de hitabında 'Ahmet Bey' makamına eriştim. Kendi değerleri içerisinde beni kabul ettiğini anladım ve mutlu oldum. Çalışana çok değer verdiğini biliyorum. Bugün dernek yönetiminde bulunmam, uzun yıllar derneğimizin 'Eğitim ve Araştırma Komisyonunda' çalışmam onun öneri ve teşvikleriyle oldu. Sevgili Mahmut Nedim Doral Hoca anı kitabının hazırlığını yaparken benden de Rıdvan Hoca için bir yazı istedi. Bu vesileyle, Akdeniz bölgesinin ikinci büyük tıp fakültesinin kuruluşunda Rıdvan Hocamızın bizler için unutulmayacak katkısını, özellikle 'öyküsünü' bu kitabın okurlarıyla paylaşmak istiyorum:

Bin dokuz yüz seksen üç yılında açıktan tayinle ve araştırma görevlisi kadrosunda Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde (1982 YÖK kanunu sorası Akdeniz Üniversitesi Tıp Fak. adını aldı) çalışmaya başladım. Kliniğimizin kurucusu Erdoğan Altınel, Oğuz Polatkan ve Ahmet Nedim Yanat hocalarımızdan kurulu bir akademik kadrosu vardı ve fakültede tamamen Ankara Tıp havası hâkimdi. İlk adaptasyon dönemlerimde Erdoğan Hoca'dan hem fakültemizin kuruluşu hem de Rıdvan Hoca hakkında çok öykü dinledim.

Tıp Fakültesi, Ankara Tıp Fakültesi'nin hamiliğinde kurulur. Kuruluşu çok zorlu olmuştur. Kuruluş aşamasında zorlu rakipleri (Adana, Eskişehir, Sivas, Isparta) bulunmaktadır. Kuruluş fikrinin tartışıldığı dönemde Rıdvan Hoca'nın Ankara Tıp Fakültesi Dekanı olması çok önemli olaydır. 18. 12. 1972 tarihinde profesörler kurulunda Rıdvan Hocamızın uyguladığı iki aşamalı plan (1. aşama, yeni bir tıp fakültesi kurulması, 2. aşama, Antalya' da bir tıp fakültesinin kurulması fikirlerinin kabul ettirilmesi şeklinde. Kaynak: Prof. Dr. İbrahim Ceylan) başarıyla sonuçlanır ve Antalya'da tıp fakültesi kuruluşu çoğunlukla kabul edilir. Burada

Rıdvan Hoca'nın olayı yönetme becerisinin büyük katkısı olmuştur. Çünkü konunun tartışıldığı dönemlerde Antalya ulaşımı sorunlu olan bir şehir olarak algılanmakta ve bugün ortaya çıkan turizm potansiyeli de bilinmemekte, öngörülemezdi. Rıdvan Hoca'nın katkısı Tıp Fakültesi Profesörler Kurulunda kuruluş kararının çıkarılmasında kalmaz. Kararın Üniversite senatosunda onaylanması, DPT, bütçe planlama komisyonu ve MEB onaylarının alınmasında da büyük katkısı olur. Kuruluş kanunu, Meclisin 30. 11. 1973 tarih/14551 sayılı kararı ile çıkar. Resmen tıp fakültesi kurulmuş olur. Ekim 1973'de Tıp Fakültesinin ilk açılış derisi de Karaalioğlu Parkı içerisinde yer alan Belediye Nikâh Salonunda oluşturulan derslikte Rıdvan Hoca tarafından verilir.

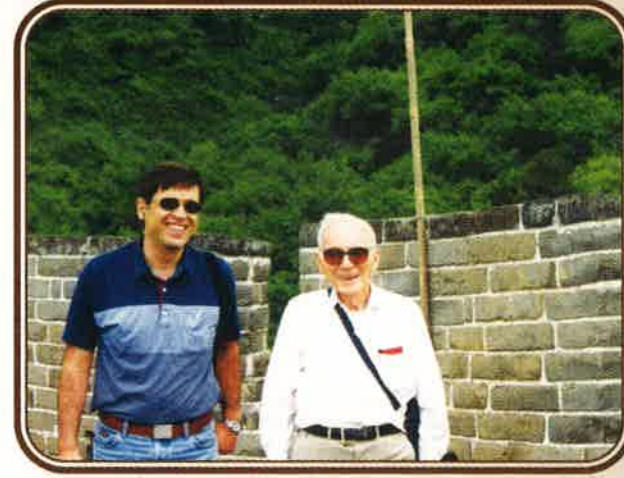
Rıdvan Hoca, her zaman Tıp Fakültesinin gelişimini yakından takip etmiştir. Karşılaştığımızda mutlaka fakülte ile ilgili sorular sorar, bilgi alırdı. Şu andaki üniversite yerleşkesinin Vakıflar Müdürlüğünden nasıl satın alındığını her zaman büyük keyifle anlatır ve o kendisine has yumuşak gülüşüyle gülerdi. Rıdvan Hoca'dan dinleyelim; "25 Şubat 1977'de o tarihte dekan vekili olan Prof. Dr. Semih Kandilci beni aradı; 'Hocam, fakülteye tahsis edilen arsa (bugünkü yerleşke) Vakıflar Müdürlüğü'ne aitmiş. 28 Şubat 1977' ye kadar (bu tarih mali yılsonu) 24 milyon TL olan rayiç bedelini ödememiz gerekiyor. Aksi takdirde Antalya Tıp Fakültesi'ne ait tahsis kaldırılacak' dedi. Rektör Bey'i aradım. Rektör tahsis olmadığı için bir ödeme yapamayacaklarını söyledi. Konuyu Maliye Bakanı (Yılmaz Ergenekon) ile çözmem gerekiyordu. Ancak bütçe görüşmeleri devam ettiği için bakanaya ulaşamıyordum. Sorunu eşi Zenzem Hanım'a ulaşılarak çözdüm. Zenzem Hanım eşinin işlerine karışmadığını, ancak bir hastasını tedavi ettiğimi, kendilerine çok yakın davrandığımı ve mutlaka yardımcı olacağını söyledi. Sonuçta eşine ulaşmam işe yaradı. Bakanla görüşebildim. 27 Şubat 1977 de saat 16.30 da banka ödeme talimatı haberi geldi. Tahsis edilen para 32 milyon TL idi. Paranın hızla Antalya'da Vakıflar Müdürlüğü adına bankaya yatırılması gerekiyordu. Tıp Fakültesi Özel Kalemde çalışan Nusret Çelik'e (bugün üniversite genel sekreterliği görevini sürdürmekte) arabamı tahsis ettim. Para emrini Antalya'ya elden yolladım. Böylece Tıp Fakültesine tahsis edilen arsaya kurtarmış olduk '

Burada kısaca özetlemeye çalıştığım gibi Rıdvan Hoca'nın, tıp fakültesinin kuruluşu, kadrolarının alınması, üniversitenin bugün yerleşkesi olan arsanın Vakıflar Müdürlüğünden alınarak Tıp Fakültesine tahsisinde birebir rolü olmuştur. Tıp Fakültesinin bir öğretim üyesi olarak; hem kendim hem de diğer hocalarımız adına teşekkür ve şükranlarımızı bu vesileyle tekrar sunmak istiyorum.

Sevgili Hocam, sizin adınıza hazırlanan bu anı kitabına küçük de olsa adıma bir kayıt koymak, beni onurlandırdı. Sizi izleyerek, sizinle çalışarak kendi adıma çok şey öğrendiğimi söyleyebilirim. Akademik yaşamım boyunca, Türk Ortopedisinin yükselmesi için elimden gelen çabayı göstereceğim sözünü vererek, size sağlıklı bir yaşam dilemek istiyorum.

BİR ÖĞRENCİSİNİN GÖZÜNDEN "2005 SICOT"

Prof. Dr. Erdal CİLA

Rıdvan Hoca hayatının iki döneminde hocam oldu. Birincisi tabii ki öğrenciliğim sırasındaydı. Daha staja gitmeden, kendisini görünmeden tanıdığımız, hakkında efsaneler dinlediğimiz hocalarımızdan birisiydi. Derslerine girip kendisini tanıdığımda beni en çok etkileyen şeylerden birisi, bütün sınıfın o koca Travmatoloji kitabını harıl harıl çalışması ve her biri ya-

rım gün süren iki derste bütün travmatolojiyi öğrenmemizi sağlamasıydı. Bir de, bu dersler sırasında pek alışkın olmadığımız bir şey yapmış, bizimle tek tek ilgilenmiş, mezun olduğumuz liseleri ve ilgi alanlarımızı sormuştu. Bana hangi ihtisası yapmak istediğimi sorduğunda, "Ortopedi" demiştim, o da "Ooo, şöyle ayağa kalk da bir görelim" demişti. Biraz utanmıştım ama aynı zamanda gurur duymuştum. Aradan zaman geçip, ihtisasa girme sınavının mülakat kısmında Hocamın karşısına çıktığımda gene ilgilenmişti ama ne yazık ki sınavı kazanamamıştım. Buna çok üzülmüştüm ama hemen ardından Hacettepe'yi kazanınca üzüntüm geçmişti.

Aradan yıllar geçtikten sonra Rıdvan Hocamla ara sıra karşılaşmaya başladım. Önemli günlerde Gazi Ortopedi Bölümü olarak kendisini ziyaret ederdik. Bu ziyaretlerden birinde, başkanı olduğu IAATM (Uluslararası Kaza ve Trafik Tıbbı Örgütü) için kendisine yardımcı olacak birisini aradığını söyledi, hepimiz seve seve yaparız dedik, "Erdal olsun" dedi. Benim varlığımdan bile haberi olduğunu sanmadığım Hocamın bu teklifi beni müthiş sevindirmişti. IAATM' nin "Executive Director"ü olarak işe başladım ve böylece yıllarca sürecek olan, bana yaptığı ikinci hocalık dönemi başlamış oldu. IAATM dönemi benim için birçok yönden eğitici oldu, gerçekten müşterisi olan uluslararası bir dergi çıkardık, dünyanın her yerinden insanlarla kurulan teması izledim, bazen Hoca adına onları ziyaret ettim ve bir de Ankara'da uluslararası kongre düzenledik. Bizim kongreden sonra yapılan Çin ve İsveç kongrelerinde Hocamın gördüğü saygı ve sevgiyi unutamam, hatta sayesinde bunların birazı benim payıma da düşmüştü.

IAATM ile ilgili çalışmalar sırasında ve öncesinde, ben pek içinde yer almıyordum ama Rıdvan Hoca Türkiye'de SICOT Dünya Kongresi yapmak için yoğun biçimde çalışıyordu. İzmir'de daha küçük çaplı bir toplantı yaparak SICOT yöneticilerini ağırladı, her SICOT toplantısında gerekli kulis faaliyetlerini yaptı, ulusal delegelere her yılbaşı, genellikle ülkemizi tanıtan hediyeler gönderdi. Yurtdışında yapılan kongrelerde meslektaşlarıma ve bazen kendime şaşardım, tanıtım alanlarında dağıtılan bir sürü hediye toplayıp getirmeyi anlayamazdım. Bu yüzden Hocamın gönderdiği hediyeler bana gereksiz gelirdi. Fakat yurtdışında delegelerle karşılaştığımda insanların bu hediyelerden ne kadar etkilendiğini hayretle görürdüm. Unutamadığım anılardan bir tanesi de Kenya'da Türk Büyükelçiliği'nde Hocamın tüm SICOT konferansı katılımcılarına verdiği kokteyldi. Büyükelçi de oradaki diğer diplomatik misyon üyelerini davet etmişti. Çok güzel bir ortamda inanılmaz bir bolluk vardı. Sonunda Büyükelçinin, Rıdvan Hoca'ya; "Hocam, bugüne kadar burada böyle bir davet olmadı, bana inanılmaz prestij kazandırdınız" dediğini kulaklarımla duydum. Uluslararası ortamda kendini kabul ettirmenin, büyük bir toplantıyı ülkemize almanın öyle pek kolay bir şey olmadığını, bunu başaran kişilere saygı duyulması gerektiğini gördüm.

Kongrenin Türkiye'ye alınması için Sydney'de olağanüstü bir çalışma yapıldı. Ben annemin rahatsızlığı nedeniyle o toplantıya katılamadım ama başta Ahmet Ekin olmak üzere birçok meslektaşımızın Rıdvan Hoca'nın kurduğu ekipte yer alarak çalışmasıyla istenen sonuç alındı. SICOT Genel Kurulu'nda 2005 Dünya

Kongresinin İstanbul'da yapılmasına karar verilince yeni bir maraton başladı ve ben bu dönemde genel sekreter olmam nedeniyle adaylık dönemine göre olayların içinde daha fazla yer aldım. Bu dönem de çok zorluydu, zaman zaman karşılıklı restleşmelere sahne oldu. Haksızlığa uğradığını düşündüğü zaman Hoca bu toplantı için o kadar çaba sarf etmiş olmasına rağmen, rahatlıkla vazgeçecek noktaya birkaç kez geldi. Bunu da bir tehdit, şantaj unsuru olarak değil, gerçekten inandığı için yaptı. Bazen yalnız, bazen Hocamla beraber kongre hazırlık ve SICOT yönetim kurulu toplantılarına katılmaya başladım. Bunlar benim için inanılmaz eğitim kaynakları oldu, uluslararası kuruluşların ne tür ilişkilerle yürüdüğünü, olumlu ve olumsuz yönleriyle, insan karakterinin dünyanın her yerinde aynı olduğuna şahit oldum. Bu süreç içinde bazı günler oldu ki, o günü anlatılabilmem için sayfalarca yazmam gerekir. Kongrenin gerçekleşmesine birkaç ay varken, Hocamın deyişiyle "Özel çalışmaya başlayarak işlerimin artması" nedeniyle katkım biraz azaldı ama "2005 SICOT Kongresi" başarıyla yapıldı. Dolmabahçe Sarayı'nın bahçesinde verilen, beni de olağanüstü etkileyen gala yemeği sırasında yanımda oturan eski başkanlardan Charles Sorbie, diğer yanındaki SICOT yöneticisine dönerek; "Sanırım SICOT tarihinde böyle muhteşem bir şey olmadı" dedi. Bunu bana duyurmak için değil, sessizce yanındakine söylemişti. En başta Rıdvan Hoca olmak üzere, emeği geçen herkesin çalışmalarının sonucu bana göre bu sözle özetlenmişti.

SICOT kongre başkanlarına geçici olarak verilen başkanlık madalyası, Rıdvan Hoca'ya iletmek üzere Brüksel'de bana verilmişti. Madalyayı merakla yakından incelediğim zaman, üzerinde SICOT tarihi boyunca kongre başkanlığı yapanların isimlerinin olduğunu gördüm. 1936'da Putti'den başlayarak, Ortopedi tarihinin en önemli isimlerine ait küçük plaketter kurdele boyunca dizilmişti. Bu ölümsüz isimler arasına "2005 İstanbul, Prof. Dr. Rıdvan Ege" adının da eklenmesi nedeniyle ülkem adına büyük bir haz ve onur duydum ve bu tarih hazinesini uzun süre elimden bırakmadım.

Bütün bu yıllar içinde en çok özlediğim şeylerin başında, bir dinlenme anında ya da yolculuklarda Rıdvan Hocamın anlattığı anılar gelir. Gerçi bu anıların bazılarını Hocam kendi anı kitabında yazdı ama ben anlattıklarını müthiş bir zevkle dinledim, bazen kendisine "Hocam, izin verin, bu anlattıklarınızı kaydedeyim ve gelecek kuşaklara aktarılınsın" dedim fakat bunun gerçekleşmemesine her zaman üzülürdüm.

Rıdvan Hocamın bana söylediği, unutamadığım sözlerden biri şu olmuştu; "Bak benden bir şey öğreneceksen, o da insanlara kızmamayı, kızarsan da onları hoş görmeyi öğreneceksin" demişti.

Bunu yapmaya çalışıyorum.

Hocam, ama inanın o kadar kolay değil!

EĞİRDİR'DEN "SICOT 2005" İSTANBUL'A

Yeni Zelanda, Auckland Üniversitesi'nde Rıdvan Hoca ile birlikte

Prof. Dr. Tufan KALELİ

Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamı ilk olarak "I. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi" sırasında hatırlıyorum. Kongrenin sosyal programı sırasında genç enerjik bir Doçent olarak hafızamda yer aldı. Rıdvan Hoca Eğirdir'i sevdi. Eğirdir doktorları ve halkı da Rıdvan Hoca'yı sevdiler.

Hoca daha sonra Eğirdir'e birkaç kez geldi. Aklımda daha net olarak yer eden ilk görüntüler Eğirdir'de, doğa harikası Kovada Gölü gezisi sırasında. Hoca bir kayanın üzerinde oturmuş, vatan sevgisini açıkça ifade eden sözleri şöyle: "Lüks ve

pahalı arabalar satın alarak ülkemizin parasını yurt dışına göndermeyelim".

Bin dokuz yüz yetmiş altı yılında İstanbul Kartal'daki yazlık evinde Op. Dr. Ruhi Kaleli ve Op. Dr. Adil Altunay ile bir hafta sonu, ailece ziyaret ettik. Bu sırada Murat 124 marka arabasını evinin yanında park etmiş olarak gördüğümde, Rıdvan Hoca'nın bu prensibini tekrar hatırladım. Talihsiz kazadan bir gün önce idi, Hocam çok daha ileri model, daha sağlam, yabancı bir araba alabilecek olanaklara sahip iken ülkemizde üretilen mütevazı bir otomobil almış, prensiplerine bağlı yaşamını sürdürmekte idi.

Bin dokuz yüz seksen üç yılında Milli Kongre sırasında, Bursa Uludağ Turistik Otel'de eşsiz hafızası ile gelenlere ismen hitap ediyor, "Beni tanır mı?" diye düşündüğüm zamanlar soyadım ile hitap ediyordu. Kuvvetli hafızası, takip eden her milli kongrede kendini gösteriyordu. Hemen her toplantıda olduğu gibi, 1985 Alanya (Alantur Otel), 1987 Mersin (PTT tesisleri) milli kongrelerinin Gala yemeklerinde her masayı ziyaret ediyor, belirli süre sohbet ediyordu. Meslektaşlarının sadece kendileriyle değil, aile fertlerinin de durumlarıyla ilgilenmesi her türlü takdirin üzerinde idi: "Hakim Hanım nasıllar...?"

Hocamı 1993 yılında "Uludağ El Cerrahisi Toplantısı"nda ise daha yakından tanımaktan onur duydum. "Dünya El Cerrahisi

Rıdvan Ege'nin 1966'da milli kongre öncesi Op. Dr. Ruhi Kaleli'ye gönderdiği tebrik kartı.

Kongresi"ni düzenleme sürecini başlatıyordu. Rıdvan Hoca, Raoul Tubiana ve Alain Gilbert'in katıldığı toplantıya çok önem vermişti. Müteakip yıllarda El Cerrahisinin Türkiye'de gelişmesi için El Cerrahisi Bilim Dallarının kurulmasında gösterdiği gayret, düzenlediğimiz bilimsel toplantılara bitmeyen enerji ile katılması unutulmaz hatıralar olarak hafızamızda yer aldı. Hoca gayret içinde olanın elinden tutuyor, yardım elini uzatıyordu.

Hoca ile El Cerrahisi Derneği yönetim kurulunda uzun yıllar beraber çalıştık. Yönetim kurulu toplantıları bitiminde, zaman zaman Türkiye tarihinden örnekler verdi. Cumhuriyet tarihini en iyi bilenlerdendir. İnönü dönemi ve yakın tarih hakkında yaşanmış hatıraları aktardı. Her yönetim kurulu toplantısı adeta bir eğitim ve ülkemiz tarihinden önemli tarihi aktarmalarla sonlandı.

Bin dokuz yüz doksandokuz yılında telefonda, 2005 yılında düzenlenecek SICOT Kongresi için Prof. Dr. Ahmet Ekin ile Sydney'e gitme teklifi ise benim için büyük onur oldu. Anında, tereddütsüz kabul ettim. Ama Rıdvan Hoca "Yaklaşık üç haftalık program, eşin ile konuş" demesi aileye verdiği bir değer idi. Dikkat edilirse her toplantıda eşleri de onore eder ve teşekkür eder.

Dünya kongresinin kazanıldığı Sydney sürecini Hoca ile birlikte yaşadık. Dünya Kongresinin oylamasının yapılacağı otel olan Sheraton on the Park'a gitmeden önce, titiz buluşma randevusu. Oylama sırasındaki heyecan, sevinç. Ertesi gün Türk standına asılan "SICOT - 2005 İSTANBUL" yazısı. Hoca bitmeyen enerjisi ile enerjik, disiplinli, çevik, ileri görüşlü, hazırlıklı. Resmi programın dışında, yabancı ülkede gezmesini bilen, kültürlü.

Dünya kongresini gerçekleştirme süreci içinde, Dr. Kotz ile münakaşalarda ise, mücadelecisi bir lider.

İki bin dört yılında "I. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"nin 38. yıl dönümü öncesinde Babam Op. Dr. Ruhi Kaleli'nin özenle sakladığı belgeler arasında Rıdvan Hoca'nın 1966 yılında I. Milli Kongre'nin hemen öncesinde R. Kaleli'ye gönderdiği tebrik kartı ise benim için özel önem taşıyor. Buradaki dikkati çeken önemli nokta Rıdvan Ege'nin ileri görüşlülüğüdür. Eğirdir ismi kasabanın resmi adı olmasına rağmen, Eğirdirliiler tarafından hiçbir zaman kabul edilmemişti. Zaten 1980'li yıllarda TBMM tarafından da değiştirildi. Hoca daha 1966'da durumu fark etmiş "EĞİRDİR" adını kullanmıştı.

Prof. Dr. Rıdvan Ege birçok konuda Ortopedi ve Travmatoloji uzmanlarına örnek oldu. Ben de çok şey öğrendim. Ancak bir öğrendiğim konuyu okuyuculara aktarmak istiyorum. Büyük kongre organizasyonları sırasında her an sorun çıkabilir. Aksamalar olabilir. Sakin, soğukkanlı olunuz. Çünkü Hoca hep soğukkanlı olarak karşıladı hepsini. Belki başarısının bir sırrı da burada, uzun yaşamasının da...

Bir Lider. Prof. Dr. Tufan Kaleli Arşivinden

PROF. DR. RIDVAN EGE'NİN ANATOMİ'NİN GELİŞİMİNE OLAN KATKISI

Prof. Dr. Alaittin ELHAN

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne asistan olarak girdiğimde rahmetli Hocam Prof. Dr. Kaplan Arıncı'dan, Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamız hakkında hep olumlu şeyler duymuş, onun bizlere verdiği destekten çok söz edilmiştir.

Prof. Dr. Rıdvan Ege iyi bir anatomi bilgisi olmadan, iyi hekim olunamayacağını her zaman söylemiştir. Bu nedenle olsa gerek ki, Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde çalıştığı günlerde Ortopedi asistanlarını staj için Anatomi Kürsüsüne göndermiştir. Hatta askeriyeden ayrılıp Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne geldikten sonra da asistanlarını bölümümüze göndermeye devam etmiştir. Sadece onları göndermekle kalmayıp, sıkı sıkıya da takip etmiştir. Hocamız emekli olana kadar bu işlem resmi olmasa da devam etmiştir. Kendisinin yetiştirdiği ve çok iyi bir ortopedist olan Dr. Orhan Girgin, bayrağı Rıdvan Hoca'dan almış olmalı ki, Numune Hastanesi'nde Klinik Şefi olarak çalışırken, tüm Ortopedi asistanlarını Anatomi'ye göndermeye devam etmiştir. Aslında bu durum sadece onların eğitime ve dolayısıyla da hastalara olumlu katkı sağlamamış, aynı zamanda da bizlerin de klinikle iç içe çalışmamızın temelini atmıştır. Böylece Prof. Dr. Rıdvan Ege ile başlayan bu durum devam etmiş ve talebesi aracılığıyla da indirekt olarak Anatomi'ye katkı yapmaya devam etmiştir.

Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin Anatomiyeye olan sevgisi, hayret edilecek kadar olan Anatomi bilgisi ve hakimiyeti her türlü takdirin üzerindedir. Bunu en iyi Amerika'dan getirdiği ve hep odasında, gözünün önünde sakladığı bir bayan pelvisi hikayesini anlatırken, Hocamızın gözlerinden ve anlatımından anlamak mümkündür. O kısa hikayeyi anlatırken bile heyecanını ve anatomi bilgisini hep hayranlıkla hatırlayacağım.

Yazdığımız kitapları kendisine hediye ettiğimizde, kendisi de yazan bir bilim adamı olarak, çok değer vermiştir. Başka insanlara kitaplarımız hakkında hep olumlu şeyler söylediğini, onların çok değerli olduğunu belirttiğini defalarca duymuşumdur.

Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kurulması sırasında, kendisi en iyisini bilmesine rağmen, Anatomi ile ilgili tüm yapılanmayı bizlere danışmıştır. Görüş ve önerilerimize hep değer vermiştir. Böylece ülkesine, kurduğu Üniversitesine ve oradan yetişecek hekimlere de önemli oranlarda katkıda bulunmuştur. Üniversitesinin Anatomi Anabilim Dalına aldığı her insan için bizlerden mutlaka görüş almıştır.

Aslında Prof. Dr. Rıdvan Ege bilime katkısı dışında, Ufuk Üniversitesi'ni kurarak ülkesine de esas katkıyı sağlamış ve bence borcunu fazlasıyla ödemiştir. Ülkesinden kazandığını ülkesine harcayan bilim adamı sayısı, bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar azdır. Bu özelliği ile bence Sayın Hocamız her türlü takdirin üzerindedir. Onu ve yaptıklarını her zaman sevgi ve saygı ile anacağız.

PROTEZ VE ORTEZLERE KATKILARI

Prof. Dr. Hidayet ERDEM

Türkiye'de modern proteze geçiş, Prof. Dr. İhsan Doğramacı ve Prof. Dr. Rıdvan Özker'in Dr. Necdet Güçlü'yü Kanada'ya göndermesiyle başlamıştır. Dr. Necdet Güçlü iki sene Kanada'da protez eğitimi alıp Hacettepe Üniversitesi'ne döndüğünde ressamlık özelliğini de proteze yansıtarak amputeler için hem estetik hem fonksiyonel protezler yapmıştır.

Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksek Okulu'nda kurulan atölyede 1969 yılında birlikte çalışmaya başladık. Kısa bir süre sonra Dr. Necdet Güçlü yedek subay olarak Gülhane'de askerlere protez-ortez hizmeti vermeye başladı. 13 Nisan 1970 öğle vakti morfoloji binası arkasından geçerken öğrencilerin silahlı çatışmasında bir tabanca kurşunu ile hayatı son buldu. Öğrenciliğinden tanıdığım Dr. Necdet Güçlü'nün olaylarla ilgisi yoktu. Allah rahmet eylesin. Dr. Güçlü'nün temelini attığı işleri becerikli teknisyenlerle beraber ben yürütmeye başladım.

Modern protezin Türkiye çapında yayılmasında en büyük etken Prof. Dr. Rıdvan EGE olmuştur. Sayın EGE ortopedistlerle düzenlediği kongrelere protez-ortez konularını koymuş, paneller düzenlemiştir. Hatta Türk-Alman protestetleri ile yaptığı toplantılarla yeni bir protez - ortez sayfası açmıştır.

Yazdığı kitaplarda protez-ortez konularına geniş yer vermiştir. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı'nın haftalık konsey toplantılarına bizleri davet etmiştir.

Eğitim yönünden protez-ortez rehabilitasyonunun gelişmesi için Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı'nda doktora programı açmıştır.

"Türkiye Protez-Ortez Bilim Derneği" toplantılarına katılmıştır ve derneğimizin Onursal Başkanı'dır. Kendilerine ne kadar teşekkür etsek azdır.

Prof. Dr. Talat GÖĞÜŞ

Yıl 1933, Atatürk Darülfunun yerine Üniversite reformunu gerçekleştiriyor. Tam bu sırada Almanya'da Hitler rejiminden kaçan profesörler kendilerine açılan bu kapıdan hem kendileri için yeni bir vatan hem de yeni Türkiye Cumhuriyeti için reformun baş mimarları oluyorlar. Böylece İstanbul Üniversitesi Dünya çapında saygın yerini alıyor. Bu ilim adamları yeni edindikleri bu vatanlarına geceli gündüzlü çalışarak büyük katkılarda bulunmuşlardır. Fakat dünya çok geçmeden büyük bir harbe giriyor. Türkiye harbe girmese de her yönden harbin getirdiği olumsuzluklarla yüzyüze geliyor. Sadece ekonomik yönden değil, her alanda ve bu arada bilim alanında da dünya ile iletişim oldukça zorlaşıyor.

Bu zorluklar üniversitemizde maddi ve manevi birçok gerilemelerini de getiriyor. İşte bu devrede İhsan Doğramacı Hacettepe Çocuk Hastalıkları ve Sağlığı Enstitüsü'nü Ankara Üniversitesi'ne bağlı olarak açtı. Yepyeni bir hastane, en yeni ve gelişmiş cihazlar ve bunun yanında Amerika'da çeşitli dallarda iyi merkezlerde eğitimini tamamlamış ama Türkiye'ye gelince uzman diplomasını alacak elemanları kendi bünyesinde toplayarak tıp alanında büyük yeniliklere adımını attı. Bu adım sadece Hacettepe'de kalmadı bütün eğitim kurumlarını tatlı bir rekabet sardı. İşte bu cümleden yola çıkarak Ortopedi dalında Ocak 1961'de Şükrü Bayındır, Hacettepe'de çalışmaya başladı. O seneler Türkiye'de çocuk felci son derece yaygındı. Ortopedi sekelleri tedavi edici bir branş olmasına rağmen en iyi tedavi önleyici tebabet gerçeğinden hareketle Sağlık Bakanlığı'nı devamlı uyararak Polio aşısı kampanyası gerçekleştirildi. Bunun gibi gelişimsel kalça çıkığı da bir başka önemli uğraş alanlarından biri haline gelerek, çalışmalara devam edildi. Öte yandan yapılan tedaviler alınan sonuçlar büyük ilgi görmeye başladı.

Hacettepe'de bu çalışmalar devam ederken yine Amerika'daki çalışmalarını bitirerek yurda dönen Sayın RIDVAN EGE Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde çalışmalarına başladı.

Bir müddet sonra bu çalışmalara Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki çalışmalar da eklendi.

Sayın Ridvan Ege hayatı boyunca sadece hastalar, araştırmalar, öğrenci ve asistan eğitimi ile değil bunlardan da üste Türkiye'de Or-

topedinin gelişmesi tanınması ve organize olmasında en büyük emeği geçmiş bir büyüğümüzdür. Ben Temmuz 1961'de Ortopediye başladım. Yanlış bilmiyorsam o tarihte Türkiye'de öğretim üyesinden asistana kadar Ortopedi alanında yalnız 36 kişi vardı. İşte olayın en çarpıcı tarafı buradadır ki diğer branşlardan önce Ortopedi ailesini biraraya getirecek Ortopedi Derneği'nin kurucusu ve yıllarca hiçbir sorumluluktan kaçınmıyarak mücadele veren ve kendi ayakları üzerinde durabileceğine inandığı anda genç kuşaklara devrederek yeni sosyal faaliyetler ve bu arada yepyeni bir Ufuk Üniversitesi'nin kurulmasına kendini adamıştır. Şu anda bu anlattıklarım belki o günleri yaşamamış genç kuşaklarca gereği gibi değerlendirilmeyebilir. Şöyle ki; sayımız çok kısıtlı olmasına rağmen hiç aksatmadan kongrelerimizi düzenledi. Bu kongreleri şimdi bu işlerde tecrübeli profesyonel kuruluşlar yardımı ile rahatlıkla organize edebiliyoruz ve gerekli parasal zorluklarla da pek karşılaşılmıyor. Ama o zaman bu maddi olanaklar da yoktu. Bütün Ortopedi ailesini bir araya toparlamak için ucuz konaklama yerlerinin sağlanmasından, slide gösterimine kadar hatta katılımcıların konuşmaları takip etmelerine kadar bilfiil çalışırdı. Yine ailenin birarada bulunmasını sağlamada gerek sosyal aktiviteler gerek konuşmalar gerek oturum başkanlarının seçimi gibi bugün pek üzerinde durulmayan konularda bile ince düşünce ve organizasyon yeteneğini sonuna kadar kullanarak kongrelerin kalitesini korurdu.

Bugün Ortopedi Ailesi'nde hepimiz onu hep bir ağabey ve yol gösterici olarak gördük. Nice başarılarla daha koşmasını diler en derin saygılarımı sunarım.

PROF. DR. RIDVAN EGE VE AYAK CERRAHİSİNE VERDİĞİ DESTEK

Prof. Dr. Haluk YETKİN

Öğrencilik ve asistanlık dönemim Hacettepe'de geçtiği için Rıdvan Hocamın kurumsal öğrencisi olmadım. O yıllarda öğrencilerine mezuniyet sonrası yurtdışı eğitim olanakları sağlaması dikkatimi çekti. O zamanın önemli bir yurtdışı eğitim kurumunda kendi olanaklarımla bulduğum klinik ve araştırma uzmanlık sonrası eğitim şansını kullanmama izin verilmemişti. Bu olaydan sonra "Keşke Rıdvan Hoca'nın asistanı olsaydım" dediğimi hatırlıyorum.

5 Aralık 1984'de Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde klinik şefi olarak göreve başladım. Bir gün önce, Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği'nde Hocama bir nezaket ziyareti yaptım. Kendisine yarın sabah 8.30'da Başhekim Merhum Mustafa Kemal Gavuzoğlu ile görüşeceğimi bildirdim. Ertesi sabah, başhekimlikte beklerken tam saat 8.20'de sekreterin telefonu çaldı ve sekreter, "Sizi Sayın Rıdvan Ege arıyor" diyerek telefonu aktardı. İnaniyorum ki, Sayın Gavuzoğlu ile iyi ilişkilerimizin gelişmesinde bu telefon görüşmesinin rolü olmuştur. Daha sonra da Hocamın sağladığı bu iltifatkar kredilerden yararlandım.

Ortopedi Ailesinin aylık bilimsel toplantılarında ev sahibi olarak misafirleri karşılarken arkadaşlarıma "Rıdvan Hoca gelmek üzeredir" diyerek gider ve Hoca ile dönerdim. Başlama saati 10:30 olan bu toplantılara aksatmadan 9.45'de geldiğini öğrenmiştim. Hoca'nın uzun yolculuklardan sonra ancak gidilebilen yurtdışın-

daki toplantılarda da uykusuzluk ve yorgunluğa rağmen geç kaldığına şahit olmadım. SICOT toplantısının ülkemizde gerçekleşmesinin alt yapısına katkısı olan "1998 SICOT Nairobi Toplantısı"nın yapıldığı Birleşmiş Milletler Binasında tanıtım posterlerimizi duvarlara bizimle birlikte yaptırmıştı.

Bin dokuz yüz doksan dört yılında beni Türkiye Ortopedi ve Travmatoloji Birliği'nin Ayak ve Ayakbileği Şubesi'ni kurmakla görevlendirdi. Dr. Feza Korkusuz, Dr. Sabri Ateşalp ve Dr. Uğur Günel'in yardım ve katkıları ile Derneğin "Yenimahalle Şubesi" olarak bilinen Ayak ve Ayakbileği alt birimini kurduk. Bu şube kısa süren yaşantısında bu konuda dünyaca ünlü isimleri Türkiye'ye getirerek bilimsel toplantılar düzenledi. 2000 yılında Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği'nin ismini "Foot and Ankle International" dergisinin kapak sayfasına yazdırdı. Kanada ve Tayvan dernekleri isimlerini bu derginin kapağına yıllar sonra yazdırabildiler. Konuya ilgi duyan arkadaşların bilimsel yazıları bu dergide giderek artan bir şekilde yayınlanmaya başlandı. Bazı arkadaşlarımız Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ayak cerrahisi merkezlerinde çalıştı ve katkıları önemli boyutlara ulaştı. Bu noktaya Hocamın motivasyonu ile geldiği yadsınamaz.

İnsancılığı, hekimliği, hocalığı, halen devam ettirdiği cerrahi disiplini ve en önemlisi, deontolojisi ile bana örnek olan Sayın Hocam Rıdvan Ege'ye mutlu ve sağlıklı bir yaşam diler, ellerinden öperim.

Prof. Dr. Abdullah KEÇİK

Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan EGE'yi 1967 yılında Ortopedi stajı yaparken tanıdım. Klinikleri, hekim - hasta münasebetlerini, bilinçli ve isabetli tanı ve tedavi yöntemlerini henüz öğrenmekte olduğumuz bir dönemde Hocam'ın yaklaşımları hele aklımdan çıkmayan analjezik bir ilaç açarken Novaljini formülü ve etki mekanizması ile tanıtması bizde hayranlık uyandırmıştı.

Rıdvan Hocam 1982 yılında Nancy Üniversitesi'ndeki çalışmalarımın dönüşünde Kütahya'daki sempozyumda çoğu ile ilk defa karşılaştığım güzide topluluğa hitabetme fırsatı vererek el cerrahisi ve mikro cerrahinin yurdumuzda da plastik cerrahlar tarafından da yapıldığını anlatmama imkân vermişti.

Bin dokuz yüz seksen dört yılında Başkent Üniversitesi Hastanesi'nde bir konferansa misafir olarak katılan Sayın Hocam, Replantasyon olgularımızı ilgi ile izlemiş ve o zaman için 13 olguda 9 başarılı sonucu biraz eziklikle belirtmemiz karşısında, "Eğer siz bu girişimleri yapmasaydınız 13'ü de başarısız olacaktı, bir tanesinin bile başarılı olması büyük başarıdır" sözleri ile bizi yüreklendirmiş ve böylece büyük bir otoritenin iltifatına mahzar olmanın gururunu yaşatmıştır.

Engin bilgi ve tecrübesinin yanında isabetli sezgi ve geniş vizyonu ile özellikle bilimsel toplantılarda planlama, koordinasyon, görev dağılımı ve işbirliği gibi konularda bizlere büyük bir mürşit olmuştur.

Dünyadaki örneklerine benzeterek El Cerrahisi yönetim kurulunda, Plastik Cerrahi tabanlı üye gereksinimini Rıdvan Hoca düşünmüş uygulamıştır. Bu sayede uzun yıllar (1994-2006) El ve Üst Ekstremitte Cerrahisi Yönetim Kurulu Üyeliği yaparken sayın Prof. Ege ile yakın çalışma imkânı buldum. Bu vizyon sayesinde plastik cerrahların El Cerrahisi toplantılarına ilgisi artmış ve mikrovasküler cerrahi girişimlerde farklı tekniklerle kalite daha da yükselmiştir.

Bu güne kadar yapılan tüm Ulasal ve 2001 de İstanbul'da yapılan Dünya El Cerrahisi Kongresi'nde bu vizyonunu izlerini gördük, yaşadık.

Bazı insanların yeri doldurulamaz. Bence bu değişimin canlı örneği Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'dir. 2006 yılında Antalya'da yapılan ve sekretaryasını arkadaşım Prof. Dr. Mehmet Demirtaş'la birlikte yürüttüğümüz son kongremizde bu eksikliği yaşadığımızı itiraf etmem beni küçültmez ama bir büyüğü azam eder kanaatindeyim.

Prof. Dr. Ergün ERTUĞ

Bugünün gündemindeki erken yaşta eğitim ilkesini 1990'lı yıllarda ön görerek ilköğretim öncesi okulu yaptırmış olan hocamız Prof. Dr. Rıdvan Ege içindeki büyük öğrenme ve öğretme aşkını kendisini, orta eğitime kazandırdığı lise ile de yetinmeyerek Yüksek Öğrenime doğru yönlendirmiş ve bir sohbet sırasında 9. Cumhurbaşkanımızla düşüncelerini paylaştığı sırada onun; "Un var yağ var niye helva yapmıyoruz" şeklindeki teşvik edici sözleri ile kollarımı sıvamış ve zahmetli uzun bir yolculuğa başlamıştır. Bir vakıf üniversitenin kuruluşu ile ilgili 2547 sayılı yasanın 2880 sayılı yasa ile değiştirilmiş 32 maddesine ek 2. maddeye göre, gerekli işlemlere başlanmış ve erken seçimler nedeni ile bir defa kadük olan kuruluş yasası ikinci bir teklifin TBMM'de onaylanması üzerine Ufuk Üniversitesi 15 Aralık 1999'da 23910 sayılı yasa ile kurulmuştur. Ancak işin bundan sonrası daha sıkıntılı geçmeye başlamıştır. Çünkü daha önceden üniversitenin çalışma alanı olarak gösterilen Prof. Dr. Muhittin Ülker Trafik Acil ve Yardım Hastanesi'nde ayrılan yer bu sefer YÖK üyeleri tarafından eğitime başlama izini için yeterli bulunmamış, bunun üzerine Balgat'ta Osmanlı Caddesi üzerinde Hocamızın kızına ait bulunan ve bila ücret üniversitenin kullanımına tahsis edilen gayrimenkulde gerekli düzenlemeler yapılarak; hastane içinde yapılan dersanelerle birlikte 2000 yılı eğitim ve öğretim yılına hazırlanmışsa da heyet tarafından gerekçe göstermesizin o yıl üniversiteye öğrenci verilmemiştir. Üniversiteye atanan rektör, dekan, öğretim üyeleri o yılı öğrencileri olmaksızın geçirmişler ve başta mütevelli heyet başkanı ve üyeler olmak üzere gelecek yılı endişe içinde beklemeye başlamışlardır. Üniversitenin gelişmesi vakıf başkanı Prof. Dr. Rıdvan Ege ve yönetim kurulu üyelerince önemle üzerinde durulduğundan İncek'te bir kampus alanı ile Eskişehir yolu üzerinde alternatif bir alan temin edilmiş ve bu alanların gerekli imar projeleri Büyükşehir Belediyesi'nce uygun görülecek bir firmaya yaptırılmışsa da belediye başkanı tarafından bir türlü onanmamıştır. Üniversiteye gelir kaynağı olarak gösterilen hastanenin kuzeyine düşen alandaki arsada yapılması planlanan iş merkezi de ihale yapılmış olmasına rağmen Büyükşehir Belediyesi tarafından

engellenerek burası otopark olarak imar planı değişikliğine uğratılmış, neticede Müteahhit firma ve Büyükşehir Belediyesi ile mahkemelik durumlar ortaya çıkmıştır. 2001 yılında ise değişen hiçbir şey olmamış yine herhangi bir yön gösterme bile olmaksızın neden belirtilemeksizin öğrenci tahsisi yapılmamıştır.

Yıllardan beri sözleşmesi bitmesine ve üniversitenin ihtiyaçları bildirilmesine rağmen Sağlık Bakanlığı kullanmakta oldukları hastaneyi tahliye kararı olmasına rağmen bu yıl da boşatmamış olması diğer bir sıkıntı kaynağı olmaya devam etmiştir.

İki bin iki yılında, Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarlığı'nda yıllarını harcamış çok değerli bir eğitimci müteveffa Bener Jordan YÖK üyesi ve başkan yardımcısı olarak atanması ile güneş doğar gibi, artık sıkıntılı günlerin geride kalması başlıyordu. Bu yıl yalnız Fen Fakültesi, Hukuk Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesine öğrenci talebinde bulunulmuş, Trafik Hastanesi boşaltılmadığı ve bugünkü ismiyle Prof. Dr. Rıdvan Ege Araştırma Hastanesi'nin yapılması tamamlanmadığı için Tıp Fakültesine öğrenci talebinde bulunulmamıştı.

Boşa geçen yılların ardından artık Ufuk Üniversitesi öğrencisi ile eğitime başlıyor ve bunu izleyen yılda Tıp Fakültesinin açılmasının onaylanması ile artan sevinç 2003-2004 Eğitim Öğretim Ders Yılı açılış töreninde 9. Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel ve YÖK Başkanı Kemal Gürüz ve diğer mümtaz misafirlerimizin iştirakleri ile Ufuk Üniversitesi camiasında coşku ile paylaşıyordu.

Bu yıl Ufuk Üniversitesi öğrencilerinin ikinci mezuniyet yılını kutlarken onlardan bağı dostlarının desteği, öğretim üyelerinin eksilmez sevgi ve öz verisi, çalışanlarının tükenmez bağlılığı ile 2007-2008 Ders Yılına, fakülteleri yeni yüksek okulları ve 1000'in üzerindeki öğrencisi ile hedefine ulaşmak üzere büyük bir aşkla koşmaktadır.

Eğitim ve ülkeye hizmetten başka bir amacı olmayan güzel insanların candan bağış ve destekleri ile kurulmuş ve büyük özverilerle ayakta duran bir vakıf tarafından kurulan bir üniversitenin ilk rektörü olarak görev almaktan onur duyuyorum, ancak yedi yılda bütün gücüm ve istemlerime karşın Hocamın bu eşsiz eserine mevcut imkânlar dâhilinde daha iyisini ve ilerisini yapmada katkı sağlayamamanın üzüntüsü içindeyim.

UFUK ÜNİVERSİTESİ'NİN DÜNÜ, BUGÜNÜ

Prof. Dr. Coşkun İKİZLER

Bir kurumun gücünü arkasında duranlar belirler. Bu özellik kurumu ileriye, çağdaş kriterlere, bilimselliğe ve ülkenin temel dayanakları olmaya götürür. Ülkemizde Vakıf Üniversitelerinin hayata geçmesi ve onların tartışılmaz birer gerçek olması yirmi yıllık bir geçmişe sahiptir. Vakfedenerin kuruluşu olan vakıfların, herhalde en büyük ve en son olmasa da en önemli yapıtı bir üniversite kurmaktır. Çok iyi biliyorum ki ülkemizde inancı doğrultusunda bir Vakıf Üniversitesi kurma arzusu ve şerefi ilklerden olan, Sayın Hocamız Prof. Dr. Rıdvan EGE'ye aittir. Türkiye'nin 1980'li yıllardaki yapısal ve siyasal atmosferi bu ilki on beş yıldan fazla buzdolabına hapsedmiştir. Azmin parmakları onu tekrar kavramış ve 1999 yılı sonuna geldiğinde "Ufuk" ta geminin yalnız dumanı ve bacası değil tamamı görülerek bilim iskelesine yanaşmış ve yolcularını almıştır. Bu geminin adı "UFUK" idi.

Bu günlere gelmek ve 2007 yılını bulmak kolay mı olmuştur? Tabii ki hayır! Sayın Mütevelli Heyet ve Başkanımızın bilimsel platformda ve mütevazı şartlarda hep pozitif yaklaşımları bizi yaklaşık 1100 öğrencili bir üniversite haline getirmiştir.

Büyük fedakârlıklarla inşa edilen ve daha da önemlisi, sonsuz özveri ile (maddi ve manevi) 15 ay önce hasta kabulüne açtığımız Dr. Rıdvan EGE Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi, Üniversitenin büyük gururudur. Mükemmel tıbbi ekipmanla donatılmış hastanemiz bugün 102 öğretim üye ve yardımcısı 257 personel ile üst düzeyde hizmet vermektedir. Kısaca geriye doğru bakacak olursak kurucu vakfımız Türkiye Trafik Kazaları Yardım Vakfı başladığı hizmetlere önce Dr. Muhittin Ülker Acil Yardım ve Travmatoloji Hastanesi'ni Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kuruluşu için vermiş sonra da Sağlık Bakanlığının kullanımına ve en son yeni hastane binası olarak yaptırdığı Dr. Rıdvan EGE Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi'ni Üniversitemize tahsis etmiştir. Sağlık Bakanlığının boşalttığı alanlarda gerekli düzenlemeleri yapan vakıf Üniversitemizin Tıp dışı fakültelerine eğitim ve öğretim imkânı sağlamıştır.

Gelinen noktayı, yine de bir başlangıç sayan sayın vakıf yetkilileri, Mütevelli Heyetimiz ve Sayın Başkanımız Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin sağlayacağı olanaklar ile yarının bugünden çok farklı olacağını inanıyorum.

PROF. DR. ZEKİ KORKUSUZ'UN
KÖŞESİNDEN

Prof. Dr. Feza KORKUSUZ

Ailece sonsuz Saygılarımızla...
Prof. Dr. Feza KORKUSUZ

PROF. DR. SELÇUK ATILLA'NIN
KÖŞESİNDEN

Prof. Dr. Bülent ATİLLA

Atilla Ailesinin Saygılarıyla...
Prof. Dr. Bülent ATİLLA

PROF. DR. NEJAT TOKGÖZOĞLU'NUN KÖŞESİNDEN

Prof. Dr. Mazhar TOKGÖZOĞLU

Tokgözoğlu Ailesinden Saygı ile.
Prof. Dr. Mazhar TOKGÖZOĞLU

Duygular ve Anılar

Prof. Dr. Hamit Ziya GÖKALP

O herkesin "Ağabey"i. Herkese yardım etmek, akıl vermek onun hobisi. Bulunduğu yerde herkesin takdir ve sevgisini kolay kazanan ve kazandığını etrafa dağıtan bir kişi... Askeri Tıbbiye'de kendisinden bir sınıf büyüğe "Ağabey" denir ve ona saygı gösterilir, geçerken ayağa kalkılır, daima yol verilir. Ağabeylerin yanında laubalilik yapılmaz, onların yatakhanelerinin yanından usturuşlu geçilir. Tabii ağabey olmanın da bazı vebeleri var...

Ama Rıdvan Ağabey, başka bir ağabeydir. Yumuşak, sevecen üstelik de çok forslu. Bütün hocalar ve komutanlar onu ismi ile çağırır, ona iltifat ederler, her aktivitede onu öne çıkarırlardı. Eskiden bir hocanın bir asistana ismiyle hitap etmesi nadir ve muazzam bir şeydi... Gülhane'de cerrahi assistanı iken müşterek hocamız rahmetli Recai Ergüder ve birkaç hoca koridorda konuşurlarken arkalarından süzülerek geçip merdivenden çıkarken Recai Paşa arkamdan "Hamit, lütfen benim gömleğimi getiriver" dedi. Ben merdivenleri uçarak çıktım.

Ben Rıdvan Ağabey'i 1946 yılında Askeri Tıbbiye'ye girdiğimde tanıdım. Yurdun değişik yörelerinden gelmiş birbirini tanımayan, askeri okulu ilk defa gören bir sürü gariban okulun avlusunda süklüm püklüm otururken kırmızı saçlı, yakışıklı elinde kahverengi deri bir çanta olan bir Askeri Tıbbiyeli avluya girdi. Omzunda beşinci sınıf şifromeni vardı. Üniforması şıktı. Terziye diktirilmişti (Devletin verdiği üniformalar genelde pek vücuda uymaz bazılarının üzerinden kaçır, onlara biz "potas" deriz, zengince çocuklar para verip terziye düzelttirirler veya askeri kumaş alıp terziye diktirirler). Ayakkabıları da ordunun verdiği değil çarşıdan alınmaydı. Etrafa gülümseyerek geçti. Biz onu gıpta ile seyredirken benden daha önce okula başlamış birkaç öğrenci "Bu ağabey apandisit ameliyatı yapıyor muş" dediler. Sınıfın birincisiymiş hem de sınıf çavuşuymuş (Askeri okulda sınıf çavuşu olmak çok önemlidir, herkes olamaz). Çoğumuzun içinden "Biz de bir gün öyle olur muyuz?" diye geçti. Bizim sınıfımız Ankara'ya nakledildi. 1948 yılında Rıdvan Ağabey okulu birincilikle bitirmiş, Tabip Teğmen olarak Ankara'ya Gülhane'ye staja geldi ve Genel Cerrahiye devam ediyor. 30 Aralık 1948'de Gülhane'nin kuruluş yıldönümü Cebeci'de büyük bir tören yapılıyor. Cumhurbaşkanı ve büyük komutanlar var. Büyük dershanedeki töreni arka sıralardan izliyoruz. Konuşmacı; Sınıf birincisi kırmızı saçlı Tabip Teğmen Rıdvan Ağabey. Ateşli bir konuşma yaptı, ayakta alkışlandı.

14 Mart 1949 Tıp Bayramı...Dil Tarih Coğrafya Fakültesi salonunda yapılıyor. Sağlık Bakanı ve büyük hocalar, bütün tıp mensupları...Büyük kalabalık...Konuşmacı yine kırmızı saçlı Tabip Teğmen Rıdvan Ege, coşkulu bir konuşma yaptı.

Gülhane stajı mezuniyet töreni, Temmuz 1949... İnönü ve büyük komutanlar orada. Arka sıralarda biz askeri öğrenciler. Konuşmacı yine Gülhane birincisi Tabip Üsteğmen Rıdvan Ege. Büyük alkışlar; İnönü Ege'ye altın bir saat hediye etti ve köşke davet etti. Ankara Radyosu ve Ulus Gazetesi olayı geniş şekilde duyurdu.

Bir yıllık Gülhane stajına Recai Ergüder'in kliniğinde başladığımda Rıdvan Ağabey cerrahi assistanı idi. Ben onun çömezi olarak çalıştım. Yumuşak, sevecen ve öğremeyi seven biri olduğu için onu tercih etmiştim. Recai Ergüder Hoca çok maharetli, yakışıklı, kibar bir hoca. Kimseyi azarlamaz. "Şekerim" diye hitap eder, Rıdvan Ağabey de "Şekerim" lafını hocadan öğrenmiş olsa gerek... Hoca, Rıdvan Ağabey'i çok severdi. Özel hastalarına onun bakmasını isterdi. Bilimsel bir çalışma için "Rıdvan şu şeyi bir araştır bakalım" derdi. Nitekim 1954 yılında Türkiye'de bel fitiği ameliyatının ilk defa Recai Ergüder ve Rıdvan Ege tarafından yapılması da böyle olmuştur. Recai Hoca: "Fizik Tedavi ile iyileşmeyen hastalarda Amerika'da bel fitiği ameliyatı yapıyorlarmış bunu bir araştırıver" demesi ile Rıdvan Ege kitapları karıştırıp dört kadavra üzerinde tatbikat yaparak hocaya takdim etmiş ve beraberce 11 vaka yapıp neşretmişlerdir.

Ben Genel Cerrahiden ayrılıp Amerika'da Nöroşirürji ihtisası yapıp Gülhane'ye döndüğümde Rıdvan Ege Gülhane'de Ortopedi Kliniğini kurmuş hem de Ankara Tıp Fakültesi'nde Ortopedi Kliniğinde öğretim üyesi idi. İki kliniği birden idare ediyordu. Ayrıca herkesin angaryasını çekiyor, herkese akıl veriyordu. İkimiz de Havacı olduğumuz için bana daha torpilli davranıyor, benim Gülhane'de klinik kurmama yardımcı oluyordu. Ben Gülhane'den ayrılıp Ankara Tıp Fakültesi'ne geçtiğimde Rıdvan Ağabey Ortopedi Kliniğinde profesördü. Kliniklerimiz komşuydu, Nöroşirürji kliniğine bazı konularda yardımcı olurdu. Başım sıkıştığında akıl danışacağımda ona giderdim. Bir süre sonra dekanımız oldu. Fakültede yapılan yeniliklerde daima başı o çekerti. Bütün planlamalarda yeni kuruluşlarda daima onun rolü vardır. Gülhane'nin ve İbn-i Sina'nın inşaat koordinatörü, Diyarbakır ve Antalya Tıp Fakültelerinin kurucu ve koordinatörüydü. Disk Hernisi ameliyatını Türkiye'de ilk yapan olmasının dışında, 1961 yılında Çocuk cerrahisini Ortopedi'den ayırarak Ortopedi ve Travmatoloji Bilim Dalı olmasını sağlamıştı. Yine aynı yıl, Gülhane'de bağımsız Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğini kurdu ve Türkiye'de ilk büyük Protez-Ortez merkezini Gülhane'de kurdu. Trafik Vakfındaki faaliyetleri başlıca bir olay...Daha burada saymadığım birçok şeyler yaptı. Meslek hayatımda hep onu örnek aldım. Zekasını enerjisini, başarılarını hayranlıkla izledim. Hala, onun yanında çalışmaktan mutluluk ve gurur duyuyorum.

SAYGIN HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE VE BEN

Prof. Dr. A. Mümtaz ALPASLAN

Türk Ortopedi ve Travmatoloji Ailesinin geçirdiği gelişim sürecine yön veren, Modern Türkiye Ortopedi ve Travmatoloji biliminin oluşması ve olgunlaşmasına önemli katkıları olan, hocam Sayın Prof. Dr. Ridvan Ege ile ilgili kısa anı yazmam istendiğinde büyük onur duydum.

Sayın Hocamı 1969 Gediz/Kütahya depremi sonrasında tanıdım. O tarihlerde Kütahya SSK Hastanesi'nde pratisyen hekim olarak çalışıyordum. Deprem sırasında nöbetçi hekimdim. Deprem başka bir güne denk gelse de fark etmezdi, çünkü tek bekar ve tek pratisyen hekim olarak her gün nöbetçiydim. Ertesi gün depremde olarak hastaneye kabul ettiğim yaralı sayısı yüz yirmiye ulaştı. Muhtelif kırıklar, ezilme ve yaralıların yanında iki paraplejik hastam vardı. İkinci gün Sayın Hocam ekibiyle beraber Kütahya Devlet Hastanesi'nden sonra SSK Hastanesine geldi. Uygulamalarım hocam tarafından övüldü. Ekibinde yer alan Dr. Orhan Gırgın'la beraber paraplejik hastalardan birine dekompresyon ameliyatı yaptı. İki hastaya kompartman genişletme ameliyatı uyguladı.

Hiç şüphesiz övgü ve tanışma beni onurlandırdı. Daha önceden düşündüğüm Ortopedi ihtisası kararım pekişti. 1970 Ekim ayı sonunda Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniği'nde kadro açılacağını ve başvurabileceğimi söylemesi beni çizmeğe çalıştığım yolda güçlendirdi. Daha sonra gelen SSK Ortopedi ekibi, hastaların bir kısmını Eskişehir ve İstanbul hastanelerine çektiler. Bu ekipte yer alan Sayın Atilla Bey vasıtasıyla daha sonra tanıştığım Sayın Prof. Dr. Kut Sarpıyener'in davetlisi olarak Ankara'da yapılan "Akdeniz ve Ortadoğu Ülkeleri Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"ne katıldım. O tarihlerdeki Avrupa ve Dünyanın önemli isimlerini bir arada görmek, mükemmel düzenlenmiş bir Ortopedi ve Travmatoloji kongresine katılmak beni çok heyecanlandırdı. M. d'Aubigné, G. Küntscher, F. Thompson vs. gibi isimleri gördüm, takdimlerini dinledim. O kongre ve sonraki asistanlığım ve uzmanlık dönemlerinde izlediğim kongreler beni yönlendiren bilimsel şölenler olarak geçti. Rüzgârlar beni Hacettepe Üniversitesine attı. Ancak Hocamı hep takip ettim.

Onursal Başkanımız Sayın Prof. Dr. Ridvan Ege yıllarca kongrelerin yükünü sırtlayarak tüm bildirimlerin kitap olarak basımında tek başına çalışmıştır. Satır satır okuyup, düzelterek öz veriyle uğraşmıştır. Türk Ortopedi ve Travmatolojisi'nin ufkunu açmak ve yönlendirmek düşüncesiyle sayısız kitap yazmış ve tercüme etmiştir. Bitmeyen bir enerji ile sırtlandığı tarihi misyonda geçirilen safhaların, 1970 yılından sonraki dönemin takipçisi oldum. Katıldığım Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji kongrelerinde bizzat dinlediğim açılış söylemleri Türk Ortopedi ve Travmatolojisi'ne yön çizen enerji aşılayan, gayret verici ve yanıtları ikaz edici konuşmalardır. Genç meslektaşlarımız, Hocanın kongre kitaplarının giriş kısmında yer alan yazılarını okurlarsa, bugün çözmeye çalıştığımız problemlerin o tarihlerde dillendirildiğini ve 10-20 yıl önceden üzerinde durulduğunu göreceklardır.

Yıllar yılları kovaladı, 2000 yılında Türk Ortopedi ve Travmatoloji Başkanlığı'm Hocam'dan seçimle devralmış oldum. İzlediğim ve söylemlerini satır satır ezberlediğim Hocam'ın çizgisinde Ortopedi ve Travmatoloji Ailesini bir üst noktaya getirebilmek için çok çalıştık, halen çalışıyoruz. Yıllar önce vurguladığı problemler ve çözüm önerilerindeki ipuçlarını göz önüne alarak kendisinden aldığım emneti bir üst basamağa taşımanın onurunu hep duydum. Sayın Hocam'a sağlıklı nice ömürler temennisiyle, saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Ünal KUZGUN

Saygıdeğer Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin önder insan olarak niteliklerini belirtmek benim için hem çok kolay hem de çok zordur. Kolaydır, çünkü herkes tarafından bilinen bugüne kadar sergilemiş olduğu yaratıcı davranışları, tüm bir camiaı peşinden sürüklemesi ile ilgili örnekleri ortaya koymak kolaydır. İlk kez kendisini 1971 yılında İstanbul'da Hilton Oteli'nde yapılan "II. Milli Türk Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"nde görüp tanıyabilmiş bir camia mensubu olarak o zamanın büyük hocaları diye niteleyebileceğimiz Münir Ahmet Sarpyener, Derviş Manizade, Avni Duraman, Şükrü Bayındır, Merih Eroğlu, Fethiye Ayrıl ve daha birçok hocalarımızın yanında o zamanlar kırk yedi yaşlarını sürmekte olan Hocamızın organizasyon gücü, toparlayıcılığı ve üretkenliğini daha o yıllarda genç bir asistan iken gözlemleyebilmişim. Yıllarca süren kongreler, dernek çalışmalarının ve daha birçok konunun Ortopedide yayın haline getirilmesi, vakıf işleri, üniversite çalışmaları ve diğer faaliyetleri kuşkusuz bu kitapta diğer meslektaşlarım ve Hocamızı tanıyanlar tarafından dile getirilecektir. Zor olan ise benim açımdan şahsımı ilgilendiren bir konu-

da Rıdvan Hocamızın önderliğini dile getirmektir. Burada belirtmeye çalışacağım hususların şahsım açısından değil Rıdvan Hocamız açısından değerlendirilmesi belki bu güçlüğü ortadan kaldıracabilecektir.

Bin dokuz yüz seksen iki senesinde İhtilal sonrası çıkarılan YÖK yasaının üniversitelere getirmek istediği piramit şeklinde kadrolaşma nedeniyle İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde bir geleceğimin olamayacağını düşünerek Sağlık Bakanlığı Şişli Etfal Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği şefliğine talip ol-

dum ve aynı yıl göreve başladım. Ne enteresandır ki ben kendi küçük dünyamda yaşarken bir gün karşılaştığımız Rıdvan Hoca üniversite yaşantımı bırakmamın benim için haksızlık olduğunu yüzüme karşı ifade etmişti. Şişli Etfal'deki çalışmalarımız oturmaya ve semeresini vermeye başlayınca Hocamız bu kez aynı görüşlerini tekrarlayarak yapılanların da memleket yararına olduğunu belirtmiş ve Ortopedinin Şişli Etfal'deki verimli çalışmalarından memnuniyetini dile getirmiştir. Ülkemizde Ortopedinin liderliğine geçtiği ilk günden itibaren üniversite, devlet hastanesi, serbest çalışan meslektaşlarımız arasında hiçbir ayırım yapmadan hep sine aynı ilgiyi gösteren, sorunları ile ilgilenen Rıdvan Hoca'nın her karşılaşmamızda Etfal'in durumu ile yakından ilgilendiğini gözlemek beni hep şaşırtmıştır.

2003 yılına geldiğimizde bir gün Rıdvan Hocam beni telefonla arayarak kurmuş olduğu Ufuk Üniversitesi'nde Ortopedi dalında bir profesörlük kadrosu açmak istediğini ve bu kadroya benim müracaat etmek isteyip istemeyeceğimi nazik bir şekilde bana sordu. Bu aslında çok yıllar önce profesörlük unvanını alabilme-yi artık unutmamış benim için hiç beklenmeyen bir teklifti. Aslında başta Ankara olmak üzere yurdun dört bir yanında Rıdvan Hoca için böyle bir kadroya eleman bulmanın hiçbir sorun teşkil etmeyeceğini bilen bir kişi olarak bunun Hocamız tarafından düşünülerek takdir edilmiş bir eylem olduğunu anlamam hiç zor olmadı. Atama kısa bir sürede gerçekleşti ve ben yeni unvan ve görevime kavuştum. Bu konuda hem büyük bir minnettarlık hem de sevinç içinde kendisine bir teşekkür mektubu yazdım. Neler yazdığımı şu anda tam hatırlamıyorum ama Hocamızın bana yazdığı cevabı ömrüm boyunca unutmam mümkün değil; "Siz bu memlekete çok hizmet ettiniz. Bu memlekete hizmet eden birine hizmet etmek bu memlekete hizmet etmek demektir. Ancak böyle bir işten menfaati olmamak şartıyla". Hocamızın benim böyle bir unvanı elde etmemle ilgili olarak hiçbir menfaatinin olamayacağı apaçık ortadaydı.

Önder insanın olaylara bakışı, uzun vadeli ve ülke menfaatleri açısından olayları değerlendirişidir kuşkusuz onu önder kılan. Önder insan o davranışı ile ilgili akıl yürütmelerini, değerlendirmelerini uzun zaman dilimi içinde yapmıştır ve sonra gerçekleştirmek için faaliyete geçmiştir. Ama sizin onun bunu deklare ettiği anda olaylara vakıf olabilmeniz ve değerlendirmeniz için bir zamanın geçmesi gerekmektedir o sırada da önder insan çok daha önlere başka oluşmuş kararların uygulamasına geçmektedir. Biz bu camiada yaşadığımız yıllarda önderimizde hep bu davranışları gördük ve Allah uzun ömür verirse görmeye de devam edeceğiz. Camiamızın ve Türk toplumunun Rıdvan Hocamız gibi önderlere daima sahip olabilmesi dileği ile kendisine nice uzun yıllarda sağlıklı bir yaşam diliyorum

RİDVAN HOCAM, AİLECE SİZİ ÇOK SEVİYORUZ

Dr. İsmail H. ÇALLI

Bin dokuz yüz seksen bir Adana Kongresindeyiz. Bir gece önce gala yemeği vardı. Sabah erken saatte kongre salonuna indiğimde, her zamanki gibi, yalnızca Rıdvan Hoca vardı. Ben boş salonda ön sıraya oturdum. Biraz geç de olsa konuşmalar başladı. Ben üçüncü konuşmadan sonrasını hatırlamıyorum. Alkış sesleri ile uyandım. Çıkarırken Rıdvan Hoca yanıma yaklaştı. “İsmail bir daha horlayacaksan ön sırada oturma”.

Ondan sonraki gala yemekleri sonrası toplantılarda, hep arka sıralara oturdum.

Dr. İsmail H. Çallı

Yıl 1995, Helsinki’de “VI. IFSSH Kongresi”ndeyiz. Sahnede dünya el cerrahisinin “BABALARI” var. Onların içinde Rıdvan Hocamız da yer alıyor. Hocamızı takdim ettiklerinde, bir Türk El Cerrahi, onun talebeleri olarak, ayakta, göz yaşlarımızla ve gururla alkışlıyoruz.

2001 yılında yapılacak “VIII. IFSSH Kongresi”nin yeri belli değil. Rıdvan Hoca, o bitmez enerjisi ve sevecenliği ile kongrenin İstanbul’da yapılması için büyük bir gayret içinde, herkesle konuşuyor, hediye ve hazırladığı broşürleri dağıtıyor. Sonunda muvaffak oldu 2001 kongresi İstanbul’da yapılacak. Büyük bir sevinç içindeyiz.

Akşam yemekte, kongre başkanı, arkadaşların “köylü” olarak tanımladığı Dr. M. Vastamaki yanımıza geldi. “Kongre seçimini kazandınız. Fakat Rıdvan Hoca yaşlı, ya ona birşey olursa?” demez mi!

Hepimiz buz kesdik. Bütün sevincimiz uçup gitti. Hakikaten Rıdvan Hocamıza bir şey olursa biz ne yapardık? Sonra içimizden gelen sese kulak verdik. Rıdvan Hocamız, biz onu hep yalnız bıraksak da, o bizi bırakmazdı. Rahatladık yemeğimizi yedik.

2001 yılında kongre İstanbul’da yapıldı. En başarılı kongrelerden biri oldu. Rıd-

van Hocamız başkanlık madalyonunu haklı bir gururla taşıdı.

Dr. M. Vastamaki’ye inat, “2005 XXIII SICOT/ SIROT Dünya Kongresi” de İstanbul’da yapıldı ve başkanlık madalyonu yine Rıdvan Hoca’nın boyundaydı.

Hocam sizi sağlıklı olarak, nice Türk ve Dünya kongrelerinde, sabah 7:30’da, en ön sıralarda otururken görmek dileklerimizle.

Dr. İsmail H. Çallı

Bodrum’da El Cerrahisi Kongresindeyiz. Gala yemeğinde dans ederken eşim çok ters bir şekilde düştü. Hemen hastaneye götürdük ve orada uzun bacak alçı ateli yapıldı. Tatil köyüne döndüğümüzde Rıdvan Hoca bizi kapıda karşıladı. Birnur’u tekerlekli sandalyeye aldık. Hocam, “Onu odasına kadar ben götüreceğim” dedi. O arada arkadaşlardan biri Birnur’a bir sigara verdi diğer eline de bir rakı bardağı tutuşturuldu. Türk Ortopedisi’nin kurucusu, Türk Ortopedistlerinin duayeni, IFSSH ve SICOT dünya kongreleri başkanı; Rıdvan Hoca, bir elinde rakı, diğer elinde sigara Birnur’u odasına kadar götürdü.

Hocam biz sizi çok seviyoruz.

Dr. İsmail H. Çallı

Saygıdeğer Hocam,

Sizinle ilk karşılaştığımda ilk okuldaydım. Faham Hoca ile aynı odayı paylaşıyordunuz. Ayaklarımı muayene edip, “Bu ayaklar kitaplara geçecek kadar düzgün” demenizi hala bugün gibi hatırlıyorum.

Seneler sonra, bir meslektaşının eşi olarak, evliliğimin 2’nci gününden itibaren sizinle beraberliğimiz başladı. Beraber Çeşme’de Ortopedi klinikleri arasındaki futbol maçını izledik. “İsmail Hoca, sen yeni evlisin, çok koşma” diye bağırmanızı unutmuyorum.

Her yıl Türk ve Dünya kongrelerinde hep beraber olduk. Bizim aramız her zaman iyiydi. Ta ki bir gün size hitap ederken, çocukluğumdaki gibi, “Rıdvan Amca” diyene kadar. Siz de bana “Yok bir de dede de” dediniz. Bilmem bunun için beni affettiniz mi?

Size, ailenizle birlikte, nice mutlu, sağlıklı yıllar dilerim. İyi ki varsınız, ben de iyi ki sizi tanıdım.

Sizleri çok seven Birnur Çallı

Prof. Dr. Aziz K. ALTURFAN

Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamız onuruna bir "Anı Kitabı" düşünüldüğünü öğrenince çok sevindim. Rıdvan Hocamız'ın niteliklerinin hepsine değinmek mümkün değil. Türk Ortopedisine hem ulusal hem de uluslararası düzeydeki önemli katkılarına birçok meslektaşımın değineceğine eminim. Ben özellikle kişisel ilişkilerimde gözlediğim bazı özelliklerine değinmek isterim.

Bunların başında özellikle artroskopiyi ülkemizde kabul gören ve yaygın olarak uygulanan bir teknik haline getirme çalışmalarımızda verdiği destek ve teşvik edici tutum gelmiştir.

Bir diğeri de başarı ile sonuçlanan bir işi gördüğünde onurlandırıcı tutumudur. Bunu özellikle artroskopi ile ilgili çalışmalarımız sonucunda ülkemizde artroskopi uygulamalarının oturması sonrasında ve 1991 yılında İstanbul'da gerçekleştirdiğimiz uluslararası katılımlı "Diz Cerrahisi Kongresi"nde yaşadım. Artroskopi ile ilgili başarıyı "Maya tuttu" şeklinde ifade etmiş ve hangi çabalarla ne aşamalardan bugüne geldiğimizi iki kelime ile özetlemişti. Sözü geçen kongrede ise podyumda yerli, yabancı tüm misafirlere kongre organizasyonunu ve şahsımı onurlandırıcı şekilde konuşması, çok özendiğimiz ve çok çalışarak gerçekleştirdiğimiz bu organizasyona emek veren herkesi çok mutlu etmişti.

Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamız'ın bizi çok mutlu eden bir diğerkatkısı da hem kliniğimizin hem de Türkiye'de Ortopedi branşımızın kurucusu Ord. Prof. Dr. Akif Şakir Şakar Hocamız'ın anısına düzenlenen belgesel filmde anılarını anlatarak çok değerli katkılarda bulunmuş olmasıdır.

Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamız ayrıca İstanbul'a geldiğinde sıklıkla kliniğimize uğrar ve hatırımızı sorar. Hoş sohbetini ve hep sözünü ettiğim destekleyici tutumunu bizden hiç esirgememiştir.

Bu vesile ile değerli Hocamız'a en derin saygı ve minnettarlığımızı yinelemek isterim.

Prof. Dr. Kut SARPYENER

Sevgili Hocam,

Sizi yaklaşık olarak 47 yıldır tanıyorum. Beraber çalışmalarımızı, yurtiçi, uluslararası Ortopedi Travmatoloji ve Spor Hekimliği gayretlerimizi veya size olan bilimsel ve idari becerinize hayranlığımı yazmaya kalksam herhalde ben de bir kitap yazmalıyım.

Ama sizin hiç bilmediğiniz iki olayın perde arkasını yazmayı uygun buldum.

Olay 1: Rahmetli babam Prof. Dr. Münir Ahmet Sarpyener'in tez çalışmalarına dikkati ve verdiği önem herkesin bildiği bir olgudur. Asistan tezleri noktası virgülene kadar öğle yemeği esnasında okunurdu. Ya Doçent tezleri? Evde ben okurdum, o dinlerdi ve devamlı tashih ederdi

Çektiğimi düşünün!

Bir gün bordo ciltli çok kalın bir tez geldi. Bel kemiği tüberküloz hakkında hazırlanmış bir tez. Yandım diye düşündüm. Okumaya başladık. İlk defa fark ettim, bu tez diğer tezlere benzemiyordu. Başka bir açıdan yazılmıştı. Daha bilimselmiş (Bende bunu fark edecek bilgi nerede?). Tez süratle okundu. Aşağı yukarı hiç düzeltilmedi. Tez bitti, rahmetli babam "Bak şu bizim Rıdvan'a" dedi. Sonra bana nasihat geçti, "Böyle şeyler yazmalısın, işte araştırma budur"

Olay 2: Sene 1963, Viyana SICOT kongresindeyim. Berlin'den geldim. Prof. Dr. A.N. Witt'in asistanıyım. Beraberimde Alman kız arkadaşım var. Yani fiyakamdan geçilmiyor... Kongre salonuna gittik. Bütün Türkler bir arada Babam, Prof. Dr. Cevat Alpsoy, Prof. Dr. Avni Duraman, Prof. Dr. Melih Gölcüklü hocalar. Avni Hoca ile müşterek yazdığımız doğuştan kalça çıkığı tedavisi hakkında 1400 vaka serisi ve neticeleri bildirisini.

Kongre yönetimi yer değiştirmiş, yani sadece beş dakika konuşma süresi olan serbest bildirimlerde bildirilecek. Tabii ki çok uzun geliyor. Tercüme masası panikte, Avni Duraman Hoca panikte, kalp hastası olduğunu söylüyor. Özetle konuşma kısaltılmalı ve birisi okumalı.

En genç benim, bu iş bana düşüyor (Yani asistan parçasına).

İlk defa uluslararası bir kongrede konuşacağım. Yaşım 27. Allah 'tan Prof. Dr. Melih Gölcüklü müdahale etti. Konuşmayı kısalttık, tabloları azalttık. Ben büyük salonda sahneye çıktım. Karşımda, bugün gibi hatırlıyorum; Siyah ceketli Chiari ve meşhur kareli ceketli Salter oturuyor. Korkudan öleceğim. Kuşa çevirdiğimiz konuşmanızı okudum. Kısaltıldığı ve iyi takdim edilemediği için kimse bildiriye tam anlayamadı. Ama Türk takımı beni çok alkışladı.

Sonra A.N. Witt beni çağırdı, "Bir daha bilmediğin konuyu bildirirsen seni kovarım" dedi.

Bu olaydan ne kadar haberiniz var bilmiyorum veya size nasıl anlatıldı bilmiyorum.

Size kocaman bir özür borçluyum, ama elimden geleni yaptım. Bu iki olayı size daha önce anlatıp anlatmadığımı hatırlamıyorum.

İşte perde arkasını size anlattığım bir iyi bir kötü iki olay. Sizi asla unutmayacağım.

Not:

1-Kitabımızdan öğrendiğim gibi tez konusu: Vertebra tüberkülozunun İpromazid yardımı ile taze Spongios otogreftlerle Fusion yapılarak tedavisine ait çalışmalar.

2-SICOT kongresinde. Resuts obtained 1425 Children with Congenital hip dislocation.

ORTOPEDİ DENİLİNCE AKLA GELEN İLK İSİM

Prof. Dr. Nuri GÜLTEKİN

Türkiye'de Ortopedi denilince hepimizin aklına gelen ilk isim, RIDVAN EGE'dir. Ortopedi ve Türk tıbbına sunduğu değerli eserleri ve çalışmaları ile hepimizin önünü aydınlatan bir şahsiyettir. RIDVAN EGE, hiçbir zaman görevden kaçmadan, onu sahiplenip ve her zaman layıkıyla yerine getiren biri olarak bizlere yol göstermiştir. Türk Ortopedisi'nin gelişimine ışık kaynağı, pek çok kliniğin yapılanmasının temel mimarı olmuştur. Bilgilerini ve desteğini bizlerden hiçbir zaman esirgemeyen RIDVAN Hocamız, her zaman öğrettikleri ve değerli kitaplar ile bizlere rehber olmuştur.

Bir Gülhaneli olarak, sizinle aynı klinikte çalışmaktan; bir insan, bir doktor ve bir ortopedist olarak aynı yolda yürümekten hep onur duydum. Nice uzun yıllar bizimle birlikte olmanız dileğiyle, saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Abdurrahman KUTLU

Ülke içinde ve dışında Türk Ortopedisi denildiği zaman ilk akla gelen isim şüphesiz Prof. Dr. RIDVAN EGE'dir.

Sayın Hocamız, yetiştirdiği birçok değerli meslektaşlarımız yanında esas olarak Türk Ortopedisi'ni şekillendiren, geliştiren ve ona şahsiyet veren kişidir.

Yarım asra varan bir süredir, milli ve milletlerarası toplantılarla, bölgesel nitelikli toplantılarla, yabancı ülke dernekleri ile içerde ve dışarda yaptığı organizasyonlarla Türk Ortopedistleri'nin bilgi ve tecrübelerinin artmasını sağlamış, yabancıların da bizleri tanımalarına vesile olmuştur.

Yazmış olduğu ve editörlüğünü yaptığı yüzün üzerindeki kitabı ve yüzlerce makaleleri ile Türk Ortopedi tarihinde ismini ölümsüzleştirmiştir.

Onun insanları sevmesi, sabrı, hoşgörüsü ve organizasyon yeteneği ile çok büyük sayılara ulaşan Türk Ortopedi ailesi, bölünmeden parçalanmadan bugünlere gelmiştir.

Bitmez tükenmez enerjisi, çalışma azmi ve ülkeye hizmet tutkusunu kurmuş olduğu Ufuk Üniversitesi ile taçlandırmıştır.

Hemen herkesi olduğu gibi bizi de her zaman desteklemiş ve teşvik etmiştir. Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı'nı 1983 yılında kurarken, Selçuk Üniversitesi Rektörlüğüm döneminde bizlere verdiği moral ve desteği hiçbir zaman unutmamız mümkün değildir.

Onun bitmez tükenmez enerjisinin ve çalışma azminin arkasında huzurlu ve mutlu bir aile desteğinin olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Tüm bu hizmetlerde onların katkıları, sabırları vardır.

Bu vesile ile Türk Tıbbı'na, Türk Ortopedisi'ne, Türk Yüksek Öğretimi'ne yapmış olduğu değerli hizmetlerden ve katkılarından dolayı Sayın Hocam Prof. Dr. Ridvan EGE'ye, onu güzel ve unutulmaz hizmetlerinin yapılmasında destek olan değerli Eşleri Sayın Prof. Dr. Binnaz EGE'ye, kızları Sayın Prof. Dr. Ufuk EGE'ye içten teşekkürlerimi sunar, hepsine sağlıklı ve mutlu yıllar dilerim.

Prof. Dr. Ethem GÜR

Tıp Fakültesi öğrencisi iken duyduğum tam adı, Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde stajyer doktor olduğum dönemde tanışmak mutluluğuna eriştim. O zamandan bugüne, otuz sekiz yılı aşkın bir süredir, Türk Ortopedi Ailesi'nde birçok platformda birlikte olmaktan onur duydum. Gerek bilimsel gerekse insanlık yönünden hepimize büyük katkıları olduğuna inanıyorum.

Doçentlik tezimin konusunu seçerken ve daha sonraki desteğini her zaman minnetle hatırlayacağım.

Türk Ortopedi Ailesi'nin "Babası" olması bir yana Türk Tıbbı'na yaptığı katkılar saymakla bitmez.

Ülkemizde trafik bilincinin yerleşmesi, trafik kazalarının önlenmesi konusunda yaptığı çalışmalar, sakatlıkların azaltılması ve rehabilitasyon için verdiği uğraş ve niceleri bilimselliğin ötesinde yüce insanlığının da komutlarıdır.

Bu üstün nitelikleriyle meslektaşlarımıza her zaman model olmayı hak etmiş ve başarmıştır. Türk Ortopedi Ailesi ve Türk Tıbbı "ONA" çok şey borçludur.

Hocama saygı, minnet ve sevgilerimi sunuyorum.

BABA GİBİ SEVDİĞİM İNSAN

Prof. Dr. Metin TÜRKMEN

Hepinizin bildiği gibi, Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı'nın memleketimizdeki öncüsü Ord. Prof. Dr. Akif Şakir Şakar'dır ve aynı zamanda benim de uzmanlık eğitimini aldığı kliniğin kurucusudur. 1975 yılında bu kurumda asistan olarak göreve başladım. Zaman ilerledikçe aklıma ilk takılan 'Acaba Akif Şakir Şakar, bilim dalımızın kendisinden sonraki önderini neden kendi kurduğu klinikten değil de Ankara'dan seçmişti?' sorusuydu. Bunun cevabını ilerleyen yıllarda herkes gibi ben de öğrenecektim.

Rıdvan Ege Hocamızı ilk olarak 1977 yılında İstanbul'da Intercontinental Otel'de yapılan "Milli Kongre" sırasında tanıdım. İstanbul ekibi tarafından düzenlenen bu kongrede, slâytların organizasyonu görevi bana verilmişti. Bu nedenle onu çok yakından tanıma fırsatım oldu. İki önemli özelliği dikkatimi çekmişti. Bütün diğer öğretim üyeleri ve meslektaşlarımız kendisine büyük bir sevgi, saygı gösteriyorlardı, Hocamız da büyük küçük demeden herkesle ve ayrıca hiç ayırım yapmadan her türlü detayla yakından ilgileniyordu. İlk defa o zaman, önder ve birleştirici kişiliğini gördüm. Onun bu özelliği hiç değişmedi, hala devam ediyor, belki de başarısının ve çok sevilip sayılmasının önemli bir nedeni de bu.

Rıdvan Hocamız, Zeynep Kamil Hastanesi'nin o zamanki Başhekimliği Burhanettin Üstünel'in arkadaşıydı. Bayan Üstünel'in koksartrozu mevcuttu. Hocamız, yetmişli yılların sonunda adı geçen hastaneye gelmiş ve total protez ameliyatını orada rahmetli Dr. Çelik Orbay ile birlikte yapmışlardı. Eşim Sühendan da orada asistan olarak çalıştığı için kendisi ile tanışma fırsatını buldu. O günden bu yana

Rıdvan Hocamız ile ne zaman görüşsek, her seferinde eşimi de sordu, hem de ismi ile sordu. Hocamız bunu her meslektaşımıza yaptı, hala da yapıyor. Onun, hepimizin takdir ettiği müthiş bir hafızası vardır. Ama bu müthiş hafızanın yanında bence en önemli özelliği, bizleri hep ailesinin birer ferdi gibi görmesi ve önemsemesidir. Gerçek bir baba gibi...

Derneğimizin yönetiminden ayrılmaya karar verdiği dönemde, ben de yönetim kurulu üyesiydim. Bu dönemde yapılan son toplantılardan bir tanesinde, sırası geldi ve kendisini tanıdığım günden beri hissettiğim şeyi söyledim; "Sizi babam gibi seviyorum."

Rıdvan Ege Hocamız bu meslekte liderimiz oldu, bizlere çağdaş, uluslararası arenada tanınan ve söz sahibi bir bilim dalı ve birçok meziyet kazandırdı.

Değerli Hocamızın ellerinden saygıyla öpüyor ve ailesi ile birlikte sağlıklı günler diliyorum.

Metin Türkmen'in objektifinden. Prof. Dr. Rıdvan Ege

Prof. Dr. O. Şahap ATIK

Yıl 1982: (soldan sağa) Prof. Dr. İnanç Ayas, Prof. Dr. Orhan Aslanoğlu, Prof. Dr. Rıdvan Ege ve Yar. Doç. Dr. O. Şahap Atik

du. Gelişmiş ülkelerin hastanelerine gittiğimde en çok dikkatimi çeken şey çalışanların işleri dışındaki konularda sohbet etmeye zamanlarının olmamasıydı. Oysa bizler futbol, enflasyon, "Ne olacak memleketin hali?" seanslarından sonra ancak çalışmaya başlayabilirdik. Ancak Rıdvan Hoca'yı ne zaman ziyaretine gitsem onu; bir kitap yazarken, bilimsel bir toplantı hazırlığı yaparken, hastane yönetimi ile uğraşırken, vakıf toplantısı yaparken ve son yıllarda ülkemize kazandırdığı üniversitenin sorunlarını çözmeye çalışırken gördüm. Sayın hocalarım Prof. Dr. İhsan Doğramacı ve Prof. Dr. Mehmet Haberal gibi, Prof. Dr. Rıdvan Ege'ye de ülkemiz insanları çok şey borçludurlar. Onlar tükenmeyen enerjileriyle hep yararlı eserler üretmişlerdir. Ve eserleriyle kalplerimizde, beyinlerimizde yaşayacaklardır.

Bu vesileyle çok şey öğrendiğim Sayın Hocam'a bir kez daha şükranlarımı sunarım.

Yandaki resimde yer alan üç değerli insanın ortak özelliği nedir?" diye sorsalar cevabım "Bitmek tükenmek bilmeyen enerjileri!" olurdu.

Yirmi iki yıl önce tanıştığım ve birlikte çalışmak onurunu, mutluluğunu tattığım Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege için bir anımı yazmam istendiğinde aklıma ilk gelen bu oldu.

Prof. Dr. Selçuk BÖLÜKBAŞI

Prof. Dr. Rıdvan Ege Türkiye'de bugün yaşayan tüm Ortopedi ve Travmatoloji uzmanlarının üzerinde doğrudan veya dolaylı olarak hakkı ve emeği olan bir büyük bilim adamıdır. Rıdvan Hoca, 1991 yılında doçentlik sınavını kazandıktan sonra bana hitaben aşağıda görülen mektubu yazmıştır. O dönemde Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Başkanı olan Sayın Hocamın bu iltifatkar yazısını çerçeveletip odamda bütün diplomalarımın en üstüne astım ve yerini hala muhafaza ediyorum. Sık sık o yazıyı okuyup büyük insan olabilmenin ne anlama geldiğini görüyor ve bunun kolay olmadığını düşünüyorum.

ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ BİRLİĞİ DERNEĞİ TURKISH SOCIETY OF ORTHOPAEDIC SURGERY AND TRAUMATOLOGY

Sayı: 1991/91
1991

Ankara, Ekim

Sayın Doç. Dr. Selçuk BÖLÜKBAŞI
Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı
Beşevler-ANKARA

Bu dönem Üniversite Doçentlik Sınavının bütün aşamalarını başarıyla verdiğinizden sevinçle öğrenmiş bulunuyorum.

Akademik yaşamınızın büyük bir bölümünü yakından izleme fırsatı bulduğum için bu en verimli çağınızda ulaştığınız bu güzel aşamayı hak ederek kazandığınız için sizi tekrar yürekten kutlarım. Doçent olmanızla daha güçlü ve daha iyi elemanların yetişmesinde, bilimsel ve tıbbiyeliğe yarayan geleneksel medikososyol çalışmalarındaki görev sorumluluğunuzda artmaktadır. Türk Ortopedi ailesinin öncüsü olan Hocamız Ord. Prof. Dr. Akif Şakir Şakar'ın bir deyişini size yansıtmak isterim.

"Bir Üniversite Hocasının başlıca görevi kendisini geçmiş muavinler yetiştirmektir.."

Sizi tekrar kutlar, bundan sonraki yaşamınızın ailenizle ve sevdiklerinizle daha mutlu ve daha verimli geçmesini dilerim.

Saygılarımla
Prof. Dr. Rıdvan EGE
Genel Başkan

Op. Dr. Mehmet Ali TÜRÖZ

Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin Ankara Numune Hastanesi Ortopedi kliniklerindeki yeri doldurulamaz ve kişiliği ile gelişimimizde hep önder olmuştur.

İki bin altı yılında Ankara Numune Hastanesi Ortopedi bölümünün kırkinci kuruluş yıl dönümünü kutladık. Rıdvan Hocam Numune Hastanesinde

Ortopedi bölümünün kurulmasına önderlik etmiştir. 1966 yılında zamanın Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü, Ürolog Dr. Şemsi Özdilek Numune Hastanesi'nde ortopedi servisi açmayı düşünmüş, bu konuyu da yakını olan Rıdvan Hocamıza danışmıştır. Hocamız da o zaman Eğridir Kemik Hastalıkları Hastanesinde görev yapan Dr. Orhan Arslanoğlu'nu bu göreve önermiş ve Dr. Orhan Arslanoğlu'nun atanması ile ilk kez Ortopedi kliniği kurulmuştur. İşte Rıdvan Hocamızın Numune Ortopedi'de, gerek bilimsel gerek sosyal açıdan doldurulamayacak şekildeki etkinliğiyle birlikte yeri 1966 yılında başlıyor.

Numune Ortopedi Klinikleri Rıdvan Hoca'yı, kuruluşundan bu yana kendine önder ve yol gösterici olarak görmüştür. Bugün Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde beş Ortopedi kliniği mevcut olup, bu kliniklerin şeflerinin tümünün yetişmesinde ve eğitiminde Rıdvan Hocamın katkıları çok büyüktür.

Sayın Dr. Orhan Arslanoğlu ile başlayan Numune Ortopedi eğitimi 1973 yılında sayın Dr. Orhan Girgin'in gelmesiyle yeni bir ivme kazanmış, Türkiye'de ortopedi platformunda önemli bir yeri olmuştur. Benim de hocam olan Sayın Dr. Orhan Girgin senelerce Rıdvan Hocamla birlikte çalışmış, Numune Hastanesi'ne geldikten sonra bizlerin bilimsel olarak yetişmemizde ve olgunlaşmamızda Rıdvan Hocamdan aldığı eğitimi hep hissettirmiştir.

İşte önce Dr. Orhan Arslanoğlu ile başlayan, daha sonra Dr. Orhan Girgin'le süren Rıdvan Hoca'nın Numune ortopedideki yeri ve saygınlığı tarifi imkânsız bir şekilde yücelmiştir.

Halen I. Ortopedi Kliniği Şefi Op. Dr. Ahmet Uçaner, III. Ortopedi Kliniği Şefi Doç. Dr. Ali Biçimoğlu, IV. Ortopedi Kliniği Şefi Doç. Dr. Uğur Günel Ortopedi ve Travmatoloji uzmanlık eğitimlerini Rıdvan Hoca'dan almışlar, V. Ortopedi Kliniği

Şefi Doç. Dr. Yalçın Tabak ise kendisinin yetişmesinde ve yönlendirilmesinde Rıdvan Hocamın etkisinin çok büyük olduğunu defalarca dile getirmiştir.

Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin benim gönlümdeki yeri ise bambaşkadır. Asistanlık yıllarımdan itibaren bana hep yol gösterici olmuş, neyi yapmam, neyi öğrenmem gerektiği konusunda ışık tutmuş, II. Ortopedi Kliniğine şef olana kadar bana hep destek olmuştur.

Bin dokuz yüz doksan bir yılında Sağlık Bakanlığı'nca ilan edilen II. Ortopedi şeflik kadrosunun sınavı yapılıyordu. Sınav o tarihte Dr. Muhittin Ülker Trafik ve Acil Yardım Hastanesi'nde yapılıyordu. Ben de bu sınava girmek için müracaat etmiştim. Oldukça zorlu bir sınav idi. Bir kadroya birden fazla talip vardı ve sınav sonucunda Numune II. Ortopedi şefliğini kazanan bir kişi olacaktı. Rıdvan Hocam da o zaman Trafik Kazalarını Önleme ve Yardım Vakfı Başkanı sıfatıyla çalışma odası ve makamı aynı hastanede bulunuyor, bu vesileyle bir yerde ev sahipliği yapıyor, gerek jüri üyeleri gerekse sınava girecek adaylarla yakından ilgileniyordu. Sınav iki gün sürmüştü. Yorucu ve bunaltıcı ikinci günün sonunda tüm adaylar, sonuçların resmilik kazanmadan söylenmesi yasak olmasına rağmen acaba bir yerden bir şey duyabilir miyiz diye bekliyorlardı.

Benim için çok çetin bir sınav olmuş, günün yorgunluğu ve stresin etkisiyle bir an evvel ortamdan uzaklaşmak istemişim. Kendimi dışarı attım, sakin bir yere gidip bir yerden gelebilecek neticeyi beklemeye başladım. Bu sırada Sayın Rıdvan Hocam jüri üyelerine yakınlığı ve çoğunun hocası olma sıfatıyla bir şekilde neticeleri öğrendi. Tabii ki bu arada benim de sınavı kazandığımı öğreniyor, hemen sınav mahallinde beni arıyor fakat bulamıyor. Muayenehaneye gittiğimi düşünerek hemen arıyor ancak benim orada olmadığını öğrenince sekreterime söylüyor.

Arkasından da hemen evimi telefonla arıyor beni evde de bulamıyor ama telefona bakan eşime mutlu haberi veriyor. O tarihlerde cep telefonu yok veya yaygın değil sekreterim ve eşim bana mutlu haberi vermek için ulaşamamışlar. Akşam eve geldiğimde eşimden neticeyi öğrenmiş ve çok sevinmişim. Ertesi gün Rıdvan Hocamın elini öpmeye gittiğimde, bana iyi haberi vermek için muayenehaneden aradığını ve sekreterimden muayenehanede bekleyen hastaların olduğunu öğrendiğini, benim ise böyle önemli bir günde heyecanlı bir bekleyiş içindeyken muayenehaneye gitmeyişi-min bir şekilde hoşuna gittiğini bana sezdirmesi beni bir kez daha havalara uçurmuş, kendisine olan sevgi ve saygımın bir kat daha arttığını hissetmişimdir.

İşte Sevgili hocam Rıdvan Ege'nin bendeki yeri ve Numune Ortopedideki doldurulmaz yeri!

Numune Hastanesi Ortopedi Klinikleri; bilimsel etkinlikler ve sosyal etkinliklerinde hep Rıdvan Hoca'yı yanlarında görmüşler-

etkinlikler ve sosyal etkinliklerinde hep Rıdvan Hoca'yı yanlarında görmüşlerdir.

Numune Ortopedi Kliniklerinden mezun olan meslektaşlarımızın asistanlık sürelerinde muhakkak bir şekilde Rıdvan Hocamın bir etkinliği vardır.

Kliniklerimizde akademik kariyere sahip olan doçent arkadaşlarımızın yetişmesinde Rıdvan Hocamız hep bize önder olmuştur. Bu meslektaşlarımıza yol göstermiş ve yönlendirmiştir.

Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege, Numune ortopedi kliniklerinin daimi duayeni olmuştur. Kendisini hep sevmiş, saymış bir yerde baba gibi görmüşümdür.

Bin dokuz yüz doksan dört yılında yaz tatilinde Bodrum'daki yazlık evimizin çatısından talihsizlik sonucu ayağım kaydı ve düşütüm. Bodrum Devlet Hastanesi'nde çekilen grafiler sonucunda L1 vertebrada kırık olduğu tespit edildi. Önce Muğla Devlet Hastanesi'ne kaldırıldım ancak o tarihte tomografi cihazı bulunmaması nedeniyle ertesi gün İzmirli dostlarım ve Prof. Dr. Emin Alıcı'nın büyük özverileri ile helikopterle İzmir Dokuz Eylül Tıp Fakültesi Hastanesi'ne götürülerek başarılı bir ameliyatla sağlığıma kavuştum.

Bodrum'da kazayı geçirdiğimde eşim yanımdaydı ama ailem ise Ankara'daydı. Ailemde, annem ve babam yok, iki ablam ve enişterim var. Beni Muğla Devlet Hastanesi'ne getirmelerinden sonra Ankara'da ailemin kazadan bir şekilde haberi oluyor, telaş içindeler, benim yerimden kalkmamam gerekiyor, tabii olarak naklimde ayrı bir sorun. Ablamlar ve eniştemler telaş içinde ne yapacaklarını bilemiyorlar. Bu aşamada eniştem ablama 'Rıdvan Hoca'ya haber verelim o bir şekilde çözüm bulur' diyor. Ablam 'aman canım sen de, Rıdvan Hocamın işi gücü yok bizim Mehmet ile mi uğraşacak' diyor. Aralarında işte böyle bir anekdot geçiyor.

Ben İzmir'de hastanede yatıyorum ameliyat olmuşum ameliyatın ikinci günü sabahı başımda eşim, ablamlar ve eniştem var. Birden uzaklardan Rıdvan Hocamın sesini duyuyorum, içimde korkunç bir mutluluk ve karşımda sayın hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege. O anki sevincim, Hocama saygım ve sevgim tarifi imkânsız bir saadet. Hatırımı soruyor, şefkatle saçlarımı okşuyor. O esnada yanımdaki eniştem 'Ben sana dememiş miydim hanım, Rıdvan Hocam bizim Mehmet'i çok sever'. Tabii bu aile konuşmalarının mahiyeti bana sonra aktarılıyor, mutluluğum bir kat daha artıyor.

İşte sevgili Rıdvan Hocamın benim ve ailemin gözündeki yeri! Bunun yanında Numune Ortopedi kliniklerindeki etkinliği de yadsınamaz.

Ortopedi platformundaki tüm bilimsel etkinliklerde Rıdvan Hocamız yanımda olmuştur. Hastanemizde yapılan tüm bilimsel toplantılarımıza katılmış, bu toplantılarda katkılarıyla değerlendirmeleriyle hep destek olmuştur. Yıllarca başkanlığını yaptığı, Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği'nin düzenlediği milli ortopedi kongrelerinin bilimsel programında mutlaka Numune Ortopediden öğretim üyelerine yer vermiş ve destek olmuştur.

Sayın Hocamız Prof. Dr. Rıdvan Ege'ye bizlere verdiği destek, daima yol gösterici ve önder olması sebebi ile Numune Ortopediden şükran ve saygılarımızı sunuyoruz.

ADANA'DAN SAYGILAR

Prof. Dr. Hüseyin BAYRAM

Sevgili Rıdvan Ege Hocamı, 1977 yılında Tıp Fakültesini bitirip Adana'da Ortopedi ihtisasına başladığımda Travmatoloji kitabının yazarı olarak önce gıyabında tanıdım. Asistanlığımın ilk yıllarında ulaşılması güç biri olarak değerlendirdiğim Hocamı, 1981 yılında Adana'da yapılan "Milli Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi"nde şahsen tanıma fırsatını buldum. Ben, uzmanlık ve askerlik sonrası el cerrahisi ile ilgilenmeye başlayıp 1990 yılında Ameri-

ka'ya gittiğimde sevgili Hocamın da yanında çalıştığım Dr. Carroll ile birlikte çalıştığımı öğrendim. Bundan sonra sevgili Hocam ile değişik bilimsel toplantılarda, yurt içi ve dışı kongrelerde daha sık bir arada ve yakın çalışmalar içerisinde olmaya başladık. Örneğin, sevgili Hocamın başkanlığını yaptığı 2001 Dünya El Cerrahisi Kongresinde düzenleme kurulunda yer aldım. Sevgili Hocam El Cerrahisi Dernek Başkanı, ben Kongre Başkanı olarak 2002 yılında Adana'da "Türk El Üst Ekstremitte Cerrahisi Kongresi"ni gerçekleştirdik. Bu süreç içerisinde Hocamdan çok şey öğrendim ve yakından tanıma şansına sahip oldum. Rıdvan Hocam, sevecenlik, etrafına olumlu enerji verme, araştırmacılık, çalışkanlık, yorulmama, devamlı üretme, mükemmel hafızaya sahip olma, örgütçülük, liderlik ve iyi bir hatip olma gibi bir araya gelmesi zor özellikleri üzerinde toplayan ender insanlardan biridir.

Son dönemde benimle Sevgili Hocam arasındaki iki ilginç kesişmeden söz etmek istiyorum. Bunlardan ilki geçen yıl Türk Üst Ekstremitte El Cerrahisi Derneği olarak gerçekleştirdiğimiz ilk kurs olan "Prof. Dr. Rıdvan Ege El Cerrahisi Kursu"nun başkanlığını ben yapmıştım. Bu yıl sevgili Rıdvan Hocamın onuruna düzenlenen XX. TOTBİD Kongresinin başkanlığını da ben yapacağım.

Rıdvan Hocama ve ailesine sağlıklı ve mutlu günler diliyorum. Bu kongreyi sevgili Rıdvan Hocamın onuruna düzenleyen, bu amaçla bu anı kitabını hazırlayan TOTBİD yönetim kuruluna teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Birol GÜLMAN

Tıp eğitimimi ve Ortopedi ve Travmatoloji eğitimimi Hacettepe Üniversitesi'nde yapmış olduğumdan sayın Prof. Dr. Rıdvan EGE'yi sadece toplantılar ve kitaplardan tanıyordum.

Bin dokuz yüz seksen altı yılında Samsun On Dokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Yardımcı Doçent olarak göreve başladım. Doğrusu, yol gösteren ve kendisinden destek alacağım az sayıda büyüğüm vardı. 1988'de doçentlik sınavına başvurmadan önce -hangi cesaretle gittim bilmiyorum ama iyi ki gitmişim- sevgili Rıdvan Hoca'nın yanına gittim. Ona Samsun Tıp Fakültesi ve kliniğimizin durumunu ve şartlarımızı anlattım. Sınava başvurabilir miyim diye gitmiştim. Hocam o gün bana o kadar güç ve güven verdi ki, bu desteği biz Samsun Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniği olarak halen daha arkamızda biliyor ve güveniyoruz. Samsun Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde üç Profesör, bir Doçent, bir Yardımcı Doçent, on iki Asistan ile çağdaş bir eğitim yapıyor ve hastalarımıza üst düzeyde hizmet veriyoruz.

Doçentlik sınav jürisi belli olduğunda sayın Prof. Dr. Güngör Sami Çakırgil Hoca asil üye, Rıdvan Hocam yedek üye idi. Hoca'nın rahatsızlığı nedeniyle Rıdvan Hocam sınava girdi ve bu rastlantı sonucu Hocamın oluru ile Doçent oldum. Doçentlik sınavı sonrası vedalaşmak için Hocamın ziyaretine gittim. Bu ziyarette Hocamın şu sözlerini hiç unutmuyorum. "Sınav önemli değil, biz bir aileyiz. Önemli olan ailemize kabul edilmendir".

Hoca'nın isteği üzerine 1991 yılında TOTBİD Samsun Şubesini kurduk. Şubemiz halen aktif olarak Samsun ili çevre Ortopedi ve Travmatoloji uzmanlarına aylık toplantıları ile hizmet vermektedir.

Bin dokuz yüz doksan üç yılında Samsun'da Kalça Çıkığı toplantısı düzenledik. Sevgili Rıdvan Hocam bizi onurlandırdı. Aynı toplantıda Prof. Dr. Şükrü BAYINDIR Hocam da vardı. Bizlere heyecan ve mutluluk veren bir toplantı oldu. Zaman zaman resimlere bakıp geçmiş mutlu günleri keyifle anıyoruz. Sevgili Hocam, bu toplantıdan elde edilen para ile Kemik Bankası kurduk, halen mükemmel çalışıyor.

Seneler içinde Hocamla zaman zaman, sakatlar haftası veya trafik haftası nedeniyle Samsun'da düzenlenen panel ve toplantılarda beraber olduk. Hocamın sadece konuşmaları değil, çevresi ile olan ilişkilerinin de iyi takip edilmesi gerektiğini gözledim.

Sevgili Rıdvan Hocam, Ortopedi Ailesi'nin bir üyesi olmaktan ve sizi tanımış olmaktan gurur duyuyorum.

Prof. Dr. Mehmet ALTINMAKAS

Gülhane Askeri Tıp Akademisi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği 1962 yılında kurulmuştur. İlk yıllarında Doç. Dr. Rıdvan EGE ve çok değerli hocalarımızın özgün ve özverili çalışmaları ile kısa sürede Türk Ortopedisinin saygın bir üyesi olmuştur.

Sayın Hocamız 1948'de Gülhane'nin kuruluşunun 50. yılı töreninde çok beğenilen bir konuşma yapmıştır. Bu konuşmada gerçek bir askeri doktorun heyecanı, düşünceleri, idealleri vurgulanmıştır.

1998'de 100. kuruluş yıldönümündeki konuşmasında, elli yıl sonra aynı heyecanı duymakta ve daha coşkulu ifade etmektedir (80 YILIN ARDINDAN, sayfa 224-227).

Sayın Hocamızın yirmi beş yıllık (1942-1967) askerlik yaşamı başarılarla doludur. Ömrünün en dinamik yıllarını (18-42 yaş arası) TSK'lerinde geçirmesinin başarılarında payı büyüktür.

Gülhane'nin 50. ve 100. kuruluş yıldönümlerindeki konuşmaları ve bugüne kadar yaptıkları Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin gerçek bir Askeri Tıbbiyeli ve Gülhaneli olduğunun en iyi kanıtıdır..

Değerli Hocam kuruluşundan bu güne kadar kliniğimiz ve Gülhane ile ilgili her davete olumlu bakmış, mutlaka katılmaya çalışmıştır. Gülhane'ye her geldiğinde hep yüzü güler.

Şu anda Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 11 Gülhaneli hocamız görev yapmaktadır. Rıdvan Ege Hocamızla gurur duyuyoruz, övünüyoruz.

Bu satırları okuyan herkesin Prof. Dr. Rıdvan EGE gibi çalışkan, sağlıklı, ülkemize yararlı olmasını diliyorum.

Prof. Dr. Yaser MUŞDAL

Bin dokuz yüz yetmiş altı yılı, Ağustos ayının sonlarına doğru Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin Bolu civarında bir trafik kazası geçirmiş olduğu haberi geldi. Oradan zorlukla Ankara Üniversitesi Hastanesi'ne birkaç gün sonra da bir şekilde Hacettepe Kalp Damar ve Göğüs Cerrahisi'ne nakledildi. Devamlı Bakım ünitesinde Hoca'yı ilk gördüğümde ağır bir göğüs travması sonucu solunum zorluğu içinde idi. Bekletmeden bir karar verildi ve Prof. Dr. Özdemir Demir'in anestezisi ile Prof. Dr. Yüksel Bozer ekibi kırık kostaların stabilizasyonu, kollabe akciğerin açılması plevral boşluktaki hematoma boşaltılması vs. işlemleri uygulandı. Hoca'nın genel durumu bir günde düzeldi ve hep birlikte rahatladık. Tam bu sırada "Şu kırıklarımı da halledin Yaser'in Doçentlik sınavına gideceğim" dedi. Şaşırıyordum, çünkü sınav yeri İstanbul'da idi, iki aydan kısa bir süre vardı ve hepsinden önemlisi Hoca'nın bir multitravmatize hasta olarak 18 adet (ağır sağ toraks travması ile birlikte 8 kaburga, iki klavikula, iki torakal vertebra, bir tarafta tek, öteki tarafta çift önkol diafiz ve üç metatars) kırığı vardı. Prof. Dr. Nejat Tokgözoğlu başkanlığında Prof. Dr. Zeki Korkusuz ve ben, Hoca'nın bir taraf ulna ve radius diafiz kırığına açık redüksiyon ve vitallium plaklama uyguladık. Diğer kırıklara konservatif tedavi uygulandı. Taburcu olmadan önce bir sabah vizitinde Prof. Dr. Şükrü Bayındır ayrılırken Hoca'ya bir isteği olup olmadığını sorunca Hoca "Şükrü hayatımı kurtardın, senden daha ne isteyebilirim" dedi. Bu duygu dolu anda bir sorunun cevabını da almış oldum.

24 Ekim 1976 Doçentlik sınavı tez toplantı günü geldi. İstanbul Üniversitesi Merkez binasında heykelin arkasından gelen hocaları heyecan içinde izlerken önce Prof. Dr. Esat Kılıçhan ağır dializ hastası olduğu halde Prof. Dr. Orhan Başkır'ın kolunda geldi. Onun son jüri üyeliği idi. Arkadan Prof. Dr. Rıdvan Ege, Prof. Dr. Talat Göğüş'ün kolunda iki kolu da alçı içinde görüldü. Bu sınav çok mu önemli idi? Rıdvan Hoca 18 kırıklı multitravmatize hasta, kazadan sonra iki ay geçmeden işine döndü. Ankara'dan İstanbul'a iki defa gitti. Bir mucize örnek oldu. Bunu o yaptı. Bunun değil Türkiye'de, dünyada bir eşi yoktur.

Bu vesile ile kendisine saygılarımı sunar, ellerinden öperim.

GATA'DAN ORYANTALLI VEDA YEMEĞİ

Prof. Dr. Ahmet KARAOĞUZ

Sayın Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamız Şubat 1967'de GATA'dan Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne geçmeden önce, Akademi'deki son konferansında biz Gülhane stajyer tabiplerine seslenerek, bugünün Genç Bakış TV programında takdir edilen notlardaki gibi, hepsinden yıldızlı pekiyi alkışlarını alarak veda ediyordu.

Kliniğimiz üzerinde büyük hüznü ortamı yaratsa da, Hocamızın ayrılacak olması bir gerçektir. Görkemli bir veda yemeğinin nerede verilebileceği günlerce tartışıldıktan sonra, o zaman Türkiye'nin en yüksek gökdeleni olan Kızılay'daki Gi-ma binasının çatısında, programı ve menüsü en iyilerden olan KLÖB-X'de karar kılındı. Programda Balkan müzik yarışmasından birincilik ödülü ile dönen Ayla Dikmen ve Londra'dan gelen şimdi adlarını anımsayamadığım oryantalist iki kız kardeş de vardı. Dansözlerden biri sahnede iken diğeri masaların arasında dolaşı-yordu. Bizim tarafa gelince Rıdvan Hocamın masasına çıkmasını söylemişim. Hoca'nın önündeki masaya çıkamadı! Tekrar bizim tarafa yöneldi ve benden ma-sada yer açmamı istedi. Dansöz kararlıydı ve çıktı da. Bir an "Eyvah işte şimdi yandık!" diye içimden geçirirken refleks olarak başım Hocamın tarafına döndü. Önce eşleri Hocam Prof. Dr. Binnaz Ege'nin gözlerindeki bakıştan olumsuzluk ol-madığını hissettim ve sonra da Hocamın hafifçe tebessüm eden yüz ifadesini gör-düm. Başımı geri çevirdiğimde gecenin organizasyonunda başrolü oynayanlardan rahmetli Nevzat Hepdoğan ağabeyin şaşkınlık dolu bakışlarına aldırmadan, Hoca-mızın gülümsemesinden aldığımız cesaretle, el hareketleri ile alkışlamamızı iste-yen dansöze yanımda oturan klinik başhemşiresi Nahide Hanım'la tempo tutmaya başladık. Yalnız kalmıştık ve ikimizden başka hiç kimse alkışa katılmamıştı. Ben o gece masamızda oryantal oynatmak gibi bir saygısızlık yapmayı hiç istememiş-

tim. O tarihlerde böyle bir durum asla düşünülemezdi. Ama Hoca'nın masasına çı-karabilir miyiz derken beklenmedik bir sürprizle karşılaşmıştım. Bu olayı, hoca-mızın hoşgörüsü sayesinde gecede tatsızlık olmadan tamamladık.

Daha sonradan uluslararası katılımlı kongrelerde, organizasyondaki arkadaş-lardan Hocamızın programlarda oryantal dansın da olmasını istediklerini duymuş-tum. Bir çoğunuzun anımsayacağı gibi ABD'den Prof. Dr. Urbaniak, Antalya'daki gala yemeğinde dansözle birlikte yaptığı aktivitelerle geceye renk katmıştı.

Bizim veda yemeğinden sonra dansöz konusu hiç konuşulmadı. İleriki toplan-tılar da bu olaydan o zaman nasıl etkilendi diye Hocama yorumunu sormaya çe-kindim. Hep merak etmişimdir...

DENİZLİ PAMUKKALE EL VE ÜST EKSTREMİTE CERRAHİSİ KONGRESİ, 1996

Prof. Dr. Aydın YÜCETÜRK

Bin dokuz yüz doksan altı yılında "El ve Üst Ekstremitte Cerrahisi Kongresi"ni Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege memleketi olan Denizli Pamukkale'de yapmak istedi. Kongre Başkanı Prof. Dr. Oğuz Polatkan Genel Sekreter olarak da beni seçmişti. Kongrenin yapılmasına sekiz ay kala Hocam beni aradı ve yer seçmek üzere Pamukkale'ye gideceğimiz tarihi bildirdi. Yanılmıyorsam mart ayı idi ve o sene kış mevsimi normalden daha iyi seyrediyordu.

Sabah saat 08.00'de otobüsle gidecektik ve Ankara'da hava oldukça güzeldi. Saat 07.30'da AŞTİ'de Hocamla buluştuk. Burada yolda yoğun kar yağışı olduğunu ve otobüsün gecikmeli geleceğini dolayısı ile en erken 09.30'da yola çıkabileceğimizi ve halen yolda yer yer kar nedeniyle trafiğin aksadığını öğrendik. Bir an Hocamın seyahati erteleyeceğini düşündüm. Çünkü ertesi gün yine yoğun bir Ankara programı olduğunu biliyordum. Gidip ertesi sabah yetişememek de vardı. Fakat Hocam programını hiç değiştirmeye niyetli değildi.

Uzun süren ve yer yer yoğun kar yağışı altında Denizli'ye normal programımızdan dört saat sonra ulaşabildik. Hemen Pamukkale'ye geçtik. Her zaman olduğu gibi önceden Hoca kongre oteli ile zaten detayları belirlemişti, kongre salonu ve stant alanları gezildi ve kısa sürede çok uygun fiyatlarla anlaşma yapıldı.

Pamukkale'den hemen Denizli'ye döndük ve Hocam o yorgunluğun üzerine iki canlı televizyon programına çıktı. Bu arada kendilerine anı olarak Denizli'de öğrencilik yıllarının anısına okul karnesinin örneği sunuldu. Bu an Hocamın çok duygulandığını belirtmem lazım. Ayaküstü bir yemek sonrası tekrar otobüse bindik. Sabah Ankara'da idik ve Hoca hemen yine Trafik Vakfı'na giderek Ankara programına devam etti. Bu geçen 24 saat içerisindeki yoğunluğa rağmen Hoca'da en ufak yorgunluk belirtisi yoktu.

Ekim ayında "Denizli Pamukkale Kongresi" başarılı bir şekilde yapıldı. Kongre kapanışı saat 12.00 de idi ve 29 Ekim'di. Kapanış konuşması için Hocam kürsüye çıktığında Sayın Prof. Dr. Güler Gürsu, Hocadan 29 Ekim nedeniyle bir konuşma yapmalarını istedi. Hocam her zamanki mütevazılığı ile hazırlıksız olduğunu ve birkaç cümle söyleyeceğini belirtti. Fakat konuşma yirmi dakika sürdü ve salonda herkesin gözleri dolmuş hatta bazılarımız gözyaşlarına hâkim olamamıştı. Cumhuriyet üzerine Hoca'nın yaptığı konuşma dakikalarca alkışlandı. Her zaman olduğu gibi Hoca bilgi birikimi ve hitabet sanatı ile yine gönüllerde taht kurmuştu.

DENİZLİ LİSESİ MEZUNU PROF. DR. RIDVAN EGE

Prof. Dr. Uğur ŞAYLI

Değerli Hocamız Prof. Dr. Rıdvan Ege ile ilk tanışmamız Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenci iken, 5. sınıf Ortopedi ve Travmatoloji Staj Dersi ve sonra elektif Ortopedi ve Travmatoloji "İntern Doktor"u iken olmuştur. Mecburi hizmetimi tamamlayıp Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde "Araştırma Görevlisi" olduğumda da Hocamız, Öğretim Üyelerimdendir. Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamız ile ilişkimiz ilk tanışıklıktan beri süregelmektedir.

Hocamızla ilgili olarak ilk aklıma gelen; hemen her görüşmemizde Hocamızın çalışma ofisinde hep akademik ve sosyal çalışmalar içinde olduğu ve ülkemize hizmeti bir ibadet gibi görmesi gerçeğidir. Hemen bu noktada benzer örnekler olarak ABD'den Prof. Dr. Victor A. McKusick, rahmetli Babam Prof. Dr. Bekir Sıtkı Şaylı, rahmetli Prof. Dr. Kazım Türker Hocalar aklıma ilk gelenlerdir. Düşünürüm ki zaten bu gibi insanlar, ürettikleri ve düşünceleri hep İnsanlık Tarihini yönlendirmekte ve gelişmesine katkıda bulunmaktadır... Ben kişisel bakış açısı ile hep bu ve benzer insanları anlamaya ve kendime örnek almaya çalışmışımdır ve gelişmemde hep olumlu katkıları olduğuna inanmışımdır.

Bin dokuz yüz doksan altı yılında Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin "Kurucu Anabilim Dalı Başkanlığı"na Doçent olarak sürdürmekteyken "Pamukkale'de Uluslararası El Cerrahisi Kongresi" düzenlemiştik, tabii ki Rıdvan Hocamızın Önderliği ve Başkanlığında. Ben Kongre sekreteri olarak bu onurlu görevi yaptım.

Hocamızın yaşamında Denizli'nin önemli bir yer tuttuğunu bilmekteydim. Sayın Hocamız Denizli Lisesi mezunudur. Kongre öncesi Milli Eğitim ve Lise Yöneticileri ile görüşmeler yaptım ve Prof. Ege'nin o yıllardaki karnesini arşivden bularak bunu Hoca'nın okulunu ziyaret ederken kendisine verilecek bir anı belgesi haline dönüştürdük. Hocamızın bu ziyareti ve lise öğrencileri ile sohbeti "sevgi, saygı, başarı, çalışkanlık, toplum yararına hizmet" gibi yüksek insani değerlerin, duygusal bir ortamda içtenlikle yoğun olduğu bir güzel anı olarak zihnimde kazanmıştır. Hocamız bu ziyaret esnasında gerçekten çok mutlu oldu ve duygulu anlar yaşadı. Takip eden günlerde başarılı bir kongre süreci geçirdik ve ben yaptığım bir araştırma ile İzmir El ve Mikrocerrahi Hastanesinin desteklediği "Yılın En İyi Araştırması" ödülünü Kongre Başkanımız Prof. Dr. Rıdvan Ege ve Sevgili Dostum Prof. Dr. Sait Ada'nın elinden aldım. Yine gözlemlediğim Rıdvan Hocamızın çok önemli özelliklerinden biri hem uluslararası ve hem de yurt içinden kongre katılımcıları ile samimi ve olumlu diyalogu olmuştur.

Sonraki yıllar ve günlerde de Hocamın hep desteğini ve ilgisini görmüşümdür, hep fikirlerini almışımdır. Çalışma enerjisinin devam etmesi dilekleriyle.

Sonraki yıllar ve günlerde de Hocamın hep desteğini ve ilgisini görmüşümdür, hep fikirlerini almışımdır. Çalışma enerjisinin devam etmesi dilekleriyle.

RİDVAN HOCAM'A KARŞI UTANCIM

Prof. Dr. Sait ADA

Çağımız şu andaki gibi iletişim çağı olmadığı için asistanlık dönemimizde kendi kliniğimiz dışında olup bitenleri pek bilmezdik. Diğer klinikler ve onların hocaları, onların deneyimleri bize hep yabancı gelirdi. Gizliden bir yarış vardı klinikler arasında ve kendi kliniğimizde yapılan herşey daha doğruymuş gibi gelirdi bize. Başka kliniklerinde ne yaptığını ve başka hocaların ne dediğine pek bakmazdık. Rıdvan Hoca ise diğer hocalardan daha farklıydı. O, Ortopedi ailesinin bir lideri idi, ona her dönemimizde yakındık ve onun her sözünü dikkate alır ve dinlerdik o da bize yakın ve sıcaktı.

El cerrahisi ile ilgilenmem onunla daha sık birlikte olmamızı sağladı, her zaman bizlere değer ve destek verdi ama yeri gelince lafını esirgemedi, eleştirisini yaptı. Yani hem sevdi hem kızdı, tıpkı bir babanın çocuğuna yaptığı gibi...

El cerrahisi derneğinde çalışmayı çok arzuluyordum. Kendisine bunu birkaç kez açtım ve onayını almak istedim. Hakkımda çok iyi şeyler söyledi ve benim profesörlüğe layık olduğumu belirtti. Dernek üyeliğimde zamanı geldiğini belirtti ama direk olmasa bile biraz daha bekle demek istedi. Aradan zaman geçti ve ben bir seçim dönemi kendi başıma adaylığımı koydum. Elbette onu üzdüm belkide kızdırdım ama o dönem "El Cerrahisi Derneği"ne seçildim. Beni kutladı ve tek söyleşi "şık olmadı" şeklinde idi. Haklıydı ama heyecanım nedeniyle onu kırdım, ama sonrasında çok üzüldüm.

Aradan çok zaman geçmedi, Rıdvan Hoca beni arayıp kendi kurduğu Ufuk Üniversitesi'nde Profesörlük kadrosuna başvurmamı istedi. Hocamızın kafasında çok zaman önceden var olan bu teklifi dernek seçiminde onu üzmememe rağmen yapması bana büyük bir ders oldu. Çok utandım, çok sevindim...

Onun insanları değerlendiriş biçimi ve her zaman kişilerin elinden tutma isteğinin önüne başka duygularının geçmemesi bana göre büyük bir yüceliktir. Yaşadığım bu olay sonunda ona olan saygımın ve sevgimin ne kadar daha yüceldiğini anlatamam. Kendi yaşamımda insanları anlık davranışları yerine tüm zamanlarda yaptıkları ile ve gelecekte neler yapabileceğine göre değerlendirmeye özen gösteriyorum. Şu anda onun kurduğu üniversitede öğretim görevlisiyim. Verdiği her görevi en içten ve en iyi şekilde yapmaya gayret ediyorum...

Sizden çok şey öğrendim. Sağolun Hocam.

PROF. DR. RIDVAN EGE VE GENÇLERE VERDİĞİ DESTEK

Prof. Dr. İ. Teoman BENLİ

kazaları konusunda kanunların çıkmasına ve ulusal bir bilincin oluşmasına çabalar göstermiştir.

Rıdvan Hoca'yla ilk tanışmamız eşimle geçirdiğim trafik kazası sonrası, henüz bir öğrenci iken olmuştur. O gün, Hoca'nın, deontolojiye ne denli önem verdiğini öğrenmiş, takip eden yıllarda da, her karşılaşmamızda eşimin ismiyle hatırını sorması nedeniyle olağanüstü hafızasına şahit olmuştum.

Rıdvan Hoca, kongrelerde katılımın ve bilimsel aktivitenin artırılması için çabalarını son derece yüksek düzeyde tutmuştur. Hatta bunun için Nevşehir'deki Milli Kongre'de otel yöneticileri ile konuşup, kongre otelinin havuzunu boşalttırdığını hatırlıyorum.

Rıdvan Hoca'nın en önemli özelliklerinden biri, genç meslektaşlarına verdiği sonsuz destektir. Üniversite veya dışı ayrımı yapmaksızın bilimsel ve akademik çalışmaları yapan herkese her konuda yardımcı olmayı görev edinmiştir. Dernek çatısı altında ilk kurulan eğitim komisyonunda görev aldığım da, bu çabasında itirazlara rağmen ısrarlı oluşuyla bana ve benim gibi tüm genç uzmanları nasıl yüreklendirdiğini söylememe gerek yok sanırım.

Rıdvan Hoca'nın en büyük eseri şüphesiz kurduğu "Ufuk Üniversitesi" dir. 2003 yılından beri öğrenci almaya başlayan Tıp Fakültesi için, Araştırma ve Uygulama Merkezi olarak tasarlanan ve adı verilen hastane onun eseridir. Bir yılı aşkın süredir faaliyette olan hastanemizde, idareci olarak yürüttüğüm çalışmalarda en büyük desteğim yine kendisi olmuştur. İnanılmaz enerjisinin devamlı olması ve uzun yıllar aynı şevkle çalışmalarına devam etmesi en büyük dileğimdir.

PROF. DR. RIDVAN EGE HOCAM'DAN ALDIĞIM DERS

Op. Dr. Ersan BOYSAN

1990'lı yılların başı idi, rahmetli hocalarım Op. Dr. Nevzat Hepdoğan ve Op. Dr. Bülent Kavaklı'nın destekleri ile Ortopedi ve Travmatoloji Ailesi'nde iyi ilişkiler kurmuştum. Bir gün yeni yapılacak dernek seçimlerinde Sayın Hocam'a danışmadan SSK adına aday gösterildim ve yönetim kuruluna seçildim. Bu seçimde Hocamız'ın ve hepimizin çok sevdiği ve aday olan bir büyüğümüz liste dışında kalmıştı. Hocamız'ın buna çok üzüldüğünü ve "Bu çocuk da nereden çıktı?" diye Hocamız adına söylendiği belirtilen sözler bana ileildiği zaman çok tereddütte kalmıştım (Hocam'ın bunları gerçekten söyleyip söylemediğini bilemiyorum, bana aktarılan bu idi). Görev bölümü için ilk yönetmi kurulu toplantısına giderken gerçekten çok korkuyordum. Acaba Hocam bunu saygısızlık kabul ederse bana nasıl davranacaktı? Aklımdan gerektiğinde istifa etmeyi bile hesaplayarak ve korkarak toplantı odasına girdim. Yönetimdeki diğer üyelerin büyük çoğunluğu büyüklerim ve hocalarımdı hepsi çok sıcak karşıladılar ama benim için en önemlisi Hocam'ın nasıl davranacağıydı. Ancak Hocam her zamanki sevecen ve neşeli tarzı ile hoş geldin diyerek tebrik etti ve beni onurlandırıcı sözlerle rahatlattı. Ancak toplantının sonuna kadar ter içinde acaba arada bazı sitemleri olacak mı beklentisi içinde oturdum. Toplantı sonrasında Hocam'la vedalaşırken bu duygularımı kendisine açıkça ifade ettim. Ama Hocam'ın neden bu kadar büyük bir insan olduğunu o zaman daha iyi anladım. O büyük karizması ile benim istifamı uygun bir tarzla hissettirip benim istifamı sağlayabilirdi. Ancak kendisi bunu büyük bir olgunlukla bana hissettirmede gibi daha sonraları da bana moral ve destek vererek derneğimizde uzun yıllar çetli kurullarında görev yapmamın önünü açmış oldu.

Bu toplantılar sayesinde bana vermiş olduğu derslerden biri de çalışmanın ve aktif olmanın bedensel yaşla alakalı olmadığını beyinsel olarak genç kalmanın yolunun da çalışmaktan ve üretmekten geçtiğini öğretmesidir. Hala Hocamız'ın bu enerjisine ve çalışma temposuna gıpta ile bakmaktayım, genç meslektaşlarımızın bundan ders çıkarmasını dilerim. Yönetim kurulları toplantılarında sıcak yaz günlerinde ikram ettiği buz gibi soğuk sade gazozlarının da anılarda yer alması gerektiğini düşünüyorum. Yönetim kurullarının yaramaz çocuğu olarak kendisinden istemeyerek de olsa yapmış olabileceğim kırıcı davranışlarım için özür dilerim.

Sağlık esenlik içinde nice yıllar Hocam.

Prof. Dr. Yüksel TENEKECİOĞLU

Ortopedi Ailesi'ne katılan her kişi bir şekilde Rıdvan Hoca'yı en kısa sürede nasıl tanırsa ben de öyle tanıdım. Sonraları geçirdiğim akademik aşamalarda kendisi ile daha sık görüşme ve kendisini tanıma fırsatı buldum. Rıdvan Hoca'nın Türk Ortopedisi üzerindeki etki ve gücünü bilmeyen bir kişi değildim. Fakat biraz sonra sizlerle paylaşacağım olayı yaşadığımda ağzım bir karış açık kaldı ve kendisine hayranlığım bir kat daha arttı.

TOTBİD Yönetim Kurulu Toplantısı için Ankara'da bulunuyordum. Toplantı öncesi Ankara Numune Hastanesi'nde o ay için yapılacak olan Ankara Hastaneleri Eğitim Toplantısı'na, yönetim kurulu olarak katıldık. O günkü toplantıda Rıdvan Hoca da bulunuyordu. Olgu tartışmaları bitince, Rıdvan Hoca söz aldı ve bir ara, benim bu toplantıya katılmama çok memnun olduğunu söyledi ve lafı Derviş Hoca'ya ve dolayısı ile Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniği tarihine getirdi.

O sıralar Derviş Hoca yeni vefat etmişti. Cenaze töreninde klinik direktörü olarak uzun bir açılış konuşması yapmış ve orada uzun uzun Derviş Hoca'nın hayatını ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde Ortopedi ve Travmatolojinin kuruluş aşamalarını anlatmışım. Bu tarihi bilgileri çok iyi bilmeme rağmen, konuşmayı hazırlarken tekrar epeyi bilgi toplamış ve araştırma yapmışım.

Rıdvan Hoca, Derviş Hoca'yı ve Cerrahpaşa Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği tarihini anlatmaya başlayınca bir anda kendimi cenaze törenindeki açılış konuşmasını yapıyorum sandım. Rıdvan Hoca, benim o gün anlattıklarımı bire bir anlatıyordu. Benim, o kurumda uzun seneler çalışmış biri olarak ve araştırma yaparak edindiğim bilgilerin tümünü, hiç hazırlığı olmadan sadece hafızasındaki-leri aktarma şeklinde dinleyince, yazımın başında belirttiğim gibi ağzım açık kaldı.

Bu olayın etkisini, o günden beri, hatırladıkça o günkü tazeliği ile hissederim. Uçakta İstanbul'a dönerken, bu kadar sene Ortopedi ailesinin başında kalmak, Türk Ortopedisini bugünkü olduğu yere getirmek ve Rıdvan Hoca olabilmek için böyle yeteneklere sahip olmak gerekir diye düşünmeden edemedim.

Asistanlarından

BİZ, RIDVAN EGE HOCAMIZ'IN ASİSTANLARI, ÇOK ŞANSLIYDIK ONDAN ÇOK, AMA PEK ÇOK ŞEY ÖĞRENDİK

Op. Dr. Orhan GİRGIN

Rıdvan Ege Hocam, Türk Ortopedi ve Travmatoloji Bilim Dalı'nda pek çok ilklere ve yeniliklere imzasını atmıştır. Bizler yani onun yanında yetişen asistanlar, daha doğrusu onun öğrencileri gerçekten çok şanslıydık.

Öncelikle, Prof. Dr. Rıdvan Ege gibi büyük bir hocanın ve aynı zamanda büyük bir insanın asistanları olduğumuz için şanslıyız.

Sonra da Hocamız Rıdvan

Ege'nin yaptığı "İLKLERİ ve YENİLİKLERİ" yaşadığımız için şanslıyız.

Benim Prof. Dr. Rıdvan Ege Hocamın yanında çalıştığım 1964-1973 yılları arasında anımsayabildiğim kadar yaptığı "İLKLER, YENİLİKLER ve MODİFİYE EDİLEN TEDAVİ YÖNTEMLERİ" şunlardır:

- DKÇ'nin tedavisinde o günün koşullarında yapılan shelf ameliyatları (Hocamın BJCS' de yayınlanan makalesi vardır),
- Trokanterik bölge kırıklarında gene o günün koşullarında uygulanan Jewet çivisi ile İnternal Fiksasyon Ameliyatları,
- Femur boynu kırıklarında kullanılan SP çivisi ile tedavi yöntemi,
- Çocuk felci sekellerinde (o yıllarda çok fazlaydı) yapılan ameliyatlar (Özellikle Lambrinudi ameliyatı ve tendon transferleri),
- Patella kırıklarında bir nevi serkajla kompresyon yapan Bosworth-Ege yöntemi ameliyatı,
- Çok değişik el ameliyatları (o yıllarda Rıdvan Hocam'dan başka el cerrahı yoktu),
- Yaşlı Femur boynu kırıklarına uygulanan endoprotezler (Özellikle Amerika'dan getirdiği Thompson ve Moore protezleri ile),
- El Parmaklarında kullanılan silikon protezi ameliyatları,
- Habituel Omuz çıkıklarında uygulanan Modifiye Magnuson Stack ameliyatı,
- Tek veya çift insizyonla Menisküs ameliyatları,

• Hoffmann Eksternal Fiksatörü'nün açık tibia kırığında ilk kez kullanılışı,

• PEV'larda Tarsal Rezeksiyon-üçlü artrodez ve medial gevşetme ameliyatları

• Kemik Bankası uygulamaları,

• AO'nun kompresyonlu plak uygulamaları,

• Koksartrozlarda Cup artroplastisi ve değişik osteotomiler,

• Açık kırıklara ve çocuk kırıklarına gereken önemin verilmesi,

• İlginç ve değişik traksiyon uygulamaları...

Benim şu anda anımsayabildiğim bunlardır.

Rıdvan Ege Hocam, benim ayrıldığım 1973 yılından sonra da kuşkusuz pek çok ilkleri ve yenilikleri kliniğimizde uygulamış ve asistanlarına öğretmiştir.

Bizler, yani onun yanında yetişen asistanları, Rıdvan Ege Hocam'dan yalnız bilimsel ve mesleki dersler almadık ve eğitim görmedik. Günlük ve sosyal yaşamımıza yön veren çok gerekli insani dersleri de aldık.

- Hastalarımızla nasıl konuşmak gerektiğini,
- Meslektaşlarımıza ve hocalarımıza nasıl saygı göstermemiz gerektiğini,
- Beraber ve yanımızda çalışan insanlara nasıl davranmamız gerektiğini,
- Hangi toplumda nasıl konuşmamız gerektiğini,
- Zamanında yutkunmayı, fakat asla kendimizi ezdirmemeyi,
- Daha çok dinlemeyi, fakat fikrimizden de ödün vermemeyi,
- Kendimize güvenmeyi, fakat övünmemeyi,
- Yalnız öğrenmenin değil, öğretmenin de önemli olduğunu,
- Sevginin ve güler yüzün en etkili ilaç olduğunu.

Kıscacası insanca yaşayıp, "ADAM GİBİ ADAM" olmayı öğrendik.

Daha başka ne olsun ki!

Sağ olası Rıdvan Hocam, teşekkür ederiz.

HOCAM PROF. DR. RIDVAN EGE VE "SHELF" AMELİYATI

Prof. Dr. Erdoğan ALTINEL

Benim, Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'yi tanımam 1961 yılında başlar. O zaman Ankara Tıp Fakültesi öğrencisiydim. Ve bir çocukluk arkadaşımı (Zeki Boro) geçirdiği trafik kazası sonrası kalça kırığı nedeniyle ameliyat etmişti. Daha sonra Ortopedi stajı sırasında hocamız oldu (kendisi o zaman doçent idi). Biz öğrencilere, hasta başı vi-

ziti yapar ve travma dersleri anlatırdı. Dersleri, o zamana kadar hiç görmediğimiz şekilde slâytlarla anlatır, iyice açıklar ve bize öğretmeye çalışırdı. Tıbbi açıdan çok tatmin olduğumuz derslerdi. İşte benim Ortopediye ilğim burada başladı.

Ortopedi'ye asistan olarak girişimde, klinikte kalışında ve yurt dışı eğitimlerimde Hocamın büyük katkıları ve emeği vardır. Her zaman kendisine minnet ve şükran duyarım.

Bin dokuz yüz altmış dört yılı ortalarıydı, ben iyice kendimi Ortopedi ihtisası yapmaya alıştırmıştım. O zaman Malatya Hava İkmal Merkezi'nde yedek subay olarak askerlik görevimi yapıyordum, evli ve iki aylık bir kızım vardı. Yıl sonunda askerlik görevim sona erecekti. İzin alarak Ankara'ya geldim ve doğruca Ankara Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniği'ne gittim. Orada bizim sınıftan Dr. Turgay Çelen asistan olarak çalışıyordu. Kendisiyle daha önceden konuşmuş, durumu anlatmıştım, o da yardım edeceğini çünkü Klinik Direktörü Prof. Dr. Avni Duraman'ın (rahmet ve saygı ile anıyorum) mutlaka asistanların önerisini aldığını söylemişti. Fakat bu defa başka bir arkadaş için öneride bulunduğu, benim için ise bulunamayacağını, benim doğrudan Hoca'ya çıkmamı tavsiye etti; ben de çıktım, durumu anlattım. Hoca sekreterden hemen benim staj kartımı istedi, pekiyi aldığımı, fakat kadroları yeni açılan Diş Hekimliği Yüksek Okulu'na aldıklarını, ancak Mart ayında açılacağını (Aralık 1964 tarihindeyiz) o zaman düşüneceğini söyledi. Teşekkür edip odadan çıktım. O sırada koridorun sonunda Rıdvan Ege Hocam, Dr. Turgay Çelen ve birkaç asistanla daha konuşuyorlardı. Yanlarına yaklaştım. Turgay ne olduğunu sordu, ben de olanı anlattım. Rıdvan Hocam konuşmamızı duymuştu, ne olduğunu sordu. Turgay da; "Erdoğan bizim sınıftan, Tarsus Amerikan Koleji mezunu, asistan olarak girmek istiyor" dedi. O sırada Avni Hoca odasından çıktı ve bize doğru yaklaştı, hal hatır sorduktan sonra Rıdvan Hocam Avni Hoca'ya benim kolej mezunu ve Turgay Çelen'in sınıf arkadaşı olduğumu söyledi ve "Güngör'den (Rahmetli Prof. Dr. Güngör Sami Çakırğil, o sırada daha yeni Doçentlik kadrosuna geçmiş ve bulunduğu asistan kadrosu boşalmış) boşalan

kadroya isterseniz alabilirsiniz" dedi. Avni Hoca da; "Sahi, benim aklıma bu hiç gelmedi, alalım o zaman" dedi ve ben böylece Ortopediye adımımı atmış oldum.

Uzman olduktan sonra, benden 1-2 ay önce uzman olmuş değerli arkadaşım Dr. Orhan Girgin'le birlikte Avni Hoca'nın odasına çağrıldık. Rıdvan Hocam da Avni Hoca ile birlikteydi. Bizden memnun olduklarını, istersek klinikte uzman olarak kalıp kariyer yapabileceğimizi, Doçent-Profesör olabileceğimizi, fakat ille de bunu garanti edemeyeceklerini, bizim çalışıp bu unvanları kazanmamızın gerektiğini söylediler. Biz de düşündük taşındık eşlerimize ve ailelerimize danıştıktan sonra ikimiz de klinikte kariyer yapmaya karar verdik. Şunu belirtmeden geçemeyeceğim, gerek asistanlık ve gerekse uzmanlık süresince Dr. Orhan Girgin ile çok iyi günler geçirdik, hiçbir konuda en ufak bir tartışmamız dahi olmadı.

Yurtdışı eğitimimde Hocamın önemli katkıları olmuştur. 1971-1972 yılları arasında Trueta Travelling Fellow olarak Oxford'da Nuffield Orthopaedic Centre'de çalışmamı Hocam sağlamıştır. 1977 yılında Fransa'nın Nice kentinde düzenlenen Artroskopik kursuna katılmamda manevi desteğinin yanı sıra maddi desteği de olmuştur. Kurstan dönüşümde artroskopi cihazının kliniğe alınmasını da sağlamıştır.

Gerek asistanlık gerekse uzmanlık eğitimimde çok şeyi Hocamdan öğrenmişimdir. Hasta başında ve ameliyathanede öğrenmemiz için bizleri daima soru yağmuruna tutar ve bilmediklerimizi kendi anlatırdı. Hoca'nın yapmasının daha iyi olacağı büyük ameliyatlara dâhil bütün ameliyatlara bize yaptırır ve ameliyatın başından sonuna kadar, alçı veya başka bir tespit aracı uygulanmasında da ekte kalırdı. Böylelikle literatürde yer bulmuş, klasikleşmiş ameliyatlara yanı sıra modifiye edilmiş ve orijinal girişimler yapardık. Bunlardan biri de kalçada uygulanan Shelf (çatı) girişimleri idi. Bu girişim, Hocamın ABD'de Bosworth ile birlikte uyguladıkları bir teknikte yapıyordu. Yurdumuzda ilk defa Hocam tarafından uygulanmıştır. Bu girişim, artık pek uygulanmamakla birlikte (halen seçilmiş olgularda uygulanabileceği kanısındayım) kalça mekanizmasını düzeltmesi bakımından oldukça tatminkârdır.

Bosworth, Fielding ve Ege tekniğiyle uygulanan Shelf girişimleri 1937 yılından başlayıp 1961 yılına kadar uzanan bir süre içinde gerçekleştirilmiş ve yayınlanmıştır.

Yazıma son verirken burada yazdıklarımın hiçbiri Hocamın büyüklüğünü, bilime yaptığı katkıları, idareciliğini, insancılığını ve daha birçok meziyetini anlatmaya yetmez. Kendilerine her zaman minnet duymuş ve müteşekkir olmuşumdur, bu ömrüm oldukça da hiç eksilmeden devam edecektir.

Yazımı, Hocamın şu sözleriyle bitirmek istiyorum; "Bana ne yapıldı, ne verildi demeyin, ben ne yaptım deyin".

RIDVAN HOCAM'IN KARIYERİME ETKİSİ VE BİLİMSEL HOŞGÖRÜ

Prof. Dr. Yücel TÜMER

Hocamla ilk kez kırk beş yıl önce 1962 yılı yaz aylarında tanıştım. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden yeni mezun olmuşum. O zamanki adı ile Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde de Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği Genel Cerrahiden ayrılmış ve başına da Rıdvan Hocam getirilmişti. Askeri doktorlar mezun olduktan sonra bir yıl süre ile günümüzdeki stajyerlik gibi, Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde çalışıyorlar ve bu süre başlarken de ileride yapmak istedikleri uzmanlık alanını seçiyorlardı. Ben de Ortopedi uzmanı olmak isteğimi Hocama ilettim, beni kabul ettiler ve Gülhane'de Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinin ilk stajyeri oldum

Uzmanlık eğitimim sırasında Hocam Gülhane'den ayrılarak A.Ü. Tıp Fakültesi'ne geçti. Ben de Gülhane'deki uzmanlık ve başasistanlığımı tamamladıktan sonra Amerika'ya Pittsburgh Üniversitesi'ne gittim ve orada (özellikle Pediatrik Ortopedide olmak üzere) üç yıl süre ile ikinci bir eğitim gördüm.

Türkiye'ye dönüp, doçent olup bir süre Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde çalıştıktan sonra Şubat 1978'de bir aylığına Amerika'ya gittim. Askerlikten ayrılarak uzun süreli Amerika'da çalışmak istiyordum ve omurga cerrahisi için "fellow"luk başvurum kabul edildi. Evraklarımı düzenlemek için ülkeme döndüğümde Rıdvan Hocam haber göndererek A.Ü. Tıp Fakültesi'nde kadro açıldığını, benim oraya başvurarak Ortopedi Kliniğinde Pediatrik Ortopediyi kurmamı istedi. Yaşamımdaki dönüm noktası olabilecek bir karar olarak Amerika'ya gitmekten vazgeçip Ankara Üniversitesi'ne başvurudum. Hocam'la yollarımız bir kez daha birleşmişti.

Bin dokuz yüz seksen iki yılında YÖK uygulamasına tepki olarak Üniversitelerden ayrıldım. Uzun yıllar serbest hekim olarak çalıştıktan sonra Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kurulması ve Hocamın bana orada çalışma teklifi ile üçüncü kez yollarımız yine birleşti.

Kırk beş yıllık süreç içinde birlikte çalışmadığımız zamanlarda da Ortopedi Derneği içinde ve diğer mesleki ilişkilerimiz içinde hep birlikte olduk ve ilginç olan benim mesleki çizelgem az da olsa Rıdvan Hocam'a benzemesidir.

Hocam'la ilgili anılarıma gelince; Gülhane Hastanesi'nde birinci yıl asistanı olarak çalışırken bir ameliyat gününde "radius distal" ucunda kistik, iyi huylu bir tümörü olan hastaya küretaj ve greftleme ameliyatı yapılıyordu. O zamanlar yeterli hemşire ve cerrahi teknisyen olmadığı için birinci yıl asistanları ameliyatta instrüman hazırlama ve verme görevini yapıyordu. Ben ameliyatta bu görevi yaparken ekibin kalabalık olması nedeni ile ameliyat alanını göremiyordum. Bana bir takım kemikler veriliyordu ve bir kabin içine koyuyordum. Ameliyat sona yaklaşırken ameliyat dışından birisi bana, patolojiye göndermek için alınan materyeli vermemi söyledi. Ben de bana verilen tüm kemikleri kendisine verdim. Biraz sonra Hocam kemik greftlerini vermemi söyledi. Oysaki bende hiç kemik kalmamıştı ve ben alınan tümör materyeli ile birlikte kalçadan alınan kemik greftlerini de vermiştim. Sanki dünya başıma yıkılmıştı. Hocam ise:

- "Hay Allah çocuk, şimdi seni masaya yatırıp greft almamız gerekir ama, hadi öbür kalçadan greft alalım" dedi.

Büyük bir hata yapmama karşın Hocamın davranışı bana tüm mesleğimde örnek olarak uygulamaya çalıştığım bilimsel bir hoşgördür.

Bir başka anım üçüncü yıl asistanlığım sırasında Hocamın beni, diğer asistan arkadaşlarım gibi, Hacettepe Üniversitesine rotasyona gönderdiğinde söyledikleridir. O zamanlar Hacettepe Üniversitesi yeni kurulmuş ve Ortopedi ve Travmatoloji'de bir atılım içindeydi.

- "Hacettepe'yi merak ediyorsunuzdur. Rotasyona gidin. Bizim yaptıklarımızdan daha iyi yaptıkları varsa öğrenin. Bizim daha iyi yaptıklarımızda da kıymetinizi öğrenin."

Kırk beş yıllık süreç içinde Hocam'la farklı düşündüklerimiz zamanlar da oldu. Ama bize farklı düşünmeyi ve düşündüklerimizi de söyleme cesaretini de Hocam verdiği için bana o anlarda kıza bile hoş görmüştür.

RİDVAN EGE HOCAM VE "TRIPLE" ARTRODEZ AMELİYATI

Op. Dr. Behçet SEPİCİ

Rıdvan Hocam'ın yanında asistanlığa başladığım tarihten itibaren tam kırk yıl geçti. Nasıl ve ne çabuk geçti insan şaşırıyor.

Hocamla beraber birçok ameliyata girmiştik. Fakat kendisinin çok sevdiği "Triple" Artrodez Ameliyatını ben de yapmak istiyordum. Nihayet sıra bana da gelmişti. Çok çalıştım, okudum ve hazırlandım. Fakat ameliyat esnasında hiçbir şey anlamamıştım.

Hocam hem anlatıyor, hem de "triple" artodezi bana yaptırmaya çalışıyordu. Bir takım kesimler yapıyor, kemik parçaları çıkarıyorduk. Ayak yavaş yavaş düzelmeye başlamıştı. Nihayet sıra U çivisi (staple) ile tespite gelmişti. Heyecanla çiviye elime almamla yere düşürmem bir oldu. Çok fena olmuşum. Yaptığım hata büyüktü. Ameliyattan çıkarılmayı bekliyordum. Fakat Hocamdan tek bir cümle duydum:

"Dikkat etsene şekerim, haydi çocuklar devam edelim, başka bir U çivisi verin"

Rıdvan Hocam, her zamanki gibi bizi üzmeden ve kırmadan uyarısını yapmış ve ameliyatı bana yaptırmıştı.

KEMİK BANKASI ÇALIŞMALARI

Prof. Dr. Erhan MERGEN

Asistanlığımın 2.yılımı tamamlayınca kendime deneysel araştırmaya dayanan bir tez konusu almak istedim. Bu isteğimi Rıdvan Hocaya ilettiğim zaman bana Viyana'daki Atom Enerjisi Komisyonu'nun yardımı olarak kliniğimize 1 adet Yüksek Vakum Cihazı gönderileceğini, bu cihaz yardımıyla kemik greftleriyle bir çalışma yapabileceğimi söyledi.

Bu zamanlar yurdumuzun çeşitli merkezlerinde banka greftleri kullanılıyordu. Ancak bunlar hastalardan ameliyat esnasında çıkan kemik parçalarının örneğinin; kalça kırıklarında parsiyel protez uygulanırken çıkarılan femur başları derin dondurucularda dondurularak saklanıyordu ve gerektiği zaman çıkarılıp hastalara uygulanıyordu. Yaptığım literatür çalışmalarında en uygun kemik greftlerinin (otolog greft dışında) kurutularak dondurulmuş ve radyasyon verilmiş allogreftler olduğunu saptadım.

Bu arada Zeki KORKUSUZ Hoca Viyana'ya giderek cihazın çalışması hakkında bilgiler almıştı. Bunları bana aktardı.

Cihaz gelince çalışmalara başladım. Deneyleri tavşanlar üzerinde yaptım. Bir tavşanı feda ederek çıkardığım femurlarından 1x0.3 cm boyutunda kortikal greftler hazırladım. Bu greftleri yüksek vakum cihazında kurutarak dondurmak için karbondioksit buzuna yani kuru buza gereksinim vardı. O yıllarda bunu An-

SAYIN RIDVAN HOCAM'LA İKİ ANIM VE "BOSWORTH-EGE" YÖNTEMİ

Op. Dr. Tuğrul BERKEL

Sayın Prof. Dr. Rıdvan Hocamın bende çok emeği olduğu gibi birçok da anısı vardır. Bunlardan biri benim için üzüntülü biri de sevindirici ve gurur verici idi.

Eğridir Kemik Hastanesi'nde çalışırken 1976 yılı Ağustos ayının sonunda ailemi ziyaret için Ankara'da bulunuyordum. Ertan'ı aradım. Ertan, "Rıdvan Hoca

Gerede'de kaza geçirmiş ben oraya gidiyorum" dedi. Ben hemen kliniğe gittim. Hocamız'ın yerini hazırlayıp beklemeye başladık, durumu hakkında tam bir bilgimiz yoktu. Geldiği zaman bütün klinik telaş içinde idi. Üst kattaki odaya aldık. Yanında Ertan, ben, asistanlar vardı. Bir ara yanında dururken sol klavikulanın cildi delmek üzere olduğunu gördüm, düzeltmek için uzanınca Hocam "Sakin dokunma canına okurum" dedi, ilk defa Hocam beni azarlamıştı.

Hava kararmış, elektrikler yakılmıştı. Bir ara bana "Tuğrul elektrikler niye yanmıyor?" dedi. O anda şoka girmek üzere olduğunu hissettim. Ertan'a söyleyince hemen gerekli müdahale yapıldı ve normal hale döndü. Bu üzücü günler uzun sürdü ama şükür olsun ki sağlığına ve dinamizmine yeniden kavuştu.

Bin dokuz yüz seksen bir yılında gene Eğridir Kemik Hastalıkları Hastanesi'nde çalışırken Sayın Hocamın telefonu beni çok memnun etti. Bana "Tuğrul yarın gel, Ke-mer'de konferans için bulunuyorum beni al, Türk-Alman dostları Ortopedi-Travmatoloji kongresini Alanya'da yapacağız, düzenleme için beraber gidelim" dedi.

Yaptığı kongrelerin her düzeni ile tek tek ilgilenen hocam beni yanında istiyordu. Hocamın hizmetinde olmak benim için sevindirici ve gurur vericiydi. Bir tam gün hocamın yanında olmak beni çok mutlu etti.

Sayın Prof. Dr. Rıdvan Hocam'ın 1968'de asistanı olduğum günden önce ve sonra Türk Ortopedi ve Travmatolojisine birçok katkıları olmuştur.

Bunlardan biri de patella kırıklarında uyguladığı "Butterfly" tekniğidir. 1959'da bu teknikte Magnuson yönteminde önde meydana gelen ayrılmayı nötralize eden germe bandı yöntemini ortaya koymuştur. Daha sonra 1970'de Müller ve AO grubu iki K-teli kullanarak benzer bir yöntem kullanmıştır.

Bana tıbbi ve sosyal katkıları olan Hocam'a sevgilerimi, saygılarımı ve minnettarlığımı sunar, sağlıklı yaşamlar dilerim.

kara'da temin edemedim. Ama sorunu Rıdvan Hoca ve Zeki Hoca'nın aracılığı ile Ankara Nükleer Araştırma Merkezi Müdürü Sayın Doç.Dr.Uğur BÜGET çözdü. Dondurma işleminde kuru buz yerine likit nitrojen kullanılabileceğini ve bunu da bana verebileceklerini söyledi. Bu maddeyi kullanarak işlemi tamamladım.

Yani dondurma ve kurutma işlemleri tamamlanmıştı. İş radyasyona kaldı. Ankara'da bunu yapacak bir merkez bulamadım. Yine Rıdvan Hocanın aracılığıyla İstanbul Çekmece Nükleer Araştırma Merkezi ile temas kurdum. Olumlu cevap alınca hazırladığım greftleri havası boşaltılmış ve ağızları sıkıca kapatılmış şişeler içinde İstanbul Çekmece'ye götürdüm. Greftler T.C. Atom Enerjisi Komisyonu Çekmece Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi Radyoizotop Bölümünde CO-60 cihazı ile ışınlandı. Bir grup greft radyasyondan önce kontamine edilmişti. Radyasyon sonrası yapılan mikrobiyolojik tetkiklerde steril olduklarını gördüm.

Greftleri tavşanların femurlarından yaptığım kortikal defektlere uyguladım. Deney hayvanları gruplar halinde birer hafta aralıklarla 6 hafta sonunda feda edilerek biyopsi aldım. Sonuçlar klinik radyolojik ve mikroskobik olarak çok olumluydu.

Artık klinik uygulamalara başlayacağımız zaman benim o anda hesapta olmayan askerlik görevim geldi ve apar topar 1972 yılı Eylül ayında klinikten ayrılıp askere gittim. 1974 yılında tekrar kliniğe döndüğüm zaman vakum cihazının arızalı olduğunu gördüm. Onarmak için çok çaba sarfettik ama bu mümkün olmadı. Çünkü bu cihaz artık demode olmuş ve piyasadan kalkmıştı. Böylece uzun bir emek sonuçsuz kaldı.

İşte o yıllarda bile hocam Prof.Dr.Rıdvan EGE bizleri böyle deneysel çalışmalara teşvik eden ve elinden gelen yardımı yapardı.

Pek çok yeniliklere imza atmış olan Hocama en derin saygılarımla teşekkür ederim.

EĞİRDİR KEMİK HASTALIKLARI HASTANESİ VE PROF. DR. RIDVAN EGE

Prof. Dr. Mehmet ÇULHAOĞLU

Türk Ortopedi Tarihi Eğirdir'siz, Eğirdir Kemik Hastalıkları Hastanesi Tarihi de Prof. Dr. Rıdvan Ege'siz düşünülemez.

27-28 Mayıs 1966 tarihinde ilk "Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi" Prof. Dr. Rıdvan Ege'nin girişimleri ve başkanlığında Eğirdir Kemik Hastalıkları Hastanesi'nde yapılmıştır.

Eğirdir KHH, bu ilk olmanın gurur ve önemini hiçbir zaman unutmamıştır. Ayrıca Eğirdir'de şu kongre ve toplantılar yapılmıştır:

- 1980, Eğirdir Eğitim Toplantısı
- 1982, "Türk- Alman Ortopedi ve Travmatoloji Dernekleri Toplantısı"
- 1998, Eğirdir Toplantısı
- 2004, "I.Ortopedi ve Travmatoloji Milli Kongre Anı Toplantısı"
- 2006, "I.Ortopedi ve Travmatoloji Milli Kongresi 40. Yıl Anı Toplantısı ve Prof. Dr. Orhan Aslanoğlu Eğirdir Günleri"

Bu toplantıların hepsinde Rıdvan Hoca bizzat bulunmuş, Sayın Hocamızın öneri ve yaklaşımlarıyla; bu toplantılar hem bilimsel olarak eğitici, yararlı ve verimli olmuş hem de sıcak, samimi bir Ortopedi Ailesi buluşması şeklinde gerçekleşmiştir.

Eğirdir KHH ailesi olarak iyi ve kötü günlerimizde Rıdvan Hocamızı her zaman yanımızda görmüş, kendisi olmasa bile manevi varlığını ve desteğini daima yanımızda hissetmişizdir.

Eğirdir KHH'nde yaptığımız bilimsel yayın ve sunumlarımızı önce Rıdvan Hocamızın onayına sunar, yapıcı eleştiri ve önerilerine göre hareket ederdik.

Eğirdir'de uzun yıllar çalışmış bir ortopedist olarak Sayın Hocamla ilgili şu anımı anlatmadan geçemeyeceğim:

Asistanlığımın birinci yılında nöbetçi olduğum bir gündü. Arkadaşlarla asistan odasında otururken Acil'e bir el yaralanması geldiğini haber verdiler. O zaman Acil müdahalelerini

ameliyathanenin girişindeki küçük bir odada yapıyorduk. Odada bulunan diğer asistanlarla beraber hemen Acil Odasına gittik. Vakayı değerlendirip lokal anestezi ile ameliyata hazırlanırken birden Rıdvan Hocamız içeri girdi:

"Selam çocuklar! Ne yapıyorsunuz?" dedi

Biz de:

"Bir el travması geldi. Ona müdahaleye hazırlanıyoruz, Hocam..." dedik.

Rıdvan Hoca birden ciddileşti. Hiç alışıktığımız bir ses tonuyla:

"Çocuklar! Hiçbir el travmasına ameliyathane şartları dışında müdahale edilmez!" dedi ve odadan çıktı.

O günden sonra gerek A.Ü. Tıp Fakültesi Ortopedi Kliniği'nde gerekse Eğirdir Kemik Hastalıkları Hastanesi'nde bütün el travmalarına ameliyathane şartlarında müdahale ettim. Başka yerlerde yapılmış ve sonra hastanemize gelmiş birçok vakada, tendon kesiklerinin gözden kaçtığı, tendonların sinire dikildiği ayrıca, şakır şakır enfeksiyon ve akıntı ile gelen vakaları gördükçe o günü hatırlar, yanımda kim varsa bu anımı anlatır Rıdvan Hocamı saygıyla anırım.

BİZ, HOCAM'LA KANKARDEŞİYİZ

Prof. Dr. Yener SAĞLIK

Orhan Ağabey, telefon edip; “Hoca için hazırlanan kitaba iki satır hatıralarını yazar mısın?” deyince bir an için panikledim. Çünkü Hoca'nın hayran olduğum özelliklerinden biri olan güçlü hafızası ne yazık ki bende pek yok.

Sonradan hafızamı kurcalayınca pek çok enstantanenin derinliklerden çıktığını farkettim. Yine de hepsini hatırladığımı zannetmiyorum.

Orhan Ağabey, ayrıca “Jewett” çivisiyle ilgili yazmamı da söylemişti. Bizim asistanlık döneminde (1972-1977) trokanterik kırıklarda, şimdiki gibi elli çeşit (sözgelişi) internal fiksasyon aracı yoktu. Tek “Jewett” çivisi vardı. “Jewett” çivisi ile trokanterik bölge kırıklarının tedavisini Türkiye'de ilk kez Rıdvan Hocam yapmıştı. O nedenle kliniğimizde bu yöntem uygulanıyordu. Non-deplase kırıklarda, olduğu pozisyonda, deplase kırıklarda ise alt fragman ve çivinin boynunu üst fragman içine sokarak çakardık. Eğer işin teknik noktalarına dikkat edilmez ise çivi femur boynu ve başının ön ve arkasına yönelir, bunun için de Hoca mutlaka kapatmadan önce kontrol filmi çektirirdi (Hoca'nın bu prensibi tüm vakalar için geçerlidir ve ondan bize kalan bir prensiptir). Bunun için de traksiyon masasının içine tüp sokulur, kaset de hastanın üzerinden ortaya doğru itilerek yerleştirilirdi. Çoğu kez de kaseti Hoca kendisi tutardı (aynı işi şimdi ben de yapıyorum, film çekilirken hasta başında duruyorum).

Rıdvan Hoca ile ilgili hatıraya gelince; Biz Hocam ile kankardeşiyiz. Hocam 1976'da Bolu'da bir kaza geçirmişti ve multipli kırıkları vardı. On beş gün bizim klinikte yattı, hemotraksı vardı. Ertan Ağabey, rahmetli Önder ile bana; “Birinizden biri Hoca'nın başında kalsın” dedi. Ben kaldım. Günaşırı değişecektik ama Hoca “Sen devam et “order”ları sen biliyorsun” dedi. On beş gün

sonra Ertan Ağabey; “Sen eve git Önder devam etsin” dedi. Eve gittim bir banyo yaptım, biraz uyuyayım diye uzanmışım ki Ertan Ağabey aradı; “Hocanın durumu çok kötü, görmek istersen gel” dedi. Hemen hastaneye döndüm. Hoca'nın tansiyonu 4-5 civarında idi. Apar topar Hacettepe'ye götürdük. Prof. Dr. Yüksel Bozer hemen büyük bir göğüs tüpü koyup 1,5 lt hematoma boşalttı. O gece sabaha kadar bir yanda ben, bir yanda Sayın Hocam Binaz Hanım, Hoca'nın başında bekledik. Yüksel Hoca sabah saat 7 civarında geldi, “Kanama devam ettiği için açacağız, kan bulun” dedi. Hocam ile kan gruplarımız aynı idi. Ben bir ünite kan verdim, ameliyata başlandı. Sonra kliniğe telefon ettim, Dr. Derya Dinçer ve adını hatırlayamadığım bir personelin de kan grupları aynı imiş, onlar da gelip birer ünite kan verdiler.

Hocam'ın ileri görüşlülüğü ile ilgili bir noktayı da belirtmek istiyorum. Mart 1986'da Rahmetli Güngör Hoca Ortopedik Onkoloji konusu ile benim uğraşmamı istediği zaman ne yapacağımı şaşırılmışım. Doğru dürüst kitap yok (en azından benim elimde) slayt vs. yok. Hocam bana bir kutu dolusu slayt verdi. “Ben bunları Amerika'dan getirmiştim şimdi sana lazım olur” diye. Hoca esas konusu travma ve el cerrahisi olduğu halde otuz sene öncesinden bir kutu dolusu kemik tümörü slaytı getirmişti. Onlar da seneler sonra benim işime çok, hem de pek çok yaramıştı. Zaten ben ve bizim kliniğimiz Ortopedik Onkoloji'de bir yerlere geldiyse eğer bu durum, klinik arkadaşlarım, ailem ve çevrem dışında en başta Hocam'ın yardımları ile oluşmuştur.

Bu vesile ile Hocam'a ve bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen herkese en derin sevgi ve saygılarımı sunarım.

PROF. DR. RIDVAN EGE VE SPOR HEKİMLİĞİ

Op. Dr. Savaş AĞAOĞLU

Prof. Dr. Rıdvan Ege Türkiye'de Ortopedi'nin kurucusu, ve bugünkü seviyesine gelmesini sağlayan esas kişidir. Çalışmaları sayesinde dünyada Ortopedi'nin en iyi uygulanan ülkelerinden biri haline gelmesini sağlamıştır.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi baş asistanlık ve asistanlık yaptığım dönemde, kliniğimizde sporcu sayısı oldukça fazlaydı. Milli Takım seviyesine gelmiş bir çok sporcu doktoru bünyesinde barındırıyordu. Örneğin, Orhan Ağabey (Dr. Orhan Girgin) Milli Takıma çıkmış başarılı bir sporcu ağabeyimizdi. Tuğrul Ağabey (Dr. Tuğrul Berkel) o zamanların en iyisi olan Mülkiye Basketbol Takımında oynuyordu. Bunun yanı sıra, yine sporla uğraşan fakat beklediği ve hakettiği dereceleri elde edemeyen sporcu arkadaşlarımız da vardır. Örneğin, atletizm dalında başarılarla imza atan ve yanlış hatırlamıyorsam Ankara altıncısı ve sekizincisi olan Dr. İlker (Prof. Dr. İlker Çetin). Böylesine spor aşkı ile dolu olan bir klinikte, Rıdvan Hocam hepimizin spora olan tutkusunu takdir eder, bizleri sürekli teşvik eder ve aldığımız her yeni başarı ve derece ile mutlu olduğunu bize göstermekten çekinmezdi.

Rıdvan Hocam, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı görevindeyken, bir gün sabah kliniğe geldi ve bana şunları söyledi:

- "Savaş, dün Yönetim Kurulu kararı aldık ve seni Ankara 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bakanlığı Akademisi'ne öğretim görevlisi yaptık. Hayırlı olsun" dedi.

Böyle bir kararı almasının nedeni hem kendisinin spora olan merakı hem de ilerleyen Türk Sporunun daha da iyi seviyelere gelmesine destek sağlamaktı.

O zamanlar sporcu doktorların çoğunlukta olduğu kliniğimize hemen hemen bütün sakatlanan sporcular gelirlerdi. Bir gün, o zamanın Dünya Şampiyonu Güreşçisi olan Servet Aydemir kliniğimize bir rahatsızlığı nedeni ile başvurdu. Yapılan muayeneler sonucunda kendisinde ciddi bir sakatlığın olduğu görüldü. Ancak üç ay sonra yapılacak olan Dünya Şampiyonasına katılmak onun için çok önemliydi. Durumu bizim muayenelerimizde oldukça ciddi olarak tespit edilen Servet Aydemir'i bir de Rıdvan Hocamız'a göstermek istedik. Durumunun oldukça ciddi olduğunu öğrendikten sonra moralman çöken Servet Aydemir yine de her ihtimali göz önünde bulundurmak istiyordu. Büyük bir sevinç ve ümitle Hocamız'ın yanına geldi. Rıdvan Hocamız'a durumu anlattık. Kendisinin uzun muayene, tetkik ve kontrollerinden sonra, Rıdvan Hocamız milli güreşçimize Dünya Şampiyonasına kadar iyileşmesi ve eski performansına kavuşabilmesi için gerekli olan herşeyi, yapılması gereken her türlü tedavi yöntemlerinden bahsetti. Üç ay gibi kısa bir süre için ve böylesine ciddi bir rahatsızlık için Rıdvan Hocamız'ın bu kadar kesin ve emin konuşması bizleri oldukça şaşırtmıştı. Hemen başlanan tedavi ile birlikte, Hocamız güreşçimizin Dünya Şampiyonası öncesinde, bütün antrenmanlarını ayarlamıştı. Hocamız'ın her dediğini uygulayan Servet Aydemir, sürekli kontrol, muayene ve tetkiklerini yapmış inanılmaz bir güç, azim ve umutla çalışmalarını aksatmadan şampiyona gününe kadar geldi. Ve elbette ki gücün, azmin, ümidin, doğru tanı ve tedavinin meyveleri kendini göstermiş üç ayın sonunda sporcumuz yine ve yeniden başarılarına bir tane daha eklemiş ve Dünya Şampiyonu olmuştur.

Eğer Rıdvan Hocamız Türk Ortopedisi'ne verdiği emeğin ve mesainin onda birini bile Türk Sporuna verseydi, sporda olabileceğimiz seviyeleri hayal bile edemiyordum.

On yıla yakın Rıdvan Hocam'ın yanında asistanlık ve başasistanlık yaptım. Kendisinden inanılmaz şeyler öğrendim ve benim gibi düşündüğüne inandığım bir çok meslektaşım gibi, onun öğrencileri olduğumuz için kendimi çok şanslı hissediyordum.

DİCLE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ KLİNİĞİ VE GÜZEL ANILAR

Prof. Dr. Sinan SEBER

Sanırım 1974 yılı idi. Şimdi ismi Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi olan kurumun Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalında genç bir öğretim görevlisi olarak çalışıyordum. O tarihlerde Diyarbakır Tıp Fakültesi Ankara Üniversitesine bağlı olarak kurulduğu için ismi Ankara Üniversitesi Diyarbakır Tıp Fakültesi idi. Yapılan protokol gereği Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyeleri eksiksiz olarak rotasyon ile Diyarbakır'a gelirler ve eğitim programlarını uygularlardı. Klinikimizin akademik kadrosu ben ve iki asistandan oluşmakta idi. Tıp Fakültesi Hastanesi bölgenin bir referans hastanesi olmasının yanı sıra çevre illerdeki hastanelerde Ortopedi ve Travmatoloji uzmanı olmaması nedeni ile çok geniş bir kitleye hizmet vermekte idi. Bunun sonucu yoğun bir çalışma temposu gerektiriyordu. Bazı geceler acil olgular nedeni ile ameliyathanede şafak sökene kadar çalıştıktan sonra bir, iki saatlik dinlenme ve çay molasından sonra saat 08.00 de elektif olguların cerrahisine başlıyorduk. Ameliyatlar bittiğinde ise beklemekten sabrı taşmış, öfkeli yoğun poliklinik hastasını bekler buluyorduk. Bir yandan da öğrenci eğitimi devam ediyordu. Öğrenci sayısı az olduğu için küçük stajlar dört gruba ayrılmıştı. Bu grupların teorik derslerini vermek için rahmetle andığım Prof. Dr. Avni Duraman, Prof. Dr. Güngör Sami Çakırğil ile Prof. Dr. Rıdvan Ege ve Prof. Dr. Zeki Korkusuz dönüşümlü olarak Diyarbakır'a geliyorlardı.

Bu yoğun çalışma temposu içerisinde taburcu olan hastaların epikrizlerini yazmada vakit sıkıntımız vardı. Çünkü Göğüs Cerrahisi Profesörü olan Cerrahi Bilimler Bölüm Başkanı sıkı iş disiplinine sahipti ve taburcu olan olgulara üç kopya daktilo ile epikriz yazılması koşulunu koymuştu. Bir kopya hastaya verilecek, bi-

risi hasta dosyasında kalacak ve diğeri Başhekimlik kanalı ile bağlı bulunduğu sağlık ocağındaki hekime gönderilecekti. Gün içi yoğun bir çalışma temposu içinde olduğumuzdan epikriz yazma işlemini çalışma saatleri dışında ya da hafta sonlarında yapabiliyorduk.

Prof. Dr. Rıdvan Ege hocam öğrenci eğitimi için Diyarbakır'a gelmişti. Derslerinin bittiği çalışma saatlerinin dışında mutad epikriz yazma işine başladım. Biraz sonra Rıdvan Hocam çalıştığım odaya geldi. Biz konuşurken asker kökenli bir Genel Cerrahi öğretim üyesi olan Başhekim de bizim bulduğumuz odaya geldi. Rıdvan Hocamın öğrencisi olacak yaşta bu kişi otoritesine son derece düşkün ve aynı ölçüde bunu çevresine de yansıtan bir kişilik yapısına sahipti. Hemen sertçe söze girerek azarlar bir biçimde benim epikriz yazma işlerini ihmal ettiğimi söylemeye başlamıştı ki Rıdvan Hocamdan çok daha sert biçimde tepki aldı. Yüzü kıpkırmızı olarak odadan ayrıldı. Hep gülümseyen Rıdvan Hocamın asık yüzünü ilk kez görmüştüm. Her zaman olduğu gibi Rıdvan Hocam adaletini haklıdan yana kullanmıştı.

Asistanlığımın ilk yılı idi. Bıçak tutma sürem geldiğinde Rıdvan Hocam uylukta kötü huylu tümörü olan bir çocuktan biopsi alıyordu. Bir ara abondan bir kanama başladı. Benim son derece telaşlanmama karşın Rıdvan Hocam son derece sakindi. Elimden bıçağı almadı, bana neler yapmam gerektiğini anlatarak operasyonu benim tamamlamamı sağladı. Bu olay bugüne dek kendi özgüvenimi hissetmemi sağladı.

Bu olaydan kısa bir süre sonra Rıdvan Hocam bana bir olgunun el parmağına fleksör tenodez yaptırıyordu. Bu operasyonu ilk kez göreceğim ve yapacağım için heyecanlı idim ve bir gece evvel Campbell'den içeriğini defalarca okumuştum. Bir ara ne yapmam gerektiği konusunda tereddüt yaşayınca bunu fark eden Rıdvan Hocam ameliyathane çalışanlarından birisine kütüphaneden sarı ciltli Campbell'in I. cildini getirmesini istedi. Kitabı getiren çalışandan 251. sayfayı açmasını istedi. Sonra bana "Şekerim ne yapman gerektiğine buradan bakabilirsin" dedi. Bu denli güçlü bir hafızaya sahip olmak sanırım çok az kimseye nasip olmuştur

RİDVAN EGE HOCAM VE EL CERRAHİSİ'NE YÖNELİŞİM

Prof. Dr. Oğuz POLATHAN

Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege "80 Yılın Ardından I ve II ÇOCUKLUK, EĞİTİM, MESLEK ve YÖNETİCİLİK YILLARIM - 2007" adlı 110. kitabını lütfederek imzalayıp bana gönderdiğinde 1972 yılının Haziran ayından itibaren Ortopedi ve Travmatoloji asistanı olarak başladığım günü ve sonrası otuz beş yılı düşünerek kitabın sayfalarını çevirmeye başladım. Sayın Hocamın ifadesi ile mezhep değişikliği olan El Cerrahisi eğitimi için Amerika'ya-New York'a Dr. Carroll'un yanına gittiğim 1979 yılından bu güne kadar geçen zamanda kendisinin Türkiye'de Ortopedi ve Travmatoloji yanında El Cerrahisine katkısı ve bize yaşattıkları aklımdan geçti ve bu heyecanla 80 yılın ardından birinci cildin içinde yirminci bölüm olarak yer alan "Amerika'ya El Cerrahisi eğitimi için gidiyorum (1963) ve neden El Cerrahisi yapmayı istemişim?" sorusuna odaklandım.

Bu soru bana Amerika'ya gidişimle ilgili bir hatıramı çağrıştırdı sizlerle paylaşmak istedim; 1976 yılında uzman olmuşum. Bu arada ihtisasım içinde kısa dönem olarak askerliğimi tamamlamıştım. Ortopediye seviyordum. Klinik ile ilişkim askerlik yaptığım Zirhli Birliklerden hafta sonlarında evci çıktığım pazar günlerini bile klinikte geçirecek kadar iyi idi. Kliniğimde uzman olduktan sonra çalışırken kliniğimiz uzmanlarından Dr. Tarık Güngör için planlanmış olan El Cerrahisi eğitimi çok enteresan bir şekilde bana yönlendirildi. Hatırlarsınız Cebeci'deki Ortopedi kliniğinin girişinin hemen karşısında ameliyathane girişi vardı ve girince de ameliyathanelerden önce bir bölüm vardı. Sayın Hocam bu bölüme gelip ameliyat

sonrası doktor odasında oturan bizleri çağırdı. Dr. Tarık Güngör'ün Amerika-New York'a Dr. Carroll'ın yanına gitmek istemediğini ve kliniğin iki bekâr uzmanı olan ben ve Dr. Osman Nuri Seymen'e gitmek için istekli olup olmadığını sordu. İkimizin de istekli olduğunu görünce birer kağıda isimlerimizi yazıp iki elini arkasına götürüp karıştırdı ve Dr. Ali Biçimoğlu'na uzattığı iki elinden birisine dokunmasını istedi. İşte o andan itibaren El Cerrahisindeki kaderim çizilmiş oldu.

Bu anı bana yaşamda bazı şeylerin bize sunulduğunu, bazı şeylerin irademiz dışında geliştiğine inandırdı. Sayın Hocamla yaşadığım bu güzel anı yanında kitabında iki kez değindiği gibi kendisinden kaynaklanmayan kliniğe ait kötü hatıralar da var. Bugün iyi veya kötü birçok şeyi değerlendirdiğim zaman Ortopedi ve El Cerrahisinde Sayın Hocam benim için çok değerli ve yön gösterici olmuştur.

XX. Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi Kongre Başkanı sevgili Prof. Dr. Hüseyin Bayram; "Rıdvan Ege Hoca onuruna düzenlenen 'XX. Ortopedi ve Travmatoloji Kongresi'nde ne yapabiliriz" diye sorduğunda "Türkiye'de Felsefenin Kuruluşu Arslan Kaynarca'ya Armağan" adlı kitabı okuyordum. Talebelerinin kendisi için yazdığı kitap çok güzeldi. Sayın Rıdvan Ege Hoca'yla anısı olan kişilerden emekli hocalarımız dâhil anıların toplanmasının güzel olacağını söylemiştim. Bu öneriyi hayata geçirdiği için kendisine teşekkür ederim. Ortopedinin ve El Cerrahisi'nin kurumsallaşmasında baş mimar olan Sayın Hocam Prof. Dr. Rıdvan Ege'ye en derin saygılarımı sunarken kendisine mutlu ve sağlıklı bir hayat diliyorum.

